

**Música d'estiu: balanç
Nous aires al Festival
de Músiques Contemporànies**

Louis Armstrong

La trompeta del segle

catalunya música revista musical catalana

NÚM. 192 PREU: 500 PTES

OCTUBRE 2000

Ajuda'ns a fer realitat un somni

El Palau de la Música del s.XXI

El Palau de la Música Catalana, que tots portem al cor, vol donar la benvinguda al s. XXI gaudint de l'obra completa que Domènech i Montaner va somiar el 1905. Un Palau, Patrimoni de la Humanitat, que tindrà la tecnologia i els equipaments més avançats.

Ajuda'ns a fer realitat aquest projecte amb la teva aportació al compte núm. 2013 0500 15 0213238637 de la Caixa Catalunya, o mitjançant un taló nominatiu a la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana, c/Sant Francesc de Paula 2, 08003 Barcelona.

Gràcies per ajudar-nos a construir el Palau del s.XXI

3A ÈPOCA ANY XVII
NÚM. 192, OCTUBRE 2000

Consell Editorial: **Fèlix Millet** (President), **Montserrat Albet**, **Josep M. Bricall**, **Josep M. Busquets**, **Josep Caminal**, **Salvador Cardús**, **Jordi Casas**, **Joan M. Clavaguera**, **Gregori Estrada**, **Gabriel Ferrer**, **Joaquim Garrigosa**, **Joan Lluís Joan**, **Carles Guinovart**, **Teresa Lloret**, **Joan Matabosch**, **Xavier Montsalvatge**, **Jordi Montull**, **Ramon Muntaner**, **Ramon Pla** i **Jordi Rueda**.

Consell de Direcció: **Pere Artís** (editor), **Pere Burés** (coordinació amb Catalunya Música), **Jaume Comellas** (direcció periodística) i **Lluís Millet** (direcció musical)

Secretaria de Redacció: **Teresa Martínez**

Publicitat: **Prensasi Tam, S.L.**
Pg. de Sant Joan, 25, 3r 2a
Tel.: 93 245 21 11

Preimpressió: **Ormograf, S.A.**
Impressió: **Agpograf**
Distribució: **Distribarna, S.A.**
Dipòsit legal: **B-34.432/83**
ISSN: **1136-7458**

Col·laboren en aquest número:
PERE ARTÍS, CESC, JAUME COMELLAS, GREGORI ESTRADA, RICARD GILI, ORIOL GRAS i MONTOLIO, JORDI MALUQUER, XAVIER MONTSALVATGE, MÒNICA PAGÈS i SANTACANA, MONTSERRAT PUIG, GABRIEL SOLÉ i GALÍ, FRANCESC TAVERNA-BECH, VALENTÍ TENAS i BARTRINA i LLUÍS TRULLÉN.

CATALUNYA MÚSICA
REVISTA MUSICAL CATALANA
Sant Francesc de Paula, 2
08003 BARCELONA
Tel.: 93 295 72 00
Fax: 93 295 72 10
www.palaumusica.org
E-mail: revista@palaumusica.org

Els articles publicats a "Catalunya Música/Revista Musical Catalana" expressen només l'opinió dels seus autors. "Catalunya Música/Revista Musical Catalana" no mantindrà correspondència amb els autors d'originals no encarregats i enviats espontàniament a la Redacció. Les reproduccions autoritzades, VEGAP, Barcelona 2000.

Portada: **Louis Armstrong**.

revista musical catalana

EDITORIAL

5 *L'excel·lència com a raó preponderant*

PANORAMA

Louis Armstrong

Joan Comellas

FOTO: P. BARCELÓ

6 *Louis Armstrong, músic del segle XX per Ricard Gili*

12 *En la mort de Joan Comellas per F. Taverna-Bech i Xavier Montsalvatge*

15 *Festival de Peralada. Resultats satisfactoris. Tres flaixos contundents per J. Comellas i Jordi Maluquer*

19 *Festival Pau Casals. Una altra edició diferent, com la mateixa música per Albert Solé i Gali*

20 *Festival de Torroella de Montgrí. Felig celebració del 20è aniversari per Lluís Trullén*

22 *Schubertiada de Vilabertran. Consolidació d'un model per J.C.C.*

24 *Miscel·lània de concerts estivals interessants per J.M.B.*

26 *Mikrokosmos: Donar la paraula per Pere Artís*

27 *Tangents: El Museu Albéniz per Jordi Maluquer*

28 *Festival de Músiques Contemporànies per RRMC*

30 *Torna el Primer Palau per RRMC*

31 *Música de campanes*

32 *Campanes i campanars avui per Valentí Tenas i Bartrina*

36 *¿Els sona la campana? per Oriol Gras i Montolio*

41 *La particular afinació de les campanes de bronze per Gregori Estrada*

47 *Leif Segerstam. Natura nòrdica genuïna per Mònica Pagès i Santacana*

50 *Orquestra de l'Òpera de Berlín, Filharmonica d'Hèlsinki, "Música degenerada", Yung Wook Yoo, UBS Verbier Festival Youth Orchestra per Lluís Trullén*

52 *L'OBC estrena una simfonia de Rodríguez-Picó per F. Taverna-Bech*

54 *per Cesc*

TEMA

MUSICALIA

SCHERZANDO

CONCERTS

56

Preu únic:
900 ptes.

El Primer Palau

Cicle de Joves Intèrprets

V Temporada 2000

Dimecres, 4 d'octubre de 2000, 19 h.

Lluís Rodríguez Salvà, *piano*
Enric Martínez-Castignani, *baríton*
Josep Surinyac, *piano*

Rakhmàninov: *Variacions sobre un tema de Corelli*, op. 42

Liszt: *Après une lecture de Dante*

Schumann: *Dichterliebe*, op. 48

Rossini: *Come un'ape ne' giorni d'aprile*
(ària de *La Cenerentola*)

Dimecres, 18 d'octubre de 2000, 19 h.

Quartet de saxòfons Afrodisax
(Ernest Orts, Paula Carrillo,
Germán García, Francesc Gregori)
Emilio González, *piano*

A. Charles: *Übergang*

J. Françaix: *Petit Quatuor*

K. Weill: *L'Opéra des tres rals* (fragments)

P. Iturralde: *Pequeña czarda*

F. J. Haydn: *Sonata en La bemoll major*

X. Montsalvatge: *Alborada en Aurinx*

C. Franck: *Preludi, Coral i Fuga*

Dimecres, 11 d'octubre de 2000, 19 h.

Orquestra Simfònica del Vallès

Alfons Reverté Casas, *director*

Cristina Casale, *piano*

Tomás Hernández, *violí*

Svetlana Tovstukha, *violoncel*

Chopin: *Concert per a piano i orquestra*,
núm. 1, op. 11

Wieniawski: *Concert per a violí i orquestra*,
núm. 2, op. 22

Txaikovski: *Variacions sobre un tema rococó*, op. 33

Dimecres, 25 d'octubre de 2000, 19 h.

Orquestra de Cambra Gonçal Comellas

Joan Lluís Moraleda, *director*

José Luis Larraburu, *oboè*

Felipe Rodríguez, *violí*

Cristina Badia, *arpa*

Kiev Portella, *piano*

Mozart: *Concert en Do major*,
per a oboè i orquestra, K. 271k

Haydn: *Concert en Do major*,
per a violí i orquestra, Hob. VIIa 1

Dittersdorf: *Concert en La major*,
per a arpa i orquestra

Mozart: *Concert en La major*,
per a piano i orquestra, K. 414

Venda de localitats:

Palau de la Música Catalana

de dilluns a dissabte de 10 a 21 h - Tel. 93 295 72 00

Patrocina i organitza:

En un país que en el terreny cultural no pot menysprear ni el més mínim bri d'energia, hom detecta determinades inconseqüències que ponderen, a la baixa, aquesta afirmació tan contundent i incontrovertible.

Partim del fet elemental que, des d'iniciatives d'arrel eminentment *amateur*, sense pretensions de professionalització, s'assoleix i s'ha assolit, i la cosa no és d'avui sinó que ve de lluny, uns nivells d'excel·lència absolutament comparables en pla d'igualtat (o, fins i tot, de superioritat) amb els propis de l'àmbit professional. Són el fruit de processos endegats de manera gairebé sempre molt esforçada i al mateix temps plena d'autoexigència i de sensibilitat.

Justament aquests nivells excepcionals han afavorit en molts casos que la seva tasca fos requerida en funcions de substitució, amb la qual cosa han alleugerit les càrregues de despeses de moltes produccions artístiques d'alta volada. A tall d'exemple, només cal tenir present l'estalvi que ha suposat per a la producció del concertisme simfonicocoral no haver hagut de recórrer, al llarg d'anys i panys, a formacions professionals per a la immensa majoria de manifestacions que s'han produït a casa nostra.

Tanmateix, aquest fet, que hauria de comptar amb el reconeixement de les nostres institucions a l'hora feliç en què s'han involucrat en el suport

a la cultura —i ja fa uns quants anys d'això— no és objecte de cap mena d'atenció particular, i més aviat ho és de penalització.

Situats aquests esforços, administrativament, en l'àmbit genèric de la cultura popular, avui dia una mitja dotzena d'entitats corals i un o dos esbarts els noms dels quals tots tenim presents, queden al marge dels avantatges que justificadament els correspondrien per la seva condició de creadors contumaciosos d'excel·lència i, per tant, resten en condicions de desigualtat amb altres instàncies, les quals —pel fet de tenir el segell administratiu de professional, no sempre servit amb l'exigència que comporta l'expressió— sí que se'n beneficien.

Creiem que aquest és un greuge molt important que, superant legalismes pertorbadors i sovint mal engiponats, del tipus que siguin, cal anorrear pel doble imperatiu de ser intrínsecament just i pel fet d'ajudar a atiar la saludable ambició creativa. Si no es fa així, ben altrament, hom corre el perill de desincentivar-la. Un luxe que, tornem al principi de l'escrit, el país no es pot permetre.

L'excel·lència com a raó preponderant

catàlunya música
192
revista musical catalana

En el centenari del seu naixement

Louis Armstrong, músic del segle xx

La música del segle xx ens ofereix moltes cares i moltes imatges diverses. Al costat dels severs retrats en blanc i negre dels grans compositors (Stravinsky, Falla, Schönberg), hi trobem els rostres amables o patètics dels *chansonniers* francesos (M. Chevalier, G. Brassens, E. Piaf, J. Brel), l'expressió entre sorruda i ingènua dels cantants de folk i de protesta (P. Seeger, B. Dylan, J. Baez) i les mirades decidides, sota les seves cabelleres, dels ídols de la música pop (Beatles, Rolling Stones).

Per RICARD GILI

Enmig d'aquest panorama divers, apareix una cara negra, lluent i rodona, partida per una rialla blanca i uns ulls rodons i sortits, com si haguessin de saltar: és Louis Armstrong, personatge que, per si sol, simbolitza tota la música de jazz, una de les manifestacions artístiques més vigoroses del segle xx. La cara, la figura, el personatge de Louis Armstrong són algunes de les imatges més populars i universals d'aquest segle. Ho eren fa cinquanta anys i ho són encara avui, gairebé trenta anys després de la seva mort, en celebrar el centenari del seu naixement. Aquí intentarem explicar les raons d'aquest fenomen.

Aquest segle que estem acabant ha portat convulsions i moviments amb efectes diversos i contradic-

Una de les imatges més conegudes de Louis Armstrong amb la seva inseparable trompeta, alhora també un dels rostres més populars i universals del segle XX

toris. Hi ha hagut grans avenços, però també molt dolor. Les classes populars han emergit de la situació postergada en què es trobaven, però al mateix temps els poders i les ideologies han creat formes de control mai no vistes.

L'art ha perdut aquella rigidesa, academicisme i solemnitat decimonònica, en certa manera s'ha acostat a la gent, però immediatament el sistema consumista ha convertit aquest apropament en una degradació progressiva de la producció artística. I, d'altra banda, s'ha anat consolidant una tendència que ha convertit l'art modern en una mena de religió per a iniciats que l'ha desconnectat de les masses populars.

Aquest panorama fet de clars obscurs, de propostes tant benintencionades com fallides, d'avenços enriquidors tan sols dirigits a elits culturals, poques figures

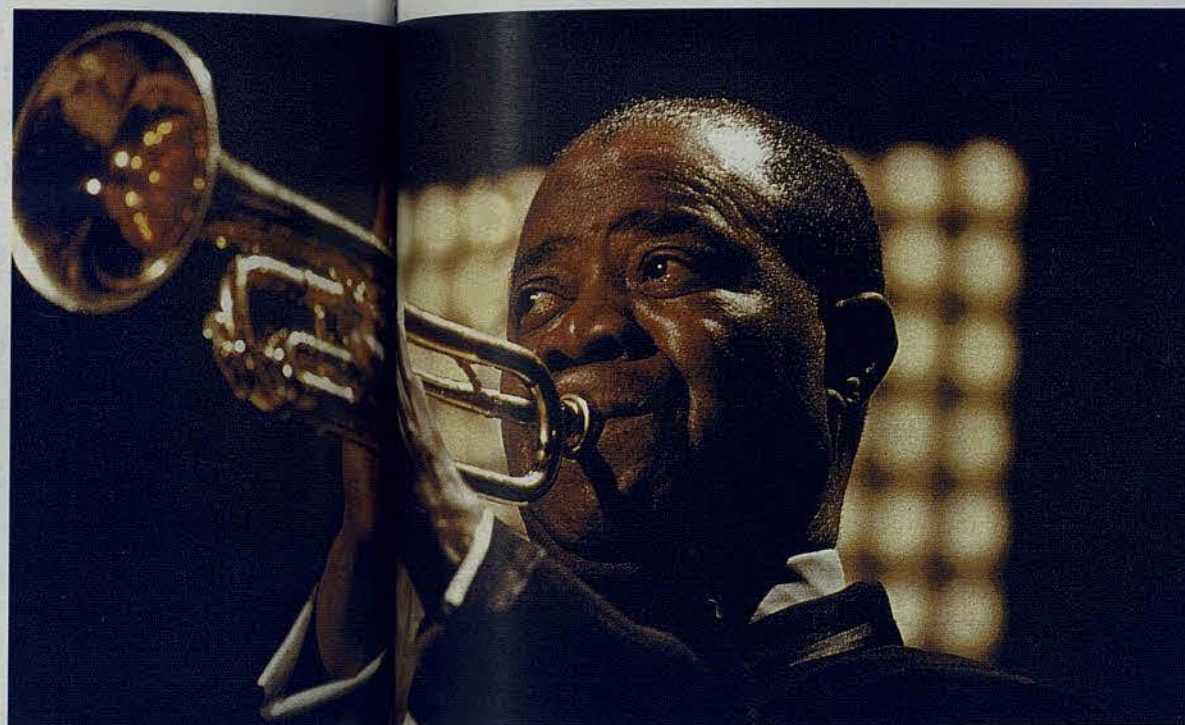
l'han sobrepassat amb tanta honestat i amb un rendiment tan elevat com Louis Armstrong.

La seva trajectòria ha superat les contradiccions del seu temps i això li ha permès arribar a tanta gent i durant tant de temps. Aquesta ha estat segurament la clau del seu èxit: ser plenament un artista del seu segle i, al mateix temps, no sucumbir a les seves contradiccions.

Un músic del seu temps

Com tots sabem, ja ho hem dit, el segle xx ha estat un temps de grans canvis. En el terreny de la música popular, el jazz ha estat el gènere que ha deixat una més gran empremta. Els ritmes, les sonoritats, el vigor primitiu que portava el jazz, van revolucionar la música i els balls populars. Això és un fet evident sobre el qual no cal in-

A la pàgina següent (8), la King Oliver's Creole Jazz Band, el 1923. De dreta a esquerra: Honore Dutrey, Baby Dodds, Louis Armstrong, Oliver, Lil Hardin, Bill Johnson i Johnny Dodds (dalt el piano). A la pàgina 9, una familiar i curiosa fotografia en què el trompetista neteja el seu instrument a la banyera

sistir. Ara bé, aquest moviment de renovació el van protagonitzar músics concrets i precisos i, per sobre de tots ells, destaca la figura de Louis Armstrong. Per què Armstrong? Doncs, perquè ell encarna millor que ningú les novetats expressives i rítmiques de la nova música.

Si el jazz va introduir una nova forma de donar expressivitat als instruments, tot obtenint-ne sonoritats i efectes sorprenents, propers als de la veu humana, val a dir que Louis Armstrong va assolir amb la seva trompeta el nivell més alt de capacitat comunicativa. Si com deia algú, la grandesa d'un intèrpret rau a emocionar un auditori bufant a través d'un tub, Armstrong ha estat, sens dubte, el més gran. El so de la seva trompeta, per ell sol, és ja una mera-vel·la. És un so ample, rodó i durat en tots els registres, amb un toc

punyent en l'agut i un tacte carnós i vellutat en el greu. El seu atac de les notes és net i potent, el *vibrato* amb què les aguanta o acaba és ample, vigorós i perfectament controlat, i les inflexions amb les quals treballa moltes notes tenen una precisió i una força expressiva insuperables. La seva tècnica li permet tocar frases ràpides i de gran dificultat d'execució i també arribar als aguts més inaccessibles, però aquestes habilitats no van mai en detriment de la qualitat del so i dels elements expressius que hem esmentat.

A totes aquestes qualitats cal afegir uns enormes dots d'improvisador, que van de la simple parafrasi d'una melodia fins a les variacions més audaces.

En aquest camp, el de la improvisació, l'aportació d'Armstrong en la creació de la figura del "solista improvisador" ha estat de-

cisiva. El jazz d'estil New Orleans, tal com es practicava quan ell va iniciar la seva carrera, es basava fonamentalment en les improvisacions col·lectives. Amb la seva força creativa, Armstrong va desbordar el marc d'aquestes improvisacions col·lectives i va forçar l'aparició d'un major espai per als solos, tal com encara es fa avui.

La seva concepció harmònica el portà a introduir en les seves improvisacions les anomenades "notes alterades", molt rarament utilitzades amb anterioritat, i ho féu, no com a resultat d'una freda especulació, sinó d'una manera espontània i intuïtiva, la qual cosa fa que s'hi combini perfectament l'efecte de sorpresa amb el de continuïtat melòdica, en inserir-se aquestes notes amb tota naturalitat en la construcció de la frase. És una superposició d'efectes que només es pot qualificar de genial (*Wild Man Blues*, 1927; *Twelfth Street Rag*, 1927).

Però, si grans són les seves qualitats d'improvisador, no és menys gran el seu art per exposar o "dir" una melodia. És un art que va més enllà del simple respecte pel text musical, ja que no es limita a la mera lectura sinó que introdueix petits canvis —allargant una nota aquí, modificant-la allà, desplaçant els accents, etc.— que transformen aquest tema, per banal que sigui en origen, en la més bella de les melodies. És la màgia incomparable de l'art de Louis Armstrong.

Tot el que hem dit pel que fa a l'instrumentista ho podríem repetir amb referència al cantant. El timbre velat i rogallós de la seva veu té el mateix poder de seducció que el timbre clar i brillant de la seva trompeta. Els procediments instrumentals que hem esmentat (atac, *vibrato*, inflexions) tenen la seva matriu en els procediments vocals del seu cant. Amb aquesta veu inconfusible, Armstrong pot arribar a assolir la mateixa força expressiva i les mateixes subtilitats que amb la trompeta. La connexió amb què diu les lletres de les cançons té una intensitat que

ens porta més enllà del significat de les paraules. I, talment com fou un innovador en el camp de la improvisació instrumental, també ho va ser en el camp de la improvisació vocal. Hem de recordar que fou el primer a enregistrar i popularitzar el que se'n ha dit *scat*, forma de cantar improvisada sense paraules, només amb onomatopeies (*Heebie Jeebies*, 1926; *I'm a Ding Dong Daddy*, 1930), que després ha estat continuada per altres cantants, com Ella Fitzgerald, John Hendricks, Clark Terry, etc.

A totes les qualitats expressives i d'improvisador que hem esmentat, hem d'afegir-hi les qualitats rítmiques de la seva música. Si l'impacte del jazz radica, en bona part, en la seva pulsació rítmica (*swing*), Armstrong n'és un dels principals responsables. No hi ha cap de les seves frases, per insignificant que sigui, que no estigui animada per una força rítmica, un dinamisme i una agilitat realment excitants. La capacitat de comunicació i d'enardiment de la seva música prové, en bona mesura, de les seves qualitats rítmiques insuperables.

Tot aquest conjunt de qualitats interpretatives que hem anat descobrint en la música de Louis Armstrong ha rebut un ampli reconeixement del públic i dels músics, com ho demostra la gran quantitat de deixebles que ha tingut i l'extensa influència que ha exercit el seu estil.

Per tot el que portem dit, ens sembla prou clar que el jazz, aquest moviment que ha revoltat els hàbits musicals del darrer segle, aquesta nova manera de sentir i de fer música que ha conquerit el món sencer, ha trobat en Louis Armstrong el seu portaveu principal.

Ha estat un artista plenament identificat amb la seva època, perquè ha estat impulsor i a la vegada servidor de les tendències que han caracteritzat aquest període en què, com dèiem, la música, la bona música, s'ha apropiat a la gent. ¿Quanta gent no hi ha hagut

que, per mitjà d'Armstrong, han trobat en el jazz la música que millor sintonitzava amb les seves vivències, les seves inquietuds i les seves aspiracions?

Un artista popular, genuí i insubornable

Com hem vist, Louis Armstrong ha estat un dels protagonistes de la música del segle xx. Ara, aquest paper de protagonista el va saber desenvolupar tot defugint, tant les tendències elitistes que l'haurien allunyat de la gent, com les exigències imposades pel consum que haurien corromput la seva música, com tants casos s'han donat en els darrers cinquanta anys en tots els gèneres musicals. Armstrong va ser, purament i simplement, un artista popular amb un talent natural fora de l'ordinari que es va saber mantenir fidel a ell mateix durant tota la seva carrera.

Nascut en els ambients més humils del New Orleans de principis de segle, el seu art es va nodrir sempre de la música negra que sorgí d'aquesta ciutat. L'esperit senzill, jovial, extravertit que anima aquesta música, el trobem constantment en la música de Louis Armstrong. L'expressió espontània, càlida i directa dels sentiments, dels més dolorosos o punyents fins als que desborden de joia i alegria, han estat la raó de ser de la seva música. Amb aquesta enorme càrrega de sentiment, el so de la seva trompeta i el timbre de la seva veu han arribat a colpir el més íntim i profund de la gent més diversa. I aquest fenomen no s'ha limitat a una raça, a

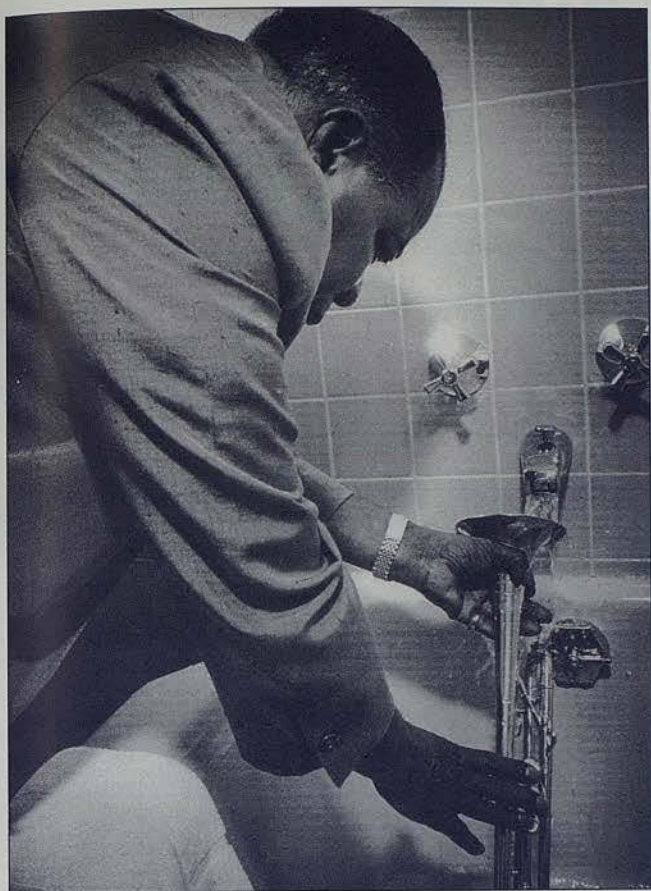
un país, a una cultura o a una generació, sinó que ha traspassat totes les fronteres per convertir-se en un fenomen universal i perdurable.

Louis Armstrong, com també ho han fet altres, ha demostrat, sense proposar-s'ho, que es pot arribar a tothom a partir de les vivències, del llenguatge i de la tradició propis.

Alguns esperits puritans han volgut interpretar aquesta popularitat, sobretot amb referència als darrers anys de la seva carrera, com una concessió al comercialisme. Altres van denunciar la seva personalitat alegre i comunicativa, el seu bon humor a l'escenari, com una mostra del negre que fa d'Oncle Tom per complaure el públic blanc.

Ni una acusació ni l'altra tenen cap base.

Els qui li retreuen un cert comercialisme a partir del moment en què va enregistrar temes com *La vie en rose* (1950), *C'est si bon* (1950), *Hello, Dolly* (1963), *Cabaret* (1966), etc., demostren una dosi considerable d'ignorància o d'incomprensió. Ignorància perquè, des de sempre, el repertori dels músics de jazz s'ha nodrit de temes de la més diversa procedència (música folklòrica, clàssica, militar, de comèdia, cançons de moda, etc.). El mateix Armstrong en els anys vint, trenta o quaranta va enregistrar temes que originalment procedien d'aquests camps i, en particular, com era habitual en el jazz, del camp de les cançons de moda (*I can't give You anything but Love*, 1929; *Stardust*, 1931; *You Rascal You*, 1931;

Just a Gigolo, 1931; *The Peanut Vendor* (*El manisero*), 1931; *Sweet Sue*, 1933, etc.). Louis Armstrong, com altres grans *jazzmen* infonia a aquests temes una vivacitat rítmica i una càrrega d'expressivitat que els transformava en jazz del millor i, a més, els utilitzava com a base per a les improvisacions més imaginatives.

Incomprensió, també hem dit, perquè en els enregistraments "comercials" dels anys cinquanta i seixanta, aquests puristes no van saber copsar-ne les qualitats rítmiques i expressives profundament jazzístiques que contenien.

És cert que els acompanyaments que Armstrong va haver de suportar en algunes ocasions (violins ensucrats, cors a l'estil de Hollywood, etc.) tenien una intenció descaradament comercial, però és igualment cert que l'oient atent pot discernir, per sobre d'aquests acompanyaments indesitjables, la inspiració i l'accent grandiosos de la trompeta i la veu d'Armstrong. I aquí el seu geni seguia intacte.

Pel que fa a la seva actitud en escena, el seu suposat paper d'Oncle Tom no va ser en cap mo-

ment un comportament fals o postís, adoptat per conveniència o a fi de complaure un determinat públic blanc. Louis Armstrong va comportar-se així durant tota la seva carrera, tant davant del públic negre com del públic blanc. Era el seu capteniment natural: se sentia feliç damunt l'escenari, tocant la seva música i fent feliç la gent, i això ho exterioritzava sense embuts, cridant, rient o bromejant. Només les mentalitats torturades que van proliferar en la societat occidental a l'ombra dels moviments filosòfics de la postguerra podien donar una interpretació tan recargolada de l'actitud de Louis Armstrong davant del seu públic. Però va ser així com bona part de la crítica el va tractar durant els darrers vint anys de la seva carrera. Pel sol fet de ser fidel als seus orígens populars i a la seva manera de ser, va haver de suportar una autèntica campanya de desprestigi d'aquest sector de crítics i intel·lectuals. Se'l va qualificar d'Oncle Tom, de pallaso, de bufó, etc., però la veritat és que Armstrong, sempre que calgué, va prendre un clar

partit a favor dels drets del seu poble. L'exemple més notable de la seva fermesa i valentia el va donar el 1957, quan es van produir els fets de Little Rock: en unes dures declaracions va condemnar l'actitud del governador Faubus que impedia l'entrada d'estudiants negres a la universitat, va criticar l'actitud permissiva del president Eisenhower i, tot seguit, oposant-se als desigs del govern federal, va declinar una invitació del Departament d'Estat per anar d'ambaixador artístic a la URSS.

Des de la perspectiva actual, les actituds de determinats músics dels anys seixanta i setanta, irrespectuoses i hostils amb el públic, ens semblen molt més servils i "integrades" perquè, en definitiva, no eren més que simples respostes mimètiques inspirades en les actituds promogudes per les avantguardes intel·lectuals i artístiques del moment, per descomptat, formades majoritàriament per blancs.

En tot cas, Louis Armstrong no va renegar mai dels seus orígens i, a més, sempre mantingué, vinculat a aquells orígens, un estil propi, inconfusible i immune als atacs del comercialisme.

Aquesta seria l'explicació o la clau de l'èxit extraordinari de Louis Armstrong: va ser un dels millors artistes del seu gènere i del seu temps, segurament el millor, va estar sempre al costat de la gent i en tot moment els va donar amb generositat, alegria, honestat i entusiasme, el millor del seu geni prodigiós.

Encara avui som molts els qui ens emocionem quan el sentim cantar *What a Wonderful World*, el seu darrer *hit*, gairebé trenta anys després de deixar aquest món. Per a molts Louis Armstrong ha estat un company que ens ha fet molt més agradable el viure. Sincerament, creiem que el fenomen Armstrong no s'extingirà amb aquest segle, sinó que pot durar moltes generacions i que el seu nom pot acabar ocupant un lloc d'honor al costat dels altres grans noms de la història de la música.

Òpera

Només tu pots viure-la.

Fundació BancSabadell

BS

BSCH Banco Santander Central Hispano

la Caixa

BBVA

Telefónica

Banesto

CAIXA CATALUNYA

Freixenet

winterthur Fundació Winterthur

HOTEL REY JUAN CARLOS I

gasNatural

Autopistas

Aigües de Barcelona

El Corte Inglés

FECSA enher

SULZER INFRA augelectric

DRAGADOS

G&O GUINOWART & OSESA

Fundació Grup Set

THYSSSEN BOETTCHER WAGNER-DISEY

Grupo VINSA

MERUSA Mantenimientos Especiales PZARSA, S.A.

HP HEWLETT PACKARD Agilent Technologies

LAVANGUARDIA

LEXUS TOYOTA

Televisió de Catalunya CATALUNYA RADIO

ERICSSON

rtve GRUPO

CANAL+

Carols del Liceu

SIEMENS

MEDIA PLANNING

IBERIA

NORTEL NETWORKS

Meroil

Grupo Planeta

Schneider Electric

AGFA-GEVAERT - AGROLIMEN - ALLEGRISSIMO-BWI - ALMIRALL PRODEFARMA - ANDERSEN CONSULTING - ASEPEYO - AUCAT, AUTOPISTES DE CATALUNYA - BAGUÉS-MASRIERA JOIERS - BASF ESPAÑOLA - BOSE, SONIDO PROFESIONAL - BTV, BARCELONA TELEVISIÓ - CAIXA DE TERRASSA - CAIXA LAIETANA - CASAS - CHOPARD ESPAÑA - COBEGA-FUNDACIÓN COCA-COLA ESPAÑA - COPCISA - CORPORACIÓN J. URIACH - CUATRECASAS ABOGADOS - DAMM - DANONE - DEUTSCHE BANK - DOM PÉRIGNON - EL PERIÓDICO - EPSON IBÉRICA - ERCROS - EUROMADI - EUROPROJECT - FERRERO IBÉRICA - FUJIFILM ESPAÑA - FUNDACIÓ DE L'AGRUPACIÓ MÚTUA - FUNDACIÓ PUIG - FUNDACIÓN EPSON IBÉRICA - FUNDACIÓN M. F. ROVIRALTA - GRAN CASINO DE BARCELONA, GRUP PERALADA - GRUP SABA - HYMSA, GRUPO EDITORIAL EDIPRESSE - INDRA - INDUSTRIAS MARCA - LABORATORIOS INIBSA - MICROSOFT IBÉRICA - MIELE - MITSUBISHI ELECTRIC EUROPE - PANRICO - PETROCAT, SOCIETAT CATALANA DE PETROLIS - PEUGEOT ESPAÑA - PHILIPS IBÉRICA - PORT DE BARCELONA - PRICEWATERHOUSECOOPERS - RECOLETOS COMPAÑIA EDITORIAL - RIBERA DEL MALAGÓN - VIVES VIDAL VIVESA - VOLVO CAR ESPAÑA

Fundació Gran Teatre del Liceu

Per a informació sobre el programa de Mecenatge i de col·laboració empresarial, adreceu-vos al telèfon 93 485 99 25 o a l'e-mail mecenas@liceubarcelona.com

Generalitat de Catalunya, Ministerio de Educación, Cultura y Deporte, Ajuntament de Barcelona, Diputació de Barcelona, Societat del Gran Teatre del Liceu i Consell de Mecenatge

Resum biogràfic

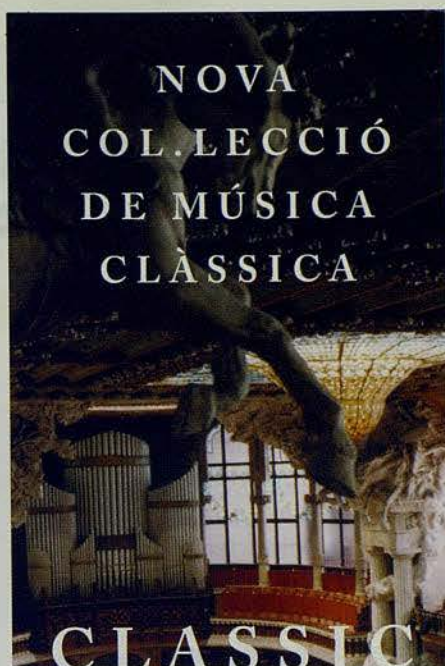
Louis Armstrong neix a New Orleans el 1900. Fill d'una família molt humil, passa la major part de la seva infància pels carrers de la ciutat, on s'amara de la música que s'hi escolta i on canta amb els seus companys de jocs. El 1913 és internat en un reformatori per haver disparat a l'aire amb un revòlver la nit de Cap d'Any. En aquest establiment rep les primeres lliçons de música i aprèn a tocar la corneta. Al cap d'un any i mig recupera la llibertat i comença a introduir-se en l'ambient musical de la ciutat. El gran trompeta King Oliver l'acull sota la seva protecció i li dona valuoses lliçons. Comença a tocar com a professional el 1917 a l'orquestra del trombonista Kid Ory. L'any següent actua amb Fate Marable en els vaixells que recorren el Mississippí. El 1922 King Oliver el crida des de Chicago per ocupar el lloc de segon trompeta en la seva orquestra. Amb aquest grup enregistra els seus primers discs. La fama de Louis Armstrong comença a créixer i el 1924 és contractat pel famós director Fletcher Henderson per actuar amb la seva orquestra a New York. Durant l'any que roman en aquesta orquestra efectua diverses sessions d'enregistrament amb el mateix Henderson, amb Clarence Williams i acompanyant la gran cantant de blues Bessie Smith. De tornada a Chicago, durant el període 1925-28 enregistra els primers discs amb el seu nom. Són les famoses sèries dels Hot Five i Hot Seven, acompanyat d'alguns dels millors músics del moment (Johnny Dodds, Kid Ory, Baby Dodds, Zutty Singleton, Earl Hines, etc.). El 1929 torna a Nova York com a artista consagrat. Continua enregistrant nombrosos discs que obtenen un èxit enorme i augmenten la seva popularitat. El 1932 efectua un primer viatge a Europa, i actua únicament a Anglaterra. L'any següent torna a Europa i du a terme una gira per diversos països. De retorn als Estats Units ha d'aturar durant sis mesos la seva activitat per problemes al llavi. El 1935 reprèn el treball al capdavant d'una gran orquestra. Els estudis de Hollywood el reclamen sovint per aparèixer en diverses pel·lícules (Pennies from Heaven, 1936; Artists and Models, 1937; Every day's a holiday, 1937; Goin' places, 1938; Cabin in the sky, 1943; New Orleans, 1947, etc.).

El 1947, quan les grans orquestres comencen a anar de baixa i es produeix una revifalla de l'estil New Orleans, Armstrong dissol la seva big band i reuneix un petit grup, a imatge de les formacions de la seva ciutat natal. Amb aquest grup, anomenat All Stars perquè estava integrat per grans solistes (Barney Bigard, Earl Hines, Jack Teagarden, Trummy Young, Sidney Catlett, Cozy Cole, etc.) recorre el món sencer i obté una popularitat sense límits. El 1955, durant una de les seves gires, dona tres concerts a Barcelona en un sol dia.

Al capdavant del seu All Stars enregistra nombrosos discs, dels quals destacarem els àlbums Plays Handy (1954), Satch plays Fats (1955), Satchmo at the Crescendo (1955), A musical Autobiography (1957), Louis and the Good Book (1958), etc. També enregistra amb altres destacades figures del jazz com Ella Fitzgerald (1957) i Duke Ellington (1961).

Continua apareixent en nombroses pel·lícules (A Song is born, 1948; The Glenn Miller Story, 1954; High Society, 1956; The Five Pennies, 1958; Hello Dolly, 1968, etc.) i obté un èxit sense precedents en el jazz amb el seu disc Hello Dolly (1963), que arriba a desbancar durant unes setmanes els Beatles al capdamunt de les llistes de vendes.

La seva salut comença a deteriorar-se a partir de 1967 i el 1969 ha d'interrompre les seves activitats. Torna als escenaris el 1970 però el seu cor no li respon. Mor el 6 de juliol de 1971, dos dies després de complir setanta-un anys. La seva mort produeix un sincer dolor a tot el món.

A la venda a partir
de l'1 d'octubre

jaume aragall
la seduzione

josep m. colom
interpreta
claud debussy

carles trepat
interpreta
frederic mompou

joan pons
kamal kahn
interpretan
francesco paolo tosti

montserrat torrent
òrgano de
santa maria del mar

muxxic CLASSIC

Consell de Cent, 304
Pral. 2º.08007 Barcelona
T. 934 674 540 F. 934 674 541
e-mail: zanfonía@zanfonía.com

En la mort de

Reflexions sobre un músic massa desconegut

El propassat dia 19 de juliol moria a la seva vila natal del Masnou i a vuitanta-sis anys d'edat Joan Comellas, músic i pintor d'una forta personalitat que en les darreries dels anys quaranta i en l'inici dels cinquanta va participar en la recuperació de la nostra personalitat cultural i que es pretenia anorrear des de les altes esferes de la dictadura imperant.

Per F. TAVERNA-BECH

Ara feia anys, pràcticament des de mitjan dècada dels seixanta, que Joan Comellas vivia apartat de tota activitat artística, i en aquests darrers anys el seu nom apareixia públicament de manera esporàdica per obra i gràcia de la cantant Anna Ricci.

Va ésser un dels fundadors del Cercle Manuel de Falla, una iniciativa que emparada per l'Institut Francès i pel seu director Pierre Defontaines reunia alguns dels compositors pertanyents a les generacions aparegudes immediatament després de la guerra civil (1939-1940). Entre les darreries de la dècada dels anys quaranta i el 1955 va estrenar algunes partitures, com *Las letras antiguas*, *La muerte de Dulcinea* i el 1950 al Teatre Calderón el ballet *La Rambla*, mentre que el 1954 eren *Las tonadas de ultramar*. Amb aquestes obres, Joan Comellas va posar de manifest un estil musical personal en què sintetitzava des d'una perspectiva irrefutablement catalana i amb veritable coherència i atractiu discurs sonor, les aportacions de Mompou, Stravinsky i la particular estètica del Grup del Sis francès. Música aquesta que tenia en el vessant plàstic (ceràmica i pintura), que també cultivava Joan Comellas, la lògica continuïtat en el traç, la coloració i la lluminositat que, si més no, l'entroncaven amb el món mediterrani de l'antiga Grè-

Joan Comellas a la seva casa del Masnou on va reunir més d'una vegada els seus amics músics. Aquí el veiem oferint un dels vins que ell guardava a Frederic Mompou (primer per l'esquerra), acompanyats de Manuel Blancafort (al seu costat, no perceptible en aquesta foto), la Sra. Costa, Francesc Costa, Xavier Montsalvatge, Carme Bravo i Manuel Valls. La fotografia és de finals dels anys quaranta.

cia, com també l'estil de Picasso i dels fauves. La seva obra plàstica va ésser presentada en els Salons de Maig, amb el Grup 0 Figura i Grup dels Vuit. Tant en la producció sonora com en la plàstica, Joan Comellas va manifestar-se amb absoluta independència i rebutjant tot allò que pogués acostar-lo a la tècnica de les arts. És a dir, fugia del que s'entén com ofici; no l'espantava, ans al contrari, la concepció un tant inhàbil i primitiva de les seves concepcions, ja que ell buscava el camí per retrobar-se amb l'esperit i aquell "recomençar sempre de nou" promulgat per Mompou...

Segurament, en una situació equiparable a la de qualsevol país europeu, la desaparició per llei de vida d'una personalitat com la de Joan Comellas no deixaria, a més de la lògica tristor per la seva pèrdua, aquesta mena d'amargor que ara sentim tots els qui el vam conèixer. I aquest sentiment el suscita la pregunta següent: ¿veritablement, Joan Comellas va gaudir de l'ambient i dels mitjans per desenvolupar sense cap mena d'obstacles tot el potencial de la seva creativitat artística? ¿Coneixem en profunditat el contingut de la seva obra? o bé: quina ha estat la seva trajectòria estè-

tica? ¿S'ha suscitat la inquietud suficient perquè els intèrprets incloguessin la seva música en els concerts? ¿Existeixen les imprescindibles edicions de les obres de Joan Comellas?

Les respostes a totes aquestes preguntes són ben decebedores, certament, i en veritat obres tan originals com la *Suite d'homenatges per a piano*, o bé *Las tonadas de ultramar*, per a soprano i piano (1954) i algunes de les cançons incloses en el seu *Llibre per a cant* (1975) constitueixen una prova ben contundent de les moltes coses que Joan Comellas tenia a dir, com a artista valent i a la vegada vocacionalment enamorat de la llibertat i que conseqüentment rebutjava tot allò que el pogués fer caure en l'artifici de l'academicisme escolàstic, i és potser en això que va xocar amb el món actual, que es complau més en els jocs dels malabarismes que no pas en la recerca del que és purament esperit...

Caldrien moltes reflexions i esbrinar si veritablement els qui s'ocupen de la nostra música: els intèrprets que la difonen, els crítics que l'estudien, els promotors que en programen, els públics que diuen estimar-la, estan i actuen en el lloc que els pertoca...

Joan Comellas

Escrit autobiogràfic

Ha mort Joan Comellas, un artista en el sentit més íntegre de la paraula.

Per la transcripció
XAVIER MONTSALVATGE

Compositor d'una sensibilitat refinada —malgrat que, a causa de la seva reduïda formació tècnica, no va arribar a plasmar-se clarament en les seves nombroses partitures— i dotat d'un rar instint per a les manifestacions plàstiques, que va evidenciar en una sèrie de variadíssimes pintures i dibuixos d'una novetat desconcertant, ceràmiques i insòlits objectes decorats amb un encant deliberadament "naïf", absolutament atractius.

Encara que darrerament amb prou feines ens vam veure (la darrera vegada en una important exposició en què foren presentades les seves millors obres pictòriques), havia seguit de prop les seves activitats, considerablement minvades pel seu precari estat de salut. En una ocasió va voler oferir-me —no sé amb quin objectiu— mitja dotzena de folis escrits per ell, equivalents a una interessant autobiografia —datada l'agost de 1953—, que revela detalladament la seva complexa i sorprenent personalitat.

Considero que res no pot suggerir-nos millor la seva imatge, tan enyorada, i la seva ideologia musical, que aquest escrit, del qual reproduïm uns fragments com a homenatge a l'amic que ens ha deixat:

"Vaig néixer al Masnou, un petit poble mariner proper a Barcelona, el 25 de novembre de 1913. Tant els meus avis com el meu pare eren mariners mercants; els meus avantpassats tenien fins i tot velers de la seva propietat i, per raó del seu comerç, un fort vincle vital els unia a tots els racons d'Amèrica. Era costum que tots els caps de família tinguessin la raó de la seva existència en el mar i a gairebé tots els pobles de la costa es construïa bona part d'aquella graciosa i solemne marina velera. Quan arribà la màquina de vapor anà decaïent la navegació a vela i les companyies nacionals van absorbir molts dels homes de mar, entre els quals es comptava el meu pare. També va decaure, i gairebé desaparèixer, un gènere de vida dotat d'un violent color local.

Fins a l'esclat de la guerra civil, la meua existència i formació se succeïen a un ritme capriciós i anàrquic, formació que, en contra del parer de molts metòdics, sempre he considerat provi-

dencial i, per a mi, absolutament necessària. El 1941 (després d'haver viatjat per gairebé tot Europa amb el meu pare, de sis anys d'estada a Suïssa i amb l'experiència dolorosa de la guerra) entro en contacte amb el bell món i consolador de la música. Mozart i Mompou em brinden els sons que descobriren la meua naturalesa i una metamorfosi completa es produeix en mi.

El 1944, l'amistat que m'uneix amb J. J. Valls i Ventosa i la seva esposa, Antònia Izard, m'encaminen cap al mestre Cristòfor Taltabull —un dels millors alumnes de Max Reger i del francès Tournemire—, que havia viscut l'etapa més florent de Debussy, Ravel i Stravinsky. En observar-me, es convenç que qualsevol ensenyament escolàstic m'és inútil i el seu professorat consisteix a sotmetre'm a les músiques més agudament modernes perquè jo exerciti el sentit crític i vegi quines estan dotades d'ànima vertaderament moderna i quines vesteixen una disfressa, per la qual cosa, segons el meu parer, en no ser vertaderes, deixen de ser música.

El 1946, a l'Institut Francès de Barcelona, la providència em porta el coneixement i el tracte dels meus companys de generació, i amb els primers, Manuel Valls, Albert Blancafort, Àngel Cerdà i Paul Guinard, fundem el Cercle Manuel de Falla. A poc a poc van arribant els altres: Josep Casanovas, compositor i exegeta del grup, Lluís Lana, Emilia Fadini, el granadí Antonio Ruiz Pipó, Josep Cercós i Josep M. Mestres Quadreny. Un bon nombre d'interessats joves assisteixen a les reunions del Cercle i es forma una sòlida i simpàtica concurrència d'equip, sense ganes, d'altra banda, de polemitzar contra l'anèmic petit món musical barceloní. Ens relacionem amb el grup Jeune France, immediat als vells "Sis" parisiens. Del primer, ve Messiaen a Barcelona. Del segon, Poulenc, molt amic de Mompou, Montsalvatge i Toldrà. També vénen Jolivet i Lesur i troben en el Cercle l'únic nucli de Barcelona on la vida estètica bull de veritat.

El 1946 escric les meves Tonades per a Pan; segueixen les 10 Ballades, amb molta influència de Granados, Mompou i el folklore català. El meu anhel de trobar una expressió més abstracta es concretarà el 1947 amb La muerte de Dulcinea per a veu, violoncel i piano, l'Àlbum de Pan i les Lletres antigues, estrenades el 1948. El 1949 realitzo les 14 canciones con texto de Antonio Machado, presentades algunes en els concerts de la nostra seu. El 1950, gràcies

a les sàvies lliçons del mestre en instrumentació, realitzo les tres Armonías i el Concerto quasi una fantasia per a piano i orquestra. El 1951 i 1952 completo els següents àlbums de cançons: Líriques angleses, Líriques catalanes i Tonades per als poetes xinesos, i també el ballet La Rambla, començat el 1947, i un àlbum per a cor mixt, Els cors de Nadal, i començo a París, per acabar-les a Barcelona. Les sonates de París, les Scènes de Saint-Prest i Coeur de Paris. La meua darrera obra acabada és el Joc per a instruments de corda, que el director Louis de Froment té la intenció de donar a conèixer a França.

La meua estètica, absolutament lliure de procediments i d'escoles, procedeix de la concreció impressionista de Mompou, a més d'una mescla melòdica consistent en l'amalgama —d'altra banda inconscient— del melodisme popular i del color, tant melòdic com harmònic, del jazz. He estat admirador i assimilador del lliure contrapunt improvisatori de la música negra i d'Stravinsky. A tot això, Ravel, Bartók, Falla, Schönberg, Hindemith o Messiaen li han donat un anhel de formalisme, però allò que en aquests vells mestres fos una recomanació per tornar a encadenar-se a les formes, aquest suggeriment no m'interessa en absolut. Allò que sí té importància per a mi és la lliçó subjectiva d'ordre que es desprèn de l'obra d'aquests grans mestres i la seva clara consciència de la bellesa sense explicació possible, del fenomen sonor i la seva estricta i aïllada validesa...

Avui ningú no fa cas de les escoles i tendències que té a la mà per expressar-se; allò que cal és expressar-se sense obstacles, encara que no falten músics, com Maurice Le Roux, que aboguen per una aplicació rigorosa de la sèrie dodecafònica perquè es produeixi una unitat d'estil acadèmica, tal com a ell li sembla que es va produir a l'època de Bach.

Fa menys d'un mes es produí el que fou per a mi un esdeveniment: el 28 de juliol escolto per primera vegada, en una emissora de ràdio parisenca, una emissió dedicada a la "música concreta" presentada per un dels seus pioners i creadors, Pierre Schaeffer. L'efecte produït per aquests instruments és d'una bellesa colpidora. És clar que, segons la meua opinió particular, les possibilitats de melodia, timbre, afinació, harmonia, combinació, en resum, d'expressió, són immenses. No dubto a creure que s'obre una nova època per a la música..."

El Masnou, agost de 1953

COL·LECCIÓ TARDOR 2000

yera

MEMBRE D'HONOR DE LA FUNDACIÓ ORFEÓ
CATALÀ-PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Festival Internacional de Música Castell de Peralada

Resultats satisfactoris

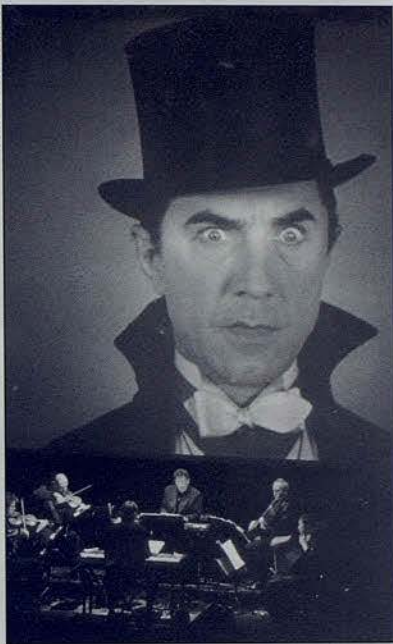
No resulta fàcil establir un balanç definitiu d'una manifestació de contingut tan divers com la del Festival Castell de Peralada. Aspecte aquest de la diversitat que en l'edició d'enguany encara s'ha fet més evident que en les anteriors.

Per J. COMELLAS

Aplegar en un cabàs propostes tan diferents com la banda sonora en directe d'un film clàssic de terror, *Dràcula*, amb la faramalla tauròfila proposada pel combatiu Salvador Tàvora, els "dos tenors", un espectacle minimalista i avantguardista com *Facing Goya*, ballet clàssic i espanyols, *grands machines* simfonicocorals, transgressió operística i un musical de regust "genuïnament americà" a la catalana, però, constitueix quelcom de molt difícil síntesi. Si a més, hom hi afegeix, encara, la versió d'una obra tan poc "festivalera"—que se'm disculpi l'expressió—com les quatre hores d'*El clave ben temperat* i la conclusió d'aquesta proposta tan interessant i a la fi tan desaperebuda com és el cicle Ricard Viñes, la cosa adquireix un nivell realment complex.

I encara que hi ha hagut alguna proposta que no ha ofert resultats d'acord amb el que hom podia esperar encara que hagi estat per causes atípiques o extraartístiques —per exemple el recital dels dos tenors—, gairebé en tots els casos hom ha atès aquells nivells esperables. Fins i tot en el dels que podien contenir més risc, com el muntatge de Michael Nyman, l'esmentat *Facing Goya*, perquè allò que hom no podia suposar és que no provocaria un mí-

FOTO: JOSEP AZNAR

Dràcula, de Philip Glass

nim de polèmica. Aquest era un risc calculat i, a més, saludable en un tipus de manifestació com aquesta, en què el contrapès d'una certa controvèrsia l'orna d'autenticitat.

Mirant el Festival des de la perspectiva de gairebé tres lustres, hom s'adona, però, que hi ha hagut un canvi perceptible d'objectius, almenys en un cert aspecte. Els qui vam tenir l'oportunitat de viure la presentació en societat, en un acte majestàtic, sobretot pel que hom estava habituat en el nostre més aviat auster ambient, recordem que la Conselleria que va presidir aquell esdeveniment no va ser la de Cultura, sinó la de Comerç i Turisme. La cosa era clara i, a més, es va exposar aleshores de manera manifesta. Un dels objectius del Festival era atreure un turisme de nivell elevat, segons unes propostes importants i llamineres, de gran relleu i projecció internacional, i a més situar-ho en un marc de les característiques tan excepcionals com les del Castell de Peralada.

Tanmateix, les coses en aquest sentit no han acomplert les expectatives. I ho exposo sense cap mena de deix ni crític ni acrític. Com una constatació. Peralada avui dia és sobretot un festival per al públic de casa. Per a l'estiu-ejant habitual de les terres empordaneses amb sensibilitat cultural, o per a molts afeccionats de tot el país que se senten atrets objectivament per l'interès de les propostes, i també per al resident habitual a les esmentades comarques, així mateix atret per la qualitat i l'interès del que hom ofereix. Això no sé si és satisfactori o no. Jo més aviat m'inclino en un sentit positiu. Perquè a la fi es consolida el vessant de l'interès genuïnament cultural, mentre que l'altra tipologia resta com un més a més, no gens negligible però no fonamental. Observar l'interès —i per extensió el nombre d'assistents que hi van acudir— que va provocar un concert tan exigent com el de la pianista Eulàlia Solé amb l'esmentada i maratoniana obra *El clave ben temperat*, en aquest sentit em sembla un fet d'una notable significació.

I definitivament, la presència de 30.000 espectadors i una ocupació d'un 90 per cent confirmen aquesta imatge apuntada, de proposta de consum bàsicament interior. En un pla estrictament crític, concretat en alguns espectacles, tot ampliant, doncs, la referència feta per Jordi Maluquer, m'he de referir a l'esplèndid espectacle que va constituir la versió musical que va acompanyar la pel·lícula *Dràcula*, de Tod Browning, obra de Philip Glass, ell mateix intèrpret juntament amb el Quartet Kronos. Una proposta potser no exactament de festival, fins i tot a la programació oficial constava com a prèvia, que

va resultar reconfortant. Va ser un atot de coherència, de sensibilitat, de conseqüència entre imatge i partitura; de capacitat per conferir una "altra cosa", extraordinàriament rica i enriquidora del contingut primigeni del film.

El ballet una vegada més va ocupar una part important del Festival. Aquesta és una parcel·la de resultats gairebé sempre molt satisfactoris. Companyies com el Ballet de la Deutsche Oper de Berlín o les que encapçalen figures tan rellevants com Julio Bocca i Sara Baras, i presències so-

listes d'atractiu com les ballarines Tamara Rojo i Maria Giménez, ofereixen poc espai per al temor.

Nosaltres vam gaudir de l'espectacle que una colla de solistes molt solvents, entre els quals l'esmentada Maria Giménez, van oferir sobre coreografies de l'incombustible Roland Petit. Sense cos de ball, confiant-ho tot als solistes, l'espectacle va ser un festival de virtuosisme de gran nivell, sobre la base de coreografies en les quals emergeix el reconegut geni de Petit. I entre les quals destacaria la d'*El llac dels cignes*, en

la qual trenca amb l'ensucrament habitual amb què és tractat aquest ballet.

En el seu moment ja es va fer la recensió de *Música per a una nit d'estiu*, i només cal remarcar, finalment, que el gran concertisme amb figures com Neville Marriner, l'Orquestra de Cadaqués, o la versió en concert de *Fidelio*, la *Missa* de Bernstein i la *Missa en Si menor* de Bach van oferir un nivell de qualitat important en consonància amb el que es podia esperar de l'esforç de producció esmentat.

Tres flaixos contundents

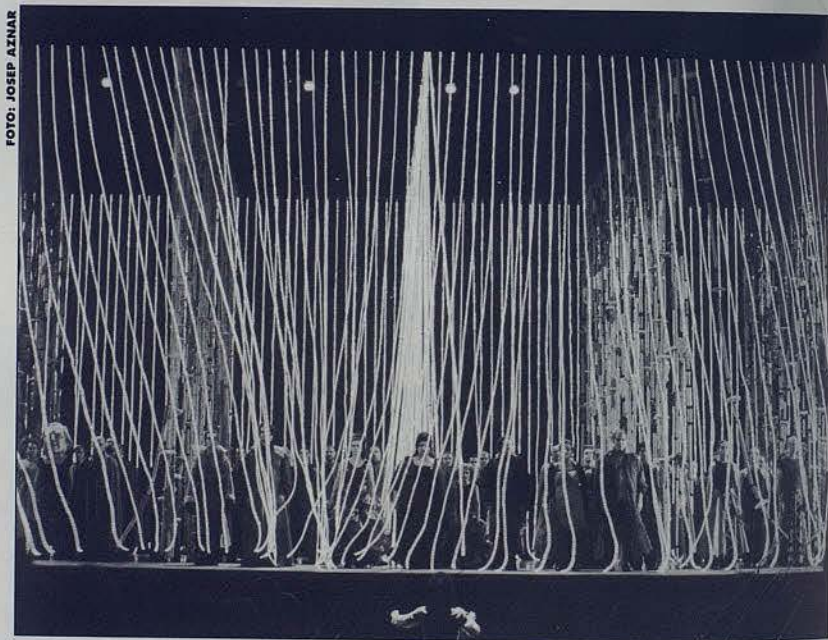
Seguir tot un festival cada vegada esdevé més difícil si un no hi viu o no hi estiveja a prop. A l'extensió en el temps, s'hi suma la constatació que tot Catalunya és un festival i els al·licients d'anar aquí i allà impedeixen la fidelitat absoluta. Només Vilabertran, per als addictes a Schubert o al lied, ho ha posat fàcil, en concentrar el festival en una setmana.

Per JORDI MALUQUER

Enguanys, per tot el que hem dit, només he pogut assistir —entre els molts atractius que oferia aquesta 14a edició del Festival Castell de Peralada—, a tres convocatòries.

Il barbiere di Siviglia

La proposta més purament operística, seguint la tradició juganera i de provatura —com *Il turco in Italia* o *La flauta màgica* en anys anteriors—, va ser l'òpera més representada de Rossini, que es va confiar al talent de Carles Santos per fugir una mica dels ca-

El barber de Sevilla segons Carles Santos

mins fressats de les aventures del Comte Almaviva i Rossina, afavorits pel barber Figaro. I a fe que se'n va sortir. En les òperes còmiques, quan ja s'han vist moltes vegades, l'argument cansa i només s'esperen ja les grans escenes o els bons moments musicals. I en les representacions convencionals tot es fa una mica feixuc fins a l'aparició de Figaro.

Doncs bé, la part més reeixida va ser el començament. Des de l'àgil salt en què els trenta-cinc qui-

los de la directora musical —una esplèndida Gloria Isabel Ramos— queien sobre el podi i la música començava a sonar —quina manera de donar l'entrada!—, fins al magnífic Fiorello d'Enric Martínez-Castignani traient el cap per uns forats de claveguera mentre la rèplica ballada de Rossina es contorsionava al seu damunt i la ronda que acompanyava Almaviva feia de les seves. Antoni Comas cantava de la millor manera que mai he sentit l'ària de Lindoro,

Eulàlia Solé interpretà, un cop més, la música de Bach

tot demostrant l'alt nivell interpretatiu dels solistes, del qual van participar el Figaro d'Àngel Odeña, el Don Bartolo de Josep Ferrer i el Don Basilio d'Stefano Palatchi. Més anodina va ser la Rossina d'Isabel Monar, que a més va haver de lluitar amb la broma més pesada de la nit: una font que pujava alta si cantava per la zona aguda i baixava quan cantava les notes greus. Itxaro Mentxaca fent de Berta, en canvi, sortia indemne de les ruixades de sifó amb què l'obsequiaven uns figurants.

El nivell vocal i musical va ser bo, escenes hilarants n'hi va haver moltes. El fil argumental, si no es coneixia ja l'òpera, segur que es perdia. Amb tant de farciment passava a ser "un Santos". Un Carles Santos que va decidir supressions i repeticions i també acabar l'obra de manera diferent: amb l'escena de la tempesta, sens dubte profetitzant el que els esperava si pensem en l'obra que continua aquesta, *Les noces de Figaro* de Beaumarchais que primer Mozart i més tard Dittersdorf convertiren en òpera.

El concert de Marriner

L'orquestra del Festival, que és la de Cadaqués, acostuma a protagonitzar un concert, i com en altres anys es confia en el seu primer director convidat, Sir Neville Marriner. Aquest músic veterà, conegut per la consolidació de l'Orquestra Saint Martin in-the-Fields sota el seu guiatge, va decidir més tard –a un concertino, els coneixements tècnics que sovint freturen molts directors, no li falten– entrar en la direcció musical. Una munió d'actuacions i gravacions testimonien la seva llarga trajectòria en aquest camp. Plantejant en aquesta avinentesa un concert popular –no oblidem que la capacitat de l'auditori a l'aire lliure del Festival és notòria– amb *El concierto de Aranjuez* i la *Setena Simfonia en La major, op. 92* de Beethoven, el va adornar amb dues obres originals: la magnífica Obertura per a *Il barbiere di Siviglia* de Ramon Carnicer (1789-1855) i la *Folia daliniana* de Montsalvatge.

Marriner va estar molt bé en aquestes obres i en l'acompanyament d'*El concierto de Aranjuez*. No tant, segons la meua opinió, en la *Setena*, que fa temps que somio sentir-la ben interpretada, al nivell del primer temps de la versió Harnoncourt, per exemple. El solista d'*El concierto de Aranjuez* va ser el germà de l'habitual Pepe Romero, Àngel, que va lluir gran agilitat de dits i no tanta de fraseig i que –¿l'aire lliure obliga?– va actuar amplificat i enrrint la relació guitarra-orquestra que servem a la memòria.

El llibre II d'El clave ben temperat

Fa tres anys que Eulàlia Solé ve a Peralada amb Bach sota el braç. Primer van ser les *Variacions Goldberg*, després el llibre I i ara el llibre II d'*El clave ben temperat*. És una mostra de bon gust regalar amb aquestes peces de cambra un festival grandiloqüent. I Eulàlia Solé va respondre amb escreix al que esperàvem. Les dues hores i mitja de música –amb els pertinents descansos intercalats– van passar intemporals, submergits en l'atmosfera que va saber crear l'excel·lent pianista.

Defugint l'opció freda que tants practiquen i usant la llibertat expressiva que Bach permet, Eulàlia Solé va saber ser íntima i extrovertida, va cantar, va pregar, va il·luminar, va passar de recordar el clavecí a evocar l'orgue, es va apassionar, va volar, va batre d'ales i el vol que acompanyava cada fuga s'ajocava a la fi com un ocell màgic sobre el teclat. Uns pianistes joves que havien seguit el concert partitura en mà, marxaven impressionats: des de la fidelitat a la nota escrita a la llibertat de l'ornamentació –que Eulàlia Solé improvisa en cada concert– tot tenia vida. És ben cert que l'ànima de Bach va ser present la nit del 29 d'agost a l'església del Carme del Castell de Peralada.

Caminem plegats amb el Palau
 Caminem plegats amb el Palau
 Caminem plegats amb el Palau

Autopistas

Autopistas

Membre d'Honor de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música

XX Festival Internacional de Música Pau Casals

Una altra edició diferent,
com la mateixa música

Pau Casals, tant en les classes que impartia als seus alumnes, com també durant els assaigs que dirigia al capdavant les diverses orquestres amb les quals va treballar, sempre donava un missatge de vivacitat, respecte i comunicació envers la partitura que en cada moment s'estava treballant i deia que l'enemic més important que té un intèrpret és caure en la monotonia.

Per **ALBERT SOLÉ I GALÍ**

Així, la importància dels coneixements culturals, musicals, el domini de la tècnica, l'estudi precís de l'obra per interpretar, es converteixen en elements essencials en el moment en què l'intèrpret es presentava davant el seu públic per convertir la música en un vehicle de comunicació de sentiments o emocions entre els homes.

Dic tot això perquè de vegades és inevitable, quan arriba una nova edició d'un festival que ja ha trobat la seva estructura definitiva, pensar que potser assistirem a una repetició de les anteriors -les quals ja havien arribat a un grau de qualitat musical important-, i pensar en repeticions sembla que és un pas enrere.

No ha estat així. El violoncel·lista Antonio Meneses, amb el pianista Gérard Wyss, es van encarregar ja en el primer concert de posar el nivell molt alt. Entenc l'escripulositat dels programadors a posar aquests dos intèrprets en el primer concert. En primer lloc perquè una vegada més es donava el protagonisme al violoncel, i en segon lloc perquè ens va permetre accedir a una de

FOTO: P. BARCELÓ (ARXIU)

Antonio Meneses

les *suites* de Bach, la número 2, amb tota la significació que té el fet de ser Casals qui va "redescobrir" les *suites* de Bach, i atenent que enguany commemorem el 250è aniversari de la mort del compositor d'Eisenach. El Cor Vivaldi, dirigit per Òscar Boada, ens va aportar rigorositat en el treball de l'instrument més antic, la veu humana, i si bé només puc elogiar l'esforç i el resultat del treball de tots els infants en la seva interpretació, també he de fer referència a la manca d'un punt d'entusiasme (en les mirades, en el rostre) d'aquells petits cantors, que vaig atribuir a l'hora avançada del concert. L'Orquestra de Cambra Nacional d'Andorra, dirigida per Gerard Claret, va arrodonir un concert memorable, sobretot en el *Concert núm. 1 per a piano, trompeta i cordes, op. 35* de Xostakóvitx, amb un Emili Brugalla lliurat i inspiradíssim al piano, i un Matthew Simon que té la virtut de fer sonar la trompeta amb la mateixa facilitat com si respirés.

En l'apartat que el Festival dedica cada any a la cobla, vam poder escoltar la Cobla Mediterrània, amb direcció de Jesús Ventura, i amb l'aportació impagable del percussionista Santi Molas. Les *quatre estacions* de Vivaldi obria el concert de l'Ensemble

Laureate, amb Vasko Vassilev com a violí director. Va ser una interpretació tan viva i vibrant de la coneguda música del compositor venecià que em va fer oblidar les diverses interpretacions que n'havia escoltat fins aquell moment. El públic, retut. Isabel Rey, soprano, i Alejandro Zabala, piano, van protagonitzar un concert que va anar *in crescendo* -excel·lents les quatre cançons de Richard Strauss- i sobretot els bisos, *En les ales del cant* de Mendelssohn i el *Mio babbino caro* de Puccini. En la recta final del Festival, dues orquestres: l'Orquestra de Cambra Solistes de Sofia amb un programa dedicat a Bach, Haydn i Mendelssohn, i especialment l'Orquestra Czech Virtuosi, que amb la versió del *Concert núm. 5 per a piano, "Emperador"* de Beethoven, en la versió del pianista Igor Ardasev, va significar un exemple clar de comunicació entre el públic i els instrumentistes, un d'aquells moments d'emoció continguda que acaba esclatant al final del concert.

L'octet de l'Academy of Saint Martin-in-the-Fields va significar la pulcritud, sobretot en el detall, i l'obra de sempre difícil interpretació de Mozart. Finalment, el pianista Naum Grubert va substituir Bruno Leonardo Gelber (no va poder tocar per una indisposició) i va oferir un repertori extens treballat al darrer detall musical, del qual destacaria la *Sonata núm. 31* de Beethoven i la *Sonata en Si menor* de Liszt.

Monotonia? No. Vivacitat, respecte i comunicació. Aquestes han estat les qualitats més importants del XX Festival Internacional de Música Pau Casals del Vendrell.

Festival Internacional de Músiques de Torroella de Montgrí

Feliç celebració del 20è aniversari

Amb vint anys de trajectòria, el Festival Internacional de Músiques de Torroella de Montgrí s'ha convertit, com ja saben bé els melòmans, no només en un dels certàmens més rellevants que es duen a terme al nostre país, sinó en una de les manifestacions que des de molts amplis punts de mira permeten gaudir de la música en vessants molt diversos.

Per LLUÍS TRULLÉN

L'aposta segueix uns paràmetres que ja han donat resultat altres anys, amb presència de figures com les de Joaquín Achúcarro, Emma Kirkby, Fabio Biondi, Mischa Maisky o de conjunts, com l'Academy of Saint Martin-in-the-Fields Chamber Orchestra programada enguany per cloure el Festival. Però paral·lelament –i és en això que cal trobar la singularitat de Torroella– un seguit de propostes atorguen la personalitat distintiva del certamen. Les classes magistrals impartides per grans figures del panorama internacional i la consegüent presència d'alumnes permeten viure un ambient musical continu dins la població; música al carrer celebrada a diverses places de la vila, en què propostes de música clàssica, jazz i tradicional catalana permeten gaudir gratuïtament a tothom qui vulgui assistir a concerts durant les tardes d'estiu.

Cicles com els de joves intèr-

Iñaki Fresán oferí un recital amb obres de Schubert, Fauré, Hahn, Toldrà, Mompou i Montsalvatge

prets, un pilar bàsic de Joventuts Musicals de Torroella de Montgrí, ofereixen als joves talents del panorama nacional i internacional seleccionats entre els més destacats alumnes dels cursos de música la possibilitat d'iniciar la seva trajectòria professional. Músiques del món, una de les propostes que més fermament ha arrelat en el Festival i que a més d'un èxit absolut de públic –tant en l'espectacle presentat enguany com en el de Carmen Linares dedicat a cançons de Lorca–, com el proposat per Josep Vicent –titulat "Tambors del món"–, han omplert d'altres músiques la vila empordanesa. Una nova edició del Cicle de Piano Ricard Viñes, que enguany amb sis recitals dedicats cadascun a una dècada del 1900, ha ofert a joves artistes prou coneguts de l'àmbit pianístic una nova oportunitat de fer conèixer el seu talent com a intèrprets. És tot aquest seguit d'activitats i pro-

postes el que envolta els concerts pròpiament dits del Festival i els que ajuden a explicar el seguit d'èxits d'aquests vint anys d'història.

El Festival es va inaugurar amb un recital d'Iñaki Fresán, acompanyat al piano per Juan Antonio Álvarez-Parejo. Melodies de Schubert, Fauré, Hahn, Toldrà, Mompou i Montsalvatge van ser interpretades per Fresán amb una clara vocació cap a la interpretació de la música francesa en què els frasejos plens de sensibilitat i de clara projecció envoltaven melodies tan belles com *Rêve d'amour*, *Clair de lune* o *Tristesse*; gran dramatisme i suma profunditat en la recreació dels inoblidables *lieder* extrets del *Viatge d'hivern* –com *Gute Nacht*, *Der Lindenbaum* o *Der Leiermann*– confirmaven la ductibilitat de veu d'un Fresán que no va acabar de treure el màxim profit –sobretot pel que fa a la pronun-

Fabio Biondi va dirigir el seu conjunt l'Europa Galante

ciació— de les més destacades melodies de Toldrà i Mompou. Veu ben projectada, amb un centre vocal summament dútil, amb facilitat per assolir les notes més agudes de la tessitura i, en definitiva, un bon gust en el cant que han convertit Fresán en un dels cantants més celebrats dels darrers anys. Després de la reestrena de l'òpera *Tassarba* el Festival va convidar Fabio Biondi i el seu conjunt, l'Europa Galante, amb un programa dedicat a Vivaldi, Bach i Corelli. El violinista italià, una de les figures capdavanteres en la interpretació de la música seguint criteris històrics, va posar un cop més de manifest els aspectes que l'han confirmat com una de les personalitats més rellevants en aquest gènere interpretatiu. Una tendència cap a tot el que signifiqui contrast, lluminositat, profusió del virtuosisme, ràpida elecció de *tempi*, claredat de so, configuren la fórmula Biondi. No hi ha una sola nota fruit de l'especulació del moment; la rigorositat tècnica, la bellesa plàstica del so, van estar al servei un cop més d'obres de

Vivaldi, en unes versions dotades d'una amplitud, llum i força interior que va repetir-se en la interpretació del *Concerti grossi per a cordes op. 6 núm. 8, "de Nadal"* de Corelli. El gust pel contrast, pels clarobscurs barrocs, per la plàstica del so, propiciaven unes recreacions d'un interès constant. El mateix Biondi va adaptar el *Concert BWV 1056 per a clavicèmbal* de Bach en una versió summament curiosa d'aquesta celèbre pàgina llegada pel compositor d'Eisenach. Cal recordar, però, que dels concerts de Bach per a instrument solista, n'hi ha alguns escrits tant per a violí com per a clavicèmbal, i d'altres, dels quals només ens ha arribat la versió per a clavecí, molt probablement van ser escrits en un primer moment per a violí o per a un altre instrument melòdic. El fet és que Biondi va endinsar-se dins la música de Bach amb una versió més serena, cercant en tot moment la bellesa de la melodia i recolzant-se en una orquestra summament extraordinària que feia perfectament el seu rol d'acompanyament. Després de l'actua-

ció de Mischa Maisky, el Festival va oferir-nos l'oportunitat d'escoltar novament Joaquín Achúcarro interpretant el celebèrrim *Emperador* de Beethoven amb el suport de l'Orquestra de Cambra dels Virtuosos Txecs, amb direcció de Petr Vronsky. No hi ha dubte que Achúcarro esdevé una de les figures més destacades en el món pianístic dels darrers decennis. En ell es combinen bon gust, elegància, majestuositat, sentiment, tècnica, sempre per assolir uns resultats que serveixin al més fidelment possible l'autor i l'obra que passa per les seves mans. El seu *Emperador* va ser interpretativament triomfal, vehement, brillant, en uns moments dotat d'una gran eloqüència, en d'altres amb una pulsació tan subtil—sobretot en el segon moviment—, que sens dubte evocava l'esperit beethovenià de Kempff. El cert és que Achúcarro va oferir-nos un *Emperador* de referència, emparat per una orquestra summament conjuntada en el so, sense fissures en la seva plantilla, i que va acabar de mostrar tot el seu talent amb obres de Mendelssohn, i amb la mozartiana *Cinquena Simfonia* de Schubert.

El Festival va tenir moments de gran espectacularitat. El concert "Timbals del món", creat per Josep Vicent i celebrat a la plaça de la Vila, va esdevenir un espectacle de ritme, força, subtilitat, en què la profusió de ritmes va apropar-nos a diverses cultures musicals dels cinc continents. L'espectacularitat dels tambors africans interpretats per Ali N'Diaye Rose, els tacons flamencs d'Andrés Marín, la sensual veu amb ressons de l'Índia de Mana Teji o la percussió clàssica, van permetre gaudir d'un espectacle en què més de dos-cents instruments de percussió van omplir de color i so la plaça de la Vila.

Aquesta ha estat, doncs, una edició del Festival que ha confirmat la tendència de mantenir unes pautes de programació summament diverses i que acosten a Torroella un públic ampli i heterogeni.

Schubertiada de Vilabertran

Consolidació d'un model

Amb una vintena d'anys al damunt i una història força feliç, el Festival de Vilabertran promogut per Joventuts Musicals de Figueres havia sofert, fa uns quants anys, un procés de davallada de protagonisme per diverses causes, algunes alienes a la bondat i fins originalitat dels seus plantejaments.

Per J.C.C.

La tasca de redreçament no ha resultat fàcil, atès com resulta d'imparable, gairebé sempre, el pendent avall. Calia trobar una nova fórmula o un nou enfocament que reconduís els delers entusiastes i sensibles dels dirigents empordanesos vers nous horitzons. La fórmula va venir de la mà del president de Joventuts Musicals d'Espanya, Jordi Roch, que va proposar de fer una Schubertiada, model pel qual sent una especial predilecció.

La nova dinàmica enguany ha arribat a la seva vuitena edició i hom pot parlar, atesos els resultats progressivament satisfactoris, que el nou model ha aconseguit els mínims notables de resposta que li permeten augurar un esdevenidor consolidat. Així, es té molt clarament la impressió que la societat altempordanesa, els afeccionats a la música gran més inquiets, que n'hi ha molts, han sabut copsar les excel·lències d'un esperit que, defugint propostes aparatoses, refugiant-se obligadament —el marc ho imposa— en el petit format, subministra uns

El bariton Christian Gerhaher ofereix un recital memorable

dolls importants d'autenticitat musical. L'agombolament d'un marc d'un atractiu extraordinari —l'esplèndida basílica romànica de Vilabertran— hi fa la resta. Hi ha una renovada il·lusió, hi ha l'esperit recuperat de presència de l'entitat organitzadora arreu del tot organitzatiu de Vilabertran, i hi ha, en definitiva, les millors essències de l'època més viva i vital del festival empordanès.

Enguany hom ha volgut concentrar el cicle, un total de deu concerts, en tan sols dotze dies, fet que creiem que cal revisar, ja que difícilment resulta digerible per al públic al qual s'adreça. La Schubertiada va tenir en els concerts inaugural i final segurament els moments més de més relleu i interès. El segon no oferia espai per a la sorpresa en aplegar dos cantants, la soprano Juliane Banse i el baríton Matthias Goerne, que en el decurs de la història d'a-

quest cicle han esdevingut referents del nivell i l'estima més privilegiats. A més, van oferir una obra tan important com el *Cançonner espanyol* d'Hugo Wolf. Res a afegir a les reconegudes qualitats d'aquests dos artistes.

La sorpresa la va constituir el baríton Christian Gerhaher, que, molt ben acompanyat pel pianista Gerold Huber, va oferir un recital simplement memorable, dividit en dues parts diferenciades. La primera totalment dedicada al lied de Schubert i la segona al cicle *Dichterliebe* de Robert Schumann. Bellesa de veu, expressivitat exquisida, calidesa, claredat, facilitat, intel·ligència i sensibilitat —o sigui, tot el que es pot dir de bo d'un intèrpret— es van congriar en l'actuació d'aquest jove baríton alemany, la trajectòria del qual ben segur oferirà molts moments gloriosos.

Una altra veu, aquesta més

propera, va esdevenir una altra triomfadora indiscutible del festival. Ens referim a l'argentina Marisa Martins, musicalment feta a casa nostra en gran part, que va ser l'eix del concert en el qual va estar acompanyada pel pianista Josep Surinyac, el flautista Mikel Piris, el clarinetista Isaac Rodríguez i el Quartet Pezzé. Va oferir un recital molt divers, amb obres de Schubert, Brahms, Beethoven, Weber, Ravel, Saint-Saëns, Chausson i Poulenc. No voldríem insistir en allò en què ja ens vam referir amb motiu del concert que va interpretar al Teatre Lliure el mes de maig, amb una part del repertori coincident. Marisa Martins va captivar l'auditori des del primer al darrer compàs amb la seva finor, amb la seva musicalitat i amb aquesta *charme* particular que atorga a cada interpretació un escreix especial. A més, va tenir la fortuna de comptar amb l'acompanyament al piano d'un músic tan sen-

Marisa Martins confirmà el seu bon moment

sible i refinat com Josep Surinyac, autèntic comparticip destacat del recital. Cal deixar-ne constància especial perquè s'ho val en gran manera.

El capítol d'esdeveniments de notable relleu el completen el recital de la mezzosoprano Monica

Groop acompanyada per Roger Vignoles, dos noms molt importants, i el duet de piano Pérez-Molina amb quartet vocal, en el qual va emergir el baríton Xavier Comorera.

Un cert deix d'insatisfacció va presidir l'esperat concert del pianista Abdel Rahman el-Bacha, que basant-se en un concepte molt auster i essencialista de la interpretació, va acabar cansant l'auditori.

Una interessant exposició del dibuixant Joaquim Bech de Careda i una conferència de la doctora Andrea Lindmayr-Brandl sobre l'obra per a piano de Schubert van completar aquesta edició de la Schubertiada.

Encara caldria afegir, com a fet col·lateral d'una indiscutible transcendència, l'èxit assolit pel IV Curs Internacional de Música Romàntica, amb estrets lligams amb el festival, que ha assolit un elevat nivell de rigor i envergadura científica.

TOT ALLÒ QUE US INTERESSA

Més de 70 revistes d'abast nacional estan associades a l'APPEC.
Per a més informació: APPEC Rambla de Catalunya, 10, 1 er.
08007 Barcelona Tel. 412 76 28 Fax: 317 83 86

Ho trobareu a les revistes en català

A.P.P.E.C
ASSOCIACIÓ
DE PUBLICACIONS
PERIÒDIQUES
EN CATALÀ

INFORMACIÓ GENERAL
INFANTIL I JUVENIL
CULTURA
RELIGIÓ
POLÍTICA
PEDAGOGIA
AGRICULTURA I RAMADERIA
ESPORTS
MÚSICA
ARTS PLÀSTIQUES
TEATRE I CINEMA
CIÈNCIA I TECNOLOGIA
ENTRETENIMENTS
HISTÒRIA
FOLKLORE
SATIRIQUES
ARTS DECORATIVES

Cadaqués, Camprodon,
Porta Ferrada i Santa Florentina

Miscel·lània de concerts estivals interessants

Per J.M.B.

Concurs de Direcció d'Orquestra i Festival de Cadaqués

Com a pròleg o inici del Festival de Cadaqués, enguany se celebrava el Concurs de Direcció d'Orquestra, de caràcter biennal. Sobre 170 candidats, per currículum, en van seleccionar quaranta, i d'aquests dos, van arribar a la final. Christoph Mueller –segon premi– i Charles Olivieri-Munroe foren els finalistes. Uns Mozart molt personals –romàntic i empastat el del primer i molt clarificat però accelerat el del segon– justificaren potser que a la fi el concurs fos declarat desert. Una estrena obligada, una magnífica *Passacaglia* de Leonard Balada, que van interpretar de manera diametralment oposada, potser també va fer decantar el veredicte.

El president del jurat del concurs, Sir Neville Marriner, va dir que el nivell assolit anys abans amb Gianandrea Noseda –adjunt actualment de Gergiev al Mariinsky de Sant Petersburg– i confirmat fa dos anys amb Gloria Isabel Ramos, no es pot abaixar, perquè hi ha divuit orquestres compromeses a oferir un concert al guanyador i l'expectativa no es podia defraudar.

El Festival va gaudir, entre altres concerts, de les actuacions d'Àlicia de Larrocha, Teresa Berganza i d'una altra estrena mundial, en aquest cas d'una obra de Xavier Montsalvatge.

Sir Neville Marriner

Aires d'Albéniz a Camprodon

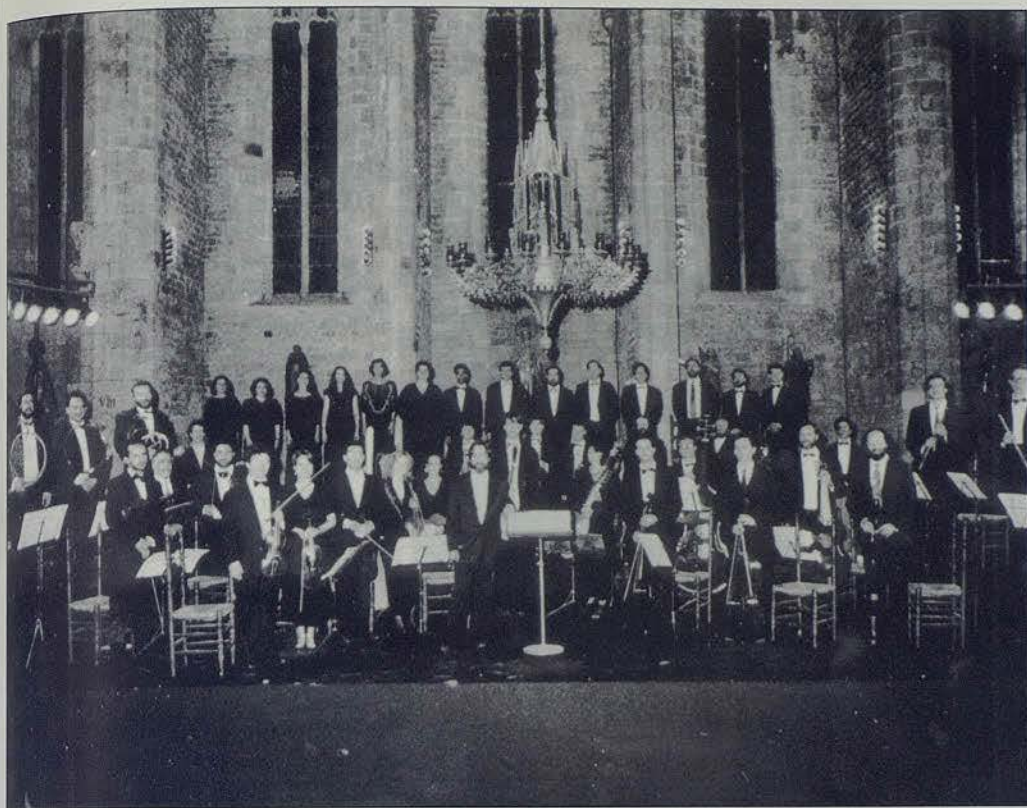
Amb molta presència d'obres d'Isaac Albéniz, fet propi d'un festival que du el seu nom, el concert estel·lar, per l'aportació que significava, va ser el que el tenor Antoni Comas, la soprano Louise Toppin i el pianista Mac McClure van fer al Monestir de Sant Pere. Rescatant àries de les òperes *The Magic Opal*, *Henry Clifford* (en la versió italiana amb què es va estrenar a Barcelona), *Pepita Jiménez* (en la versió original anglesa) i de la sarsuela *San Antonio de la Florida*, van demostrar el talent indiscutible d'Albéniz en aquest camp. Ben cantades, líriques i emotives, ens en van fer desitjar la reposició. Washington s'ha avançat i, a iniciativa de Plácido Domingo, que n'ha fet la gravació, pensa representar escènica-ment una altra òpera, *Merlín*, que aquí no s'ha vist des de fa cin-

quanta anys, en què la companyia afeccionada del Junior la va posar en escena al Tívoli.

Vam saber també que dues sarsueles catalanes, *Catalans de Gràcia* i *Camí del Canigó*, d'Isaac Albéniz, es van perdre en cremar-se el teatre on s'estaven representant. Sempre els fats!

La Missa en Si menor de Bach al Festival de la Porta Ferrada

Enguany, com és lògic en l'Any Bach, diversos festivals han dut la seva *Missa en Si menor* amb formacions i intèrprets ben nostres. El V Festival del Castell de Bellver, a Ciutat de Palma, amb l'Orquestra Simfònica de Balears i el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana dirigits per Jordi Casas en van fer una versió que va ser molt estimada. Al Festival de Peralada va ser el cor Ender Camera qui la va fer amb l'Orquestra Barroca de Drottningholm i la direcció d'Eric Ericson. No es pot negar, però, que Sant Feliu de Guíxols, en el seu Festival de la Porta Ferrada, ha donat el do de pit en presentar la versió de Jordi Savall al capdavant de La Capella Reial de Catalunya i de l'orquestra Le Concert des Nations, que es proposa anar rodant fins a fer-ne un enregistrament previst per a l'any 2002. Els instruments antics, exactament exigits per Bach, la nau gòtica de l'església del monestir i l'esperit d'integrar els solistes en el cor hi donaven un perfum d'autenticitat. La "socialit-

La Capella Reial de Catalunya, el conjunt que dirigeix Jordi Savall, interpreta Bach al Festival de la Porta Ferrada

ració" dels solistes —com ocorre en els cors infantils i el Thomanerchor amb el qual Bach treballava—, si bé feia perdre grans moments, com el "Qui sedes" cantat per Marisa Martins tant a Bellver com a Peralada, contribuïa a no esvair la tensió i a presentar l'obra com un tot, tal com Bach va fer a la fi de la seva vida tot reunint peces compostes per a diferents ocasions, fet que legitima també l'opció d'execucions parcials o més fragmentades.

Savall, que va subtitular la *Missa en Si menor* com "una catedral de l'esperit", intentava sobreposar-se a les notes estrictes, que tan bé i tan articuladament desgraven els nostres cors de cambra, tot edificant columnes sonores que s'enllaçaven en arcs de diàleg. Quan en certs moments ho va aconseguir, la nova dimensió que s'obria era fascinant.

El marc de Santa Florentina

El Castell de Santa Florentina, a Canet de Mar, està destinat a ser una referència, com a mínim a la seva comarca, equivalent

El violoncel·lista Lluís Claret i el pianista Miquel Farré, al Festival del Castell de Santa Florentina

d'un "anem al Palau" o "anem al Liceu"; tan bell i adequat és el patí d'armes, on preferentment es du a terme. Han tingut la intel·ligència d'oferir concerts que s'adeqüen al marc del qual disposen —sembla senzill però no tots els festivals saben limitar-se a les acústiques que tenen— i els trien molt bé. Potser no hi ha cap reclam que justifiqui un llarg desplaçament, però per al públic melòman d'una àmplia zona li permet gaudir d'unes excel·lents vetllades musicals.

Hi van actuar la soprano Isabel Rey (amb el mateix recital liederístic que després va fer al Vendrell), el Cor Vivaldi, Claudi Arimany —en trio i amb l'Orquestra Franz Liszt— i el duet que es va crear per als cent anys de la mort de Brahms, en un renovat programa format per Miquel Farré i Ramon Coll. Jo vaig assistir als concerts del Quartet Guinjoan amb Lluís Claret i el conjunt de cambra de l'Orquestra de l'Academy of Saint Martin-in-the Fields. Un lluminós *Rondó* de Boccherini dels primers i el *Quintet núm. 4 en Sol menor K. 516* de Mozart dels segons perduraran en la meua memòria.

MIKROKOSMOS

Donar la paraula

Doncs, sí: un cop més s'ha comprovat que, quan es dona la paraula, sovint sorgeixen sorpreses agradables provinents de qui la pren.

En el panorama musical de l'estiu, m'ha llegut de comprovar aquest axioma en la darrera edició del Festival Internacional de Música Pau Casals del Vendrell, que amb tanta il·lusió i competència dirigeix Juli Grandia.

Perquè no han estat només els crítics, els qui han pres la paraula a l'hora de valorar un concert; sinó que, a iniciativa del "Diari Baix Penedès", fou donada a tots els assistents mitjançant el llibre de l'Espectador; és a dir, uns plects de fulls a disposició del públic, perquè, qui ho desitgés, hi fes constar les seves impressions, els seus judicis o els seus suggeriments, l'aplega de tots els quals ha confeït el llibre.

M'ha escaigut de conèixer algunes de les opinions emeses i n'he tret una impressió reconfortant, que pal·lia la de signe negatiu que un experimenta quan detecta una actitud purament passiva en els receptors d'un acte de recreació artística com és un concert.

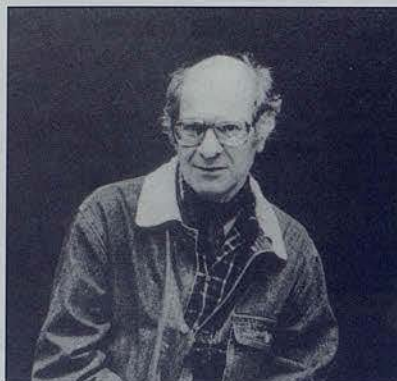
Deixant de banda les formulacions diguem-ne convencionals, valoro en el grau que els escau les que incidien de ple en el judici sobre l'interpret o en la programació (tan si era per remarcar-ne la coherència com les mancances); opinions expressades -en no poques ocasions- amb una adjectivació precisa i uns termes denotatius d'estar en possessió d'un criteri propi, recolzat en una base cultural i musical adient.

Probablement, les condicions ambientals i funcionals de l'Auditori Pau Casals -on se celebra el Festival-, on tot és a l'abast, sense aglomeracions enutjoses, ha propiciat aquesta resposta del públic. Una resposta que, n'estic segur, ha de permetre a la direcció del Festival un contrast enriquidor a l'hora de plantejaments artístics de futur.

Ignoro si la iniciativa impulsada pel "Diari Baix Penedès" és un fet aïllat o bé hi ha altres manifestacions musicals que ja la tenen establerta. Sigui com sigui, em sembla digna de ser destacada i desitjar que sigui profusament imitada.

Pere Artís

Mauricio Kagel rep
el Premi Internacional
Ernst von Siemens de la
música

El compositor d'origen germano-argentí i resident a Colònia va rebre aquest premi, dotat amb més de 21 milions de pessetes, que atorga l'Acadèmia de Belles Arts de Baviera.

Juntament amb Kagel -que també treballa per al cinema, el teatre i altres manifestacions musicals-, van rebre altres premis els compositors Augusta R. Thomas i Hanspeter Kyburz, a més de nombroses institucions i grups d'interpretació musical. ■

Josep Caminal,
director general del
Gran Teatre del Liceu

El Patronat de la Fundació Gran Teatre del Liceu, en la reunió del dia 7 de juliol, acordà de nomenar Josep Caminal director general de la institució.

Aquest serà el segon mandat de Caminal al capdavant del Liceu; el primer va ser del març de 1993 al gener de 2000. ■

Un altre guardó per a
Bernat Vivancos

Es tracta del primer premi del Concours de Composition Acoustique Metamorphoses 2000, d'Ouhain (Bèlgica), amb *Images*, la primera obra electroacústica del compositor, i amb la qual s'inicia el festival L'Espace du Son que se celebra aquest octubre.

Images és el resultat dels seus primers dos anys d'estudi de composició al Conservatori Nacional de Música i Dansa de París amb el mestre Guy Reibel. ■

Intensa activitat de
la mezzosoprano
Mireia Pintó

La passada temporada, els dies 4, 7, 10, 13, 16 i 19, actuà en l'òpera *Sly*, de Wolf-Ferrari, que es representà al Gran Teatre del Liceu. Al Foyer d'aquest teatre, el 18 de juny oferí un recital amb obres de Bizet (tot commemorant-ne el 125è aniversari de la mort) per a cant i piano, acompanyada de Vladislav Bronevetsky. I els dies 24 i 26, també de juny, participà en la producció de Comediants de *La flauta màgica* de Mozart, sota la direcció de Josep Pons, al Festival de Música i Dansa de Granada.

El recital dedicat a Bizet el repetí el 13 de juliol a Sant Fruitós de Bages. Participà com a solista als festivals del Castell de Bellver, a Mallorca, i Castell de Peralada amb la *Missa en Si menor de Bach* (sota la direcció de Jordi Casas, el primer, i d'Eric Ericson, el segon). Finalment, el dia 3 d'agost, al Festival de Torroella de Montgrí, participà a l'òpera, en versió de concert, *La tassa de Sarba* d'Enric Morera.

D'altra banda, el trimestre anterior, els mesos de març i abril, Mireia Pintó va interpretar a l'Òpera de Montecarlo *Il turco in Italia*, de Rossini, en el Festival Rossini, amb direcció musical de Maurizio Benini i direcció escènica de Pier Luigi Pizzi.

El mes d'abril va participar en el muntatge del Teatro Real de Madrid de *La sonambula* de Bellini, amb direcció musical de Richard Boninge. Aquesta temporada és prevista la seva actuació a *I Puritani* de Bellini i *Giulio Cesare* de Händel al Liceu. ■

Mestres Quadreny, Premi
Nacional de Música

El compositor manresà Josep Maria Mestres Quadreny va ser guardonat amb el Premi Nacional de Música atorgat per la Generalitat de Catalunya. L'esmentat guardó li va ser lliurat pel president Jordi Pujol en el decurs d'un acte al Teatre Nacional de Catalunya el passat 11 de setembre.

Mestres Quadreny ha estat un dels músics catalans més inquiets i actius en l'àmbit musical de casa nostra i ha unit a una obra molt original i molt implicada en els corrents estètics més innovadors una permanent atenció a iniciatives diverses, entre les quals la creació de l'Associació Catalana de Compositors i la pertinença al Cercle Manuel de Falla. ■

CONVOCATÒRIES

PREMI SGAE SARDANES 2000.

Convocat per aquesta entitat i la Fundació Autor, hi poden participar tots els compositors socis de l'SGAE, amb un màxim de dues obres, originals, inèdites, no estrenades i no premiades en altres concursos, amb instrumentació per a cobla d'onze instruments. S'atorgarà un premi de 400.000 pessetes, més dos accèssits de 100.000 pessetes cadascun. La data límit de presentació d'obres és el dia 31 d'octubre de 2000. Informació: SGAE. Passeig de Colom, 6. 08002 Barcelona.

XX CONCURS NACIONAL DE JOVES PIANISTES "CIUDAD DE ALBACETE". Convocat per JJMM d'Albacete, i enguany dedicat a Bach, hi poden concursar els pianistes espanyols que no hagin fet trenta anys abans del dia 29 de novembre de 2000. S'atorgaran tres premis: 500.000, 250.000 i 100.000 pessetes, més un premi especial de 100.000 pessetes i la possibilitat que diversos finalistes, a criteri del jurat, enregistrin un compacte. La data límit d'inscripció és el dia 3 de novembre de 2000. Per a més informació i repertori que cal preparar: Joventuts Musicals d'Albacete. Pl. Gabriel Lodares, 4. 02002 Albacete. Tel.: 967.22.73.50 i 967.50.01.91. Fax: 967.50.18.72.

IV CONCURS INTERNACIONAL DE COMPOSICIÓ PIANÍSTICA MANUEL VARCÁRCEL. Convocat per la Fundación Marcelino Botín, hi poden concursar tots els compositors sense límit d'obres, per a piano sol, inèdites i no interpretades públicament, i de qualsevol estil. S'atorgaran dos premis: 1.000.000 i 500.000 pessetes. L'obra guanyadora serà estrenada durant el Festival Internacional de Santander l'agost de 2001. La data límit de presentació de partitures és el dia 31 de gener de 2001. Informació: Fundación Marcelino Botín. Pedrueca, 1. 39003 Santander. Tel.: 942.22.60.72. Fax: 942.22.60.45. A/e: fmabotin@fundacionmbotin.org

BEQUES FUNDACIÓ UNIVERSITÀRIA AGUSTÍ PEDRO I PONS. Destinades a realitzar estudis de postgrau en diverses disciplines universitàries i en música, estan dotades amb 1.500.000 pessetes. Poden sol·licitar-les els titulats superiors del Conservatori Municipal de Barcelona i el Conservatori del Liceu per a la realització d'alts estudis musicals, composició i cant. El període d'inscripció és entre el 2 i 31 d'octubre. Informació: Secretaria de la Fundació, de 10 a 14 h, de dilluns a divendres. Tel. i fax: 93.403.53.53.

Manel Camp presenta nou treball en clau de jazz en una gira per Argentina

El pianista i compositor manresà Manel Camp va començar una gira de concerts i cursos musicals el passat mes de setembre per Argentina.

L'objecte principal de la gira, que clourà el proper mes de novembre, és la presentació del seu nou treball discogràfic *Cançons*. Es tracta d'un doble compacte en què figuren les cançons d'autor més representatives del panorama català en clau de jazz.

És la primera vegada que Manel Camp edita obra seva als països americans i és també la primera

vegada que viatja com a solista.

D'altra banda, Manel Camp ofereix diversos cursos sobre improvisació i creació musical a les universitats estatals de Rosario i Buenos Aires.

Les altres ciutats que visita són Mendoza, Paraná i Córdoba. Es pot destacar l'actuació que compartirà amb músics argentins al Club Notorijs de Buenos Aires.

Aquesta gira ha estat organitzada per Musical Difusió i compta amb el patrocini de la Societat general d'Autors i Editors (SGAE) i l'AIE. ■

TANGENTS

El Museu Albéniz

Des de fa un any la de per si agradable visita a Camprodon té un nou al·licient: el Museu Albéniz. La ciutat natal del compositor ha sabut ser-li agraïda i ha aconseguit la iniciativa dels seus descendents de fer un museu que recordés l'insigne músic català.

Alfonso Alzamora Albéniz, que és qui ha vetllat tant pel contingut com per la posada en escena del museu, ha triat l'estil càlid més que no pas la fredor acumulativa. En unes sales clares, hi trobem dos pianos relacionats amb el compositor, fotografies, objectes personals, música de fons, l'habitació del seu pis de Niça, nombrosa correspondència, partitures... Un té la sensació, evidentment reconstruïda perquè en aquell indret Albéniz no hi va viure, de penetrar en el clima familiar del compositor. Alzamora, intuïnt-ho o sabent-ho, s'ha inscrit en les més noves tendències de l'evocació museística: a la casa de Mendelssohn, a Leipzig, inaugurada fa un any, es va fer el mateix. Després d'una visita recollida, en què es respira art i delicadesa, se surt sentint per dintre qualsevol *Cançó sense paraules*.

Albéniz ha estat presentat només com un músic genial que construïa la seva obra sobre el folklore espanyol. La denominada *Suite Iberia*, com a mínim reivindicava la peninsularitat sencera i en la seva correspondència queda palès que utilitzava també el català amb tota normalitat.

No han tingut gaire fortuna les seves òperes sobre text anglès —malgrat que a l'estrena a Londres es fessin més de dues-centes representacions del seu *Magic Opal*—, i que fins a Esteban Sánchez i després Albert Guinovart, s'han negligit les seves sonates. Tal vegada perquè fugien del clíxé. La política sempre ha abastat més territoris que el de la llengua.

En una visita més detallada caldrà avaluar l'interès musicològic del museu. Després de l'edició de les cançons, una altra bona notícia que ens ve de fora és que sembla que pels volts de Nadal sortirà, confegit per una musicòloga americana, el catàleg complet de l'obra d'Albéniz amb indicació d'on es poden localitzar les partitures.

Jordi Maluquer

Nous criteris per al Festival de Músiques Contemporànies

"El criteri de la programació passa per mostrar les noves tendències de la creació musical, més que no pas mirar allò que ha estat musicalment el segle xx." Aquest paràgraf extret de fonts de l'organització del setè Festival de Músiques Contemporànies centra molt clarament la voluntat d'aquesta iniciativa, que enguany acusa canvis substancials.

Per RRM C

El primer i més important és que l'organització ha deixat l'àmbit de l'Institut de Cultura de Barcelona per passar a l'Auditori. Això vol dir també canvi de director, que enguany és Josep Lloret, el qual ha comptat amb l'assessorament del pianista i compositor Agustí Fernández.

Tal com s'indica clarament en el paràgraf inicial, el Festival mira més cap al segle XXI que cap al segle XX. I ho fa des de pressupòsits estrictament musicals, tot obviat, per tant, determinades escapades pretèrites vers la interacció de la música amb altres arts. Al mateix temps hom hi accentua els criteris de pluralitat, en un sentit d'integració de diversos conceptes musicals i també de diverses cultures: jazz, folklore, música popular, música ètnica i també música electroacústica, passades pels sedàs dels nous creadors, els quals aporten el substrat de renovades maneres d'entendre la música.

La NDR Big Band va inaugurar el Festival el 3 d'octubre

El Festival ha promogut la creació d'obres per mitjà d'encàrrecs que s'escamparan en els dotze concerts que s'oferiran entre els dies 3 i 28 d'octubre. Tots tenen lloc a l'Auditori, marc que d'aquesta manera focalitza i concentra totalment el Festival.

Hom comptarà també amb una important activitat paral·lela amb l'apartat Compositors a Barcelona, que permetrà la presència dels creadors Ivano Fedele, John Butcher, Axel Dörner i Lawrence D. Butch Morris, els quals oferiran seminaris a redós de la seva obra, mentre que Jane Rigler dirigirà una classe magistral.

El Festival l'obrirà la NDR Big Band, o sigui l'Orquestra de Jazz Nord Deutsches Rudfunk Band, una de les més prestigioses del continent. El seu concert, un dels de més pes, servirà per homenajar Kurt Weill en el centenari del seu naixement.

De manera successiva, hi actuaran el saxofonista John Butcher, el grup Phonos, la flautista Jane Rigler, Barcelona 216, en un programa centrat en el compositor italià Ivano Fedele, Axel Dörner –trompeta i extensions–,

el duet format per John Surman –clarinet baix i electrònic– i Jack de Johnette –bateria. Hom ha encarregat a Joan Saura una obra que interpretarà acompanyat per un conjunt de percussió i electrònica. Lawrence D. Butch Morris, considerat un músic especialment rellevant en la composició actual, creador d'un sistema de treball propi, treballarà amb instrumentistes catalans la seva obra *Conduction núm. 114*, encàrrec del Festival.

Maya Homburger –violí barroc– i Barry Guy –contrabaix– oferiran una mostra del que es considera un pont entre la tradició barroca i la música actual.

El bandoneïsta Dino Saluzzi, un dels virtuoses més importants d'aquest instrument juntament amb Astor Piazzola, oferirà una visió de la música tradicional des del punt de vista de la creació actual, en una interpretació en què col·laboraran membres de la seva família.

Finalment, el conegut Quartet Arditi interpretarà *Zayin*, una obra especialment representativa del compositor Francisco Guerrero, mort el 1998.

Amb un cert regust proustià

Juventuts Musicals de Barcelona (L'Estiu a l'Ateneu). Trio-
di (trio de violí, violoncel i piano). Haydn, Bridge, Turina.
Ateneu Barcelonès. 28 de juliol de 2000.

Per F. TAVERNA-BECH

Al marge de l'interès musical d'un concert, a vegades resulta atractiu retornar a escenaris on anys enrere diverses entitats organitzaven les seves sessions. Aquest el cas de l'Ateneu Barcelonès, on ara gairebé només s'acullen els recitals dels Amics i Alumnes de Joan Massià, però en altres temps Joventuts Musicals de Barcelona, Acadèmia Ars Nova i altres institucions hi feien els seus cicles de concerts. D'altra banda, Joventuts Musicals de Barcelona en temps passats era qui mantenia ex-

clusivament l'oferta concertística barcelonina durant l'estiu amb les vetllades de les Serenates al Barri Gòtic. Els temps han canviat i les propostes estiuenques musicals van per altres latituds. Segurament, per aquestes raons va sorprendre agradablement l'anunci d'un breu cicle que tenint per escenari els jardins de l'Ateneu Barcelonès, l'impulsava Joventuts Musicals de Barcelona. Fins a cert punt la proposta tenia una mena d'aire d'anar a la recerca d'uns temps passats o, si es vol, perduts. Per imponderables i paradoxalment, el concert que aquí es comen-

ta va celebrar-se a l'auditori de l'Ateneu i no pas als seus jardins, i potser per aquesta causa no hi va acudir gaire públic. Tanmateix, crec que la iniciativa ha de tenir continuïtat, ja que és una alternativa als concerts de gran format propis del Festival del Grec, i se centra en la música de cambra i a més se celebra al centre de la ciutat.

El Triodi és un grup de procedència tarragonina, ja que tant el violinista Ivan Launes, com Nàïade Martí-nez, violoncel, i David Ferré, piano, han estat alumnes de professors adscrits als conservatoris de Vila-seca i Tarragona. Va ésser creat el 1997 i des d'aleshores ve actuant amb una certa regularitat.

El programa resultà força interessant, ja que al

costat de la referència a l'origen clàssic de la formació amb el *Trio núm. 45* de J. Haydn, hi figuraven dues obres no gaire prodigades, com les *Tres miniatures* de l'anglès Frank Bridge i el *Trio núm 1 op. 35* de J. Turina. Veritablement, els components del Triodi van palesar una notable musicalitat, amb una execució ben equilibrada i la seva emotiva dicció. En un cert sentit, doncs, el grup va conferir tensió i suggeridora coloració a la música i cada autor va beneficiar-se d'una lectura ben ajustada, de les quals cal posar en relleu el seu eclecticisme expressiu en Haydn i Bridge, mentre que en Turina van infondre un plausible accent fantasiós al discurs que oscil·la entre la nostàlgia i el sentimentalisme romàntic.

catalunya música
192
revista musical catalana

catalunya música / revista musical catalana

Ja en sou subscriptor?

INFORMACIÓ:

Sant Francesc de Paula, 2 – Tel. 268 10 00 – 08003 Barcelona

Torna El Primer Palau

Amb la cinquena edició d'aquest cicle de joves intèrprets, seixanta-dos talents del món de la música hauran debutat al Palau de la Música Catalana els darrers cinc anys, gràcies a la iniciativa, oportuna i necessària, de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana, que organitza i patrocina aquests quatre concerts que, enguany, se celebraran els dimecres 4, 11, 18 i 25 d'octubre a les 19 h.

Per RRM

Al llarg d'aquestes cinc temporades, a una representació molt àmplia d'instruments i grups de cambra s'ha afegit la varietat i l'eclecticisme del repertori interpretat, que s'ha renovat any rere any, amb representació de compositors catalans vivents, a més de clàssics del segle XX i, naturalment, obres clàssiques i romàniques.

Aquest any s'ha confeït la programació amb els mateixos criteris dels anys anteriors, a partir de les 47 sol·licituds rebudes. El primer concert (4 d'octubre) s'obrirà amb un recital del pianista Lluís Rodríguez Salvà, primer premi del Concurs Permanent de JJMM d'Espanya 2000, i continuarà amb la interpretació del cicle de lied *Els amors del poeta* de Robert Schumann, a càrrec del baríton Enric Martínez-Castignani. En el segon (11 d'octubre) l'OSV, amb la direcció d'Alfons Reverté Casas, acompanyarà tres obres romàniques de gran virtuosisme, el primer concert per a piano de Chopin –amb Cristina Casale, alumna d'Ilze Graubín al Conservatori de Riga, de solista–, el

Drets, d'esquerra a dreta: Tomás Hernández, Cristina Badia, Cristina Casale i un membre d'Afrodísax. Asseguts, d'esquerra a dreta: Kiev Portella, Svetlana Tovstukha, Lluís Rodríguez Salvà, i tres membres d'Afrodísax

Segon concert per a violí de Wieniawski, interpretat pel veneçolà Tomàs Hernández, i le *Variacions sobre un tema rococó* de Txaikovski –a càrrec de la violoncel·lista russa Svetlana Tovstukha. Seguirà (18 d'octubre) una audició del singular quartet de saxos Afrodísax, els membres del qual són formats al CSMMB –amb una obra del compositor barceloní Agustí Charles, al costat de composicions de J. Françaix, K. Weill i P. Iturralde– i un recital del pianista sorià Emilio González Sanz, primer premi del Concurs Ricard Viñes de Lleida 2000. El darrer concert (25 d'octubre), amb la col·laboració de l'Orquestra de Cambra Gonçal Comellas, amb la direcció de J. Ll. Moraleda, serà dedicat a quatre concerts instrumentals del segle XVIII, dos dels quals de W. A. Mozart –per a oboè, amb el navarrès José Luis Larraburu– i per a piano, amb el menorquí Kiev Portella– i els restants de Haydn –amb el violinista castellà Felipe Rodríguez, actualment deixeble de l'Escola Superior Reina Sofia de Madrid– i de Dittersdorf –amb l'arpejista barcelonina Cristina Badia, que aquest estiu ha interpretat com a solista a diverses ciutats europees el *Concerto Capriccio* de Xavier Montsalvatge, amb la JONDE.

Només cal recordar que, com en anys anteriors, serà concedit el Premi El Primer Palau, i que els intèrprets del cicle que hagin estat distingits participaran posteriorment en una sèrie de concerts per Catalunya, que porta el nom d'El Primer Palau en gira, una interessant iniciativa que ja es va posar en pràctica, amb molt d'èxit, el curs passat, i que ara tindrà continuïtat, fruit d'un conveni entre Enciclopèdia Catalana, Catalunya Ràdio i la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana.

DILLUNS, 9 D'OCTUBRE DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT
BEETHOVEN: Simfonia n. 1, op. 21.

Orquestra de Cambra d'Europa. Dir.: Nikolaus Harnoncourt.

(27 m).

RAKHMANINOV: Polka italiana, per a piano a quatre mans.

Brigitte Engerer. Oleg Maisenberg.

(2 m).

BIZET: Jocs d'infants, petita suite op. 22.

Orquestra del Concertgebouw d'Amsterdam. Dir.: Bernard Haitink.

(11 m).

GAY/PEPUSCH: "Would you have a young virgin", de l'òpera del Capitaine.

Patrizia Kwella, soprano. Paul Eliot, tenor. The Broadside Band.

Dir.: Jeremy Barlow. (5 m).

JOPLIN: "The Entertainer", ragtime.

Jean-Pierre Rampal, flauta. John Steele Ritter, piano. (5 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

GOULD, M.: Espirituals per a corda.

Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Kenneth Klein. (21 m).

HAYDN: Quartet amb flauta op. 5 n. 1.

Barthold Kuijken. Sigiswald Kuijken. François Fernandez. Wieland Kuijken. (15 m).

SCHUMANN: Estudis simfònics, op. 13.

Wilhelm Kempff, piano. (26 m).

MARTÍN: Diferencias sobre las Follas. Canarios.

Hesperion XX. Dir.: Jordi Savall. (8 m).

DVORAK: Cançons zingares, op. 55.

Peter Schreier, tenor. Erik Werba, piano. (14 m).

SVENDSEN: Simfonia n. 2, op. 15.

Orquestra de la Ràdio Noruega. Dir.: Ari Rasilainen. (34 m).

HUMMEL: Sonata per a piano, op. 13.

Howard Shelley, piano. (21 m).

SAINT-SAËNS: Concert per a violoncel i orquestra n. 1, op. 33.

Lynn Harrell, violoncel. Orquestra de Cleveland. Dir.: Neville Marriner. (19 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA PER A TECLA DE JOHANN SEBASTIAN BACH

Preludis i fugues del clavecí ben temperat, n. 13 a 24, BWV 858-869 (llibre I).

Robert Levin, clavecí. (55 m).

14:00 CLASSICS DEL SEGLE XX

POULENC: Suite francesa.

Orquestra Nacional de França. Dir.: Charles Dutoit. (13 m).

BRITTEN: Quartet de corda n. 2 op. 36.

Quartet Maggini. (29 m).

FALLA: Fantasia bètica.

Alicia de Larrocha, piano. (13 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 ELS ORGUES DE CATALUNYA

Orgue de l'església de Sant Sever de Barcelona.

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 7 de juliol de

1998 a l'Església de Sant Sever de Barcelona. **ELS ORGUES DE CATALUNYA (XVIII CICLE).** Obres de CABANILLES, LARRAÑAGA, ANGLÉS, LÓPEZ, CABO, J.S. BACH, entre d'altres.

Izumi Kando, orgue. (50 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 MÚSICA CORAL

VERDI: Pare nostre.

Cor Mundial. Dir.: Frieder Bernius, Albert McNeil. (6 m).

HANDEL: The King shall rejoice, anthem HWV 260.

Cor de la Catedral de Winchester. The Brandenburg Consort. Dir.: Davil Hill. (11 m).

ALLEGRI: Miserere.

Cor del King's College, Cambridge. Dir.: David Willcocks. (11 m).

PENDERECKI: Agnus Dei.

Cor Mundial. Dir.: Frieder Bernius, Albert McNeil. (7 m).

VICTORIA: Litanies de Beata Virgine.

Cor del St John's College, Cambridge. Dir.: George Guest. (9 m).

HOWELLS: Dos madrigals.

The Finzi Singers. Dir.: Paul Spicer. (8 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

MARCELLO: Concert per a oboè, corda i continu en re m.

Bruce Haynes, oboè. Membres de l'Orquestra del Segle XVIII. Dir.: Frans Brüggén. (10 m).

CASTELNUOVO-TEDESCO: Romançero gitano, a partir de l'obra de Federico García Lorca.

Toni Marsol, Xavier Comorera, baritons. Carles Trepal, guitarra.

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Dir.: Jordi Casas. (23 m).

DONIZETTI: Escena tercera, de l'acte primer de l'òpera "L'Elisir d'Amore".

Ileana Cotrubas. Plácido Domingo. Cor i Orquestra de la Royal Opera House, Covent Garden. Dir.: John Pritchard. (9 m).

21:00 TEMPORADA DE L'OBC

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 6 d'octubre del 2000 a l'Auditori de Barcelona. Temporada OBC 2000/2001. **RIMSKY-KORSAKOV:** La gran Pàsqua russa, op. 36. **RAKHMANINOV:** Concert per a piano i orquestra n. 3, op. 30. **STRAVINSKY:** La consagració de la primavera.

Arcadi Volodos, piano. Orquestra Simfònica de Barcelona i nacional de Catalunya. Dir.: Lawrence Foster. (23 m).

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 AUTOGRAF

Emès dijous passat.

2:30 BLANC I NEGRE

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMARTS, 10 D'OCTUBRE DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

TELEMANN: Obertura i suite per a dos oboès, corda i baix continu en Si b m. (Música de Taula).

Concerto Amsterdam. Dir.: Frans Brüggén. (23 m).

DEBUSSY: Voici que le printemps. Camilla Nylund, soprano. Marita Viitasalo, piano. (3 m).

DVORAK: Marxa Festiva, op. 54. Orquestra Simfònica de Praga. Dir.: Jiri Belohlávek. (5 m).

MOMPOU: Cançó i dansa n. 6. Michel Wagemans, piano. (4 m).

SCHUBERT: "An die Sonne" (Al sol) D. 439, "Gondelfahrer" (El gondoler) D. 809.

Cor Monteverdi. Malcolm Bilson, forte-piano. Dir.: John Eliot Gardiner. (9 m).

STRAUSS, Josef: Simpatia, Polka op. 73.

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Zubin Mehta. (5 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

WEBER: Concert per a clarinet i orquestra n. 2, op. 74.

Sabine Meyer, clarinet. Staatskapelle de Dresden. Dir.: Herbert Blomstedt. (22 m).

SCHÜTZ: Magnificat SWV 468.

Conjunt vocal i instrumental de La Petite Bande. Dir.: Sigiswald Kuijken. (11 m).

MESSIAEN: Quartet per a la fi del temps.

Vera Beths, violí. George Pieterse, clarinet. Anner Bylsma, violoncel. Reinbert de Leeuw, piano. (52 m).

XOSTAKOVITX: Suite de Jazz n. 2.

Orquestra del Royal Concertgebouw. Dir.: Riccardo Chailly. (25 m).

BEETHOVEN: 12 variacions sobre un tema de "La flauta màgica", op. 66.

Misha Maisky, violoncel. Martha Argerich, piano. (9 m).

HANDEL: Concerto grosso, op. 3 n. 5.

Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (11 m).

SCHÖNBERG: Fantasia per a violí i piano, op. 47.

Ami Flammer, violí. Jean-Claude Penetier, piano. (9 m).

GRIEG: Cançons amb orquestra.

Barbara Bonney, soprano. Hakan Hagegard, bariton. Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Nee-me Järvi. (19 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA PER A TECLA DE JOHANN SEBASTIAN BACH

Preludis i fugues del clavecí ben temperat, n. 1 a 9, BWV 870-878 (llibre II).

Glen Wilson, clavecí. (54 m).

14:00 MOMENTS LÍRICS

ANTUNES: "La papallona blava", òpera en dos actes.

Grup Antunes d'Òpera de Cambra. Dir.: Jorge Antunes. (32 m).

WAGNER: Extractes de l'acte I de l'òpera còmica "Das Liebesverbot".

Sabine Hass. Hermann Prey. Cor i Orquestra de l'Òpera de Baviera. Dir.: Wolfgang Sawallisch. (23 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSIQUES DEL MÓN

Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

XILE: "Cant de Delgadina" i "Tonada", música tradicional mestissa. (9 m).

JAPÓ: Shōmyō.

Kōbodaishi Miekū. (9 m).

GRECIA: Rebetika.

Angela. (16 m).

ORIENT MITJÀ: Ghazal.

Hossein Ghavami. (9 m).

BALI: Ramayana (Jatayu contra Ravana).

Camelan. (5 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 Joves INTERPRETS

WEBER: Gran duo concertant per a clarinet i piano.

Silvia Insa, clarinet. Catherine Fuchs, piano. (17 m).

WAGNER: Els mestres cantaires de Nuremberg, preludi.

Jove Orquestra Simfònica de Catalunya. Dir.: Josep Pons.

Enregistrament fet per Catalunya Música a la Sala Simfònica de l'Auditori el dia 26 de setembre de 1999 en el concert de presentació de la JONC. (11 m).

RAKHMANINOV: Sonata n. 2, op. 36.

Albert Giménez. (19 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

BEETHOVEN: Septet op. 20.

Ensemble Walter Boeykens. (43 m).

20:45 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DEL MONESTIR DE PEDRALBES

Temporada Euroconcert

"En el 250 aniversari de la mort de Johann Sebastian Bach"

Sonata en La major, BWV 1032.

Sonata en Mi major, BWV 1035.

Sonata en la menor, BWV 1013.

Sonata en si menor, BWV 1030.

Vicenç Prats, flauta. Maria Lluïsa Cortada, clavicèmbal.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 SELECCIÓ DE JAZZ

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMECRES, 11 D'OCTUBRE DEL 2000**7:08 PRIMER TEMPS**

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES**9:06 REPERTORI DE CONCERT**

SAMMARTINI, G.B.: Simfonia en Re M.

Ensemble 415. Dir.: Chiara Banchini. (6 m).

BRAHMS: Cinc valsos op. 39.

Martha Argerich i Alexandre Rabinovitch, piano. (7 m).

MEDELSSOHN: Octet de corda, op. 20.

Hausmusik. (32 m).

HANDEL: "Zadok the priest", anthem de la coronació HWV 258.

Cor de la Catedral de Winchester. The Brandenburg Consort. Dir.: Davil Hill. (6 m).

10:00 AGENDA MUSICAL**10:03 CAPSA DE MÚSICA**

TXAIKOVSKI: Suite per a orquestra n. 4, op. 61 "Mozartiana".

Orquestra Simfònica de l'URSS. Dir.: Evgeni Svetlanov. (28 m).

VIVALDI: Sonata per a dos violins i continu, RV 63, op. 1 n. 12 "La Follia".

Musica Antiqua de Colònia. (9 m).

DURUFLE: Requiem, op. 9

Cecilia Bartoli, mezzo. Bryn Terfel, baix baríton. Cor i orquestra de l'Accademia Nazionale di Santa Cecilia. Dir.: Myung-Whun Chung. (38 m).

NAUDOT: Concert per a flauta de bec, dos violins i continu en Sol M.

Frans Brüggen. Concentus musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt i Frans Brüggen. (10 m).

BEETHOVEN: Sonata per a violí i piano n. 6, op. 30 n. 1.

Jaap Schröder, violí. Jos van Immerseel, pianoforte. (24 m).

VAUGHAN WILLIAMS: Simfonia n. 9.

Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Adrian Boult. (35 m).

SCHUBERT: Tres lieder: "Die Forelle" D. 550, "Fischerweise" D. 881, "Erkölign" D. 328.

Gérard Souzay, baríton. Jacqueline Bonneau, piano. (9 m).

BOCCHERINI/BERIO: Quatre versions originals de "La Ritirata notturna di Madrid".

Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Luciano Berio. (6 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA PER A TECLA DE JOHANN SEBASTIAN BACH

Preludis i fugues del clavecí ben temperat, n. 10 a 12, BWV 879-881 (llibre II).

András Schiff, piano. (18 m).

Preludis i fugues del clavecí ben temperat, n. 13 a 18, BWV 882-887 (llibre II).

Glenn Gould, piano. (29 m).

14:00 MÚSICS DE CATALUNYA

VINES: Dues obres per a piano.

Antoni Besses, piano. (7 m).

BOU: "Llevantina", sardana.

La Principal de la Bisbal. (3 m).

GERHARD: Simfonia n. 3 "Collages".

Orquestra Simfònica de Tenerife. Dir.: Víctor Pablo Pérez. (21 m).

PEDRELL: Esquisses symphoniques, op. 34.

Fernando Puchol i Ana Bogani, piano a quatre mans. (13 m).

PRADES: Cantata "Ah, del cèlebre confin".

Diatessaron. (13 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES**15:06 MÚSICS DE CATALUNYA**

AMARGÓS: Diàleg intemper a flauta i guitarra.

Montserrat Gascón. Xavier Coll. (9 m).

BAGUENA SOLER: Simfonia.

Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: García Navarro.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 8 de maig de 1992 al Palau de la Música Catalana. (18 m).

BALSACH: Rondó.

Ensemble 2E-2M. Dir.: Paul Mefano. (12 m).

RODRIGUEZ-PICÓ: Ubú coronat (estrena). Enregistrat per Catalunya Música el dia 19 de juliol de 1998 a l'Acadèmia de Música de Torroella de Montgrí. XVIII FIM DE TORROELLA.

Trio Guinjoan. (7 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarra.

19:00 PRIMERA VEU

Un espai per conèixer els músics d'ara. Presentat per Ignasi Piñol.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES**20:04 AGENDA MUSICAL****20:10 REPERTORI DE CONCERT**

RODRIGO: Concert per a una festa.

Pepe Romero, guitarra. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (28 m).

CORELLI: Sonata op. 5 n. 12 "La Follia".

Sigiswald Kuijken, violí. Wieland Kuijken, violoncel. Robert Kohnen, clavecí. (12 m).

BARTOK: Danses populars romaneses.

Orquestra del Festival de Budapest. Dir.: Ivan Fischer. (6 m).

21:00 SELECCIÓ DE NOVETATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec d'Alfred Celaya.

23:00 AGENDA MUSICAL**23:03 JAZZ DE NIT**

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 L'AUDIOVISUAL

Emès diumenge passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIJOURS, 12 D'OCTUBRE DEL 2000**8:00 PRIMER TEMPS**

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 AGENDA MUSICAL**10:03 CAPSA DE MÚSICA**

MOZART: Concert per a trompa i orquestra n. 3, KV 447.

Hermann Baumann, trompa. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (14 m).

VERDI: "Ave Maria", ària extreta de l'òpera Otello.

Victòria dels Àngels, soprano. Orquestra del Teatro dell'Opera di Roma. Dir.: Giuseppe Morelli. (5 m).

FAURÉ: Quartet amb piano n. 1 op. 15.

Quartet Ysaÿe. Pascal Rogé, piano. (32 m).

PISENDEL: Concert per a violí en Re M.

Orquestra Barroca de Freiburg. Dir.: Gottfried von der Goltz. (13 m).

SCHUMANN: Kerner lieder, op. 35.

Mathias Goerne, baríton. Eric Schneider, piano. (35 m).

KHATXATURIAN: Spartacus, suite n. 3.

Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (16 m).

MONTSALVATGE: Fantasia per a guitarra i arpa.

Jaume Torrent, guitarra. Magdalena Barrera, arpa. (16 m).

MORALES: Sancta Maria, succurre miseris, motet.

Cor de la Catedral de Westminster. Dir.: James O'Donnell. (5 m).

BEETHOVEN: Sonata per a violoncel i piano op. 5 n. 2.

Mischa Maisky, violoncel. Martha Argerich, piano. (23 m).

13:00 AGENDA MUSICAL**13:03 SALA DE CONCERT (I)**

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:00 SALA DE CONCERT (II)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 CAPSA DE MÚSICA

SCHUMANN: Obertura, Scherzo i Final, op. 52.

Orquestra Simfònica de Berna. Dir.: Peter Maag. (17 m).

ZELENKA: Miserere en do m (Salm 50) ZWV 57.

El Fondamento. Dir.: Paul Dombrecht. (15 m).

GRANADOS: Danses espanyoles. Alicia de Larrocha, piano. (54 m).

BARBER: Concert per a violí i orquestra, op. 14.

Robert McDuffie. Orquestra Simfònica d'Atlanta. Dir.: Yoel Levi. (23 m).

BORODIN: Trio amb piano en Re M (inacabat).

Trio de Moscou. (22 m).

HAYDN: Simfonia n. 45 "Els Adéus".

Tafelmusik. Dir.: Bruno Weil. (26 m).

20:00 AGENDA MUSICAL**20:06 REPERTORI DE CONCERT**

BIZET: Simfonia en Do.

Orquestra Simfònica de Montréal. Dir.: Charles Dutoit. (33 m).

GARRETA: Mar d'Argent, sardana.

Cobla de Cambra de Catalunya. Dir.: Jesús Ventura. (5 m).

WAGNER: Lohengrin. (Preludi i marxa nupcial de l'acte III).

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Georg Solti. (9 m).

21:00 A LA MANERA DE.....

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives.

23:00 AGENDA MUSICAL**23:03 JAZZ DE NIT**

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 JOVES INTERPRETS

Emès dimarts passat.

2:30 MÚSICA XXI

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIVENDRES, 13 D'OCTUBRE DEL 2000**7:08 PRIMER TEMPS**

Música per començar el dia presentada per Enlaila Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES**9:06 REPERTORI DE CONCERT**

SVENDSEN: Romança per a violí i orquestra en Sol M op. 26.

Gil Shaham, violí. Orquestra de cambra Orpheus. (7 m).

CHARPENTIER: Te Deum, H 146.

Annick Massis, soprano. Magdalena Kozena, mezzo-soprano. Erich Huchet, contratenor. Patrick Henckens, tenor. Russel Smith, baríton. Jean-Louis Bindi, baix. Cor Les Musiciens du Louvre. Les Musiciens du Louvre. Dir.: Marc Minkowski. (19 m).

XOSTAKOVITX: Simfonia de cambra op. 110b (arranjament del quartet de corda n. 8).

Stefan Bornscheuer, violí. Chihito Saito, violoncel. Orquestra de Cambra Arcata de Stuttgart. Dir.: Patrick Strub. (24 m).

10:00 AGENDA MUSICAL**10:03 CAPSA DE MÚSICA**

MOZART: Concert per a piano i orquestra n. 20, KV 466.

Karl Engel, piano. Orquestra del Mozarteum de Salzburg. Dir.: Leopold Hager. (32 m).

VERDI: Quartet de corda en mi m. Quartet Delmé. (23 m).

SIBELIUS: Sis humoresques per a violí i orquestra.

Leonidas Kavakos, violí. Orquestra de Cambra Ciutat d'Espoo. Dir.: Juhani Lammimäki. (22 m).

CORNYSH: Magnificat.

The Tallis Scholars. Dir.: Peter Phillips. (12 m).

BRUCH: Simfonia n. 1, op. 28.

Orquestra Filharmònica Gürzenich de Colònia. Dir.: James Conlon. (29 m).

PIAZZOLA: Tango Suite.

Walter Feyhli, Daniel Erni, guitarres. (17 m).

SCRIBIN: Prometeu. El poema del foc, op. 60.

Anatol Ugorski, piano. Cor i Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Pierre Boulez. (23 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA PER A TECLA DE JOHANN SEBASTIAN BACH

Preludis i fugues del clavecí ben temperat, n. 19 a 24, BWV 888-893 (llibre II).

Glen Gould, piano. (22 m).
Concert italià, BWV 971.
Trevor Pinnock, clavicé. (13 m).
14:00 MÚSICA RELIGIOSA
SCARLATTI, D.: Missa Breve "La Stella".
Libby Crabtree, Angus Davidson, Neil MacKenzie, Simon Birchall, The Sixteen. Dir.: Harry Christophers. (25 m).
BRUCKNER: Te Deum.
Joan Rodgers, Catherine Wyn-Rogers, Keith Lewis, Alastair Miles, Corydon Singers i Orquestra. James O'Donnell, orgue. Dir.: Matthew Best. (23 m).
PURCELL: Blow up the trumpet in Zion, Z 10.
Solistes vocals. Cor i Orquestra del Collegium Vocale. Dir.: Philippe Herreweghe. (7 m).
15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:06 MÚSICA XXI
Les últimes tendències de la música contemporània.
KNUSSEN: Songs without voices, op. 26.
Grupo Enigma-Orquestra de Cambrà de Saragossa. Dir.: Juan José Olives. (8 m).
PADRÓS: Klagelied.
M. Álvarez-Argudo, piano. (7 m).
SAARIAHO: Nymphaea (Jardin Secret III).
Quartet de corda Arditti. (19 m).
FURRER: Face de la chaleur, primera part.
Wissam Boustany, flauta. Ernesto Molinari, clarinet. Thomas Larcher, piano. Conjunt Anton Webern. Dir.: Claudio Abbado. (9 m).
16:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Magarriga.
19:00 BLANC I NEGRE
La música per a piano.
Leonora Milà.
BACH: Deu invencions a dues parts, BWV 772 a BWV 781.
Leonora Milà, piano. (10 m).
MILÀ: Llunyania, op. 56. Nocturn, op. 23. Equitant, op. 42.
Leonora Milà, piano. (9 m).
FALLA: Set cançons populars espanyoles.
Leonora Milà, piano. (14 m).
MILÀ: Concert per a piano per a la mà esquerra.
Leonora Milà, piano. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Brian Wright. (17 m).
20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL
20:10 REPERTORI DE CONCERT
ARRIAGA: Simfonia en Re (versió original).
Le Concert des Nations. Dir.: Jordi Savall. (29 m).
STRAUSS, J.: Vals de l'Emperador, op. 437 (arranjament de Schönberg).
Solistes de L'Òpera Nacional de Lió. (12 m).
RAMEAU: "Air en chaconne" de les danses de Zoroastre.
Ulster Collegium. Dir.: Josef Ulsamer. (5 m).
21:00 LA MÚSICA A DEBAT
Programa a l'entorn de temes musicals d'interès. Presentat i conduït per Joan Vives, i realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.
EL FLAMENC
23:00 AGENDA MUSICAL
23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.
23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.
PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes
0:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).
1:30 CICLE DE LIED
Emès dissabte passat.
2:30 CLASSICS DEL SEGLE XX
Emès divendres passat.
3:30 REPERTORI DE CONCERT
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).
4:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).
DISSABTE, 14 D'OCTUBRE DEL 2000
8:00 PRIMER TEMPS
Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.
10:00 MÚSICA PER A COBLA
MASIROS: Dansaires martinencs, sardana.
Cobla Selvatana. (4 m).
LAMOTE DE GRIGNON, R.: Amical.
Cobla Sant Jordi. Cobla Ciutat de Barcelona. Dir.: Jordi León. (6 m).
POPULAR/ROURE: El Carnaval de Solsona.
Cobla Principal de la Bisbal. Dir.: Joan Roure. (30 m).
MORALEDA: Homenatge a Manuel de Falla, Brut de bruts, Als tres amics absents, sardanes.
Cobla Sant Jordi. Cobla Mediterrània. Dir.: Joan Lluís Moraleda. (14 m).
11:00 DISCOTECA UNIVERSAL
El col·leccionable de la música indispensable.
LALO: Simfonia espanyola per a violí i orquestra, op. 21.
Anne-Sophie Mutter, violí. Orquestra Nacional de França. Dir.: Seiji Ozawa. (34 m).
RAVEL: Tzigane, rapsòdia per a violí i orquestra.
Anne-Sophie Mutter, violí. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: James Levine. (10 m).
FAURE: Elegia per a violoncel i orquestra, op. 24.
Mischa Maiski, violoncel. Orquestra de París. Dir.: Semyon Bychkov. (6 m).
12:00 AGENDA MUSICAL
12:03 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles.
13:00 SALA DE CONCERT (I)
Una selecció dels millors enregistraments de concert.
15:03 SALA DE CONCERT (II)
Una selecció dels millors enregistraments de concert.
17:00 A LA MANERA DE...
Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Repetició del programa emès dijous passat.
19:00 CICLE DE LIED
SCHUMANN: Quatre duets: "Schön Blümelein" op. 43 n. 3, "Herbstlied"

(Cant de tardor) op. 43 n. 2, "Das Glück" (La felicitat) op. 79 n. 15, "Tanzlied" (Lied de la dansa) op. 78 n. 1.
Edith Mathis, soprano. Hidenori Komats, bariton. Cord Garben, piano. (7 m).
WAGNER: Cinc lieder sobre poemes de Matilde Wesendonk.
Julia Varady, soprano. Orquestra Simfònica alemanya de Berlín. Dir.: Dietrich Fischer-Dieskau. (20 m).
SCHUMANN: Liederkreis, op. 24.
Stephan Genz, bariton. Claar ter Horst, piano. (21 m).
20:03 SELECCIÓ DE JAZZ
Un programa d'Albert Mallofré.
22:00 AGENDA MUSICAL
22:03 GRANS OBRES
ELGAR: The Dream of Gerontius, Oratori-Cantata op. 38.
Nicoali Gedda, Helen Watts, Robert Lloyd. Cor Filharmònic de Londres. Cor John Alldis. New Philharmonia Orchestra. Dir.: Adrian Boult. (105 m).
0:00 NOCTURN
Música per acabar el dia.
PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes
0:30 LA TARDA DE L'OIENT
Repetició dels programes emesos dilluns, dimarts i dimecres.
DIUMENGE, 15 D'OCTUBRE DEL 2000
8:00 PRIMER TEMPS
Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.
10:00 MÚSICA DE CAMBRA
MENDELSSOHN: Quintet de corda op. 18.
L'Archibudelli. (32 m).
BOCCHERINI: Quintet de corda en Re M "L'Uccelleria".
L'Europa Galante. (18 m).
11:00 MISSA DE MONTERRAT
Transmissió en directe de la Missa Convencional des del Monestir de Montserrat.
12:17 DIVERTIMENT
Un espai presentat per Pilar Subirà.
13:00 AGENDA MUSICAL
13:03 SALA DE CONCERT (I)
Una selecció dels millors enregistraments de concert.
15:03 SALA DE CONCERT (II)
Una selecció dels millors enregistraments de concert.
17:00 TEMPORADA D'ÒPERA
TXAIKOVSKI: Evgueni Oneguï, òpera en tres actes.
Thomas Allen, Mirella Freni, Anne Sofie von Otter, Neil Shicoff, Patia Burchuladze. Cor de la Ràdio de Leipzig. Staatskapelle de Dresden. Dir.: James Levine. (149 m).
20:03 L'AUDIOVISUAL
Un programa d'Alex Gorina.
Integral Miklós Rózsa.
22:00 AGENDA MUSICAL
22:03 LES VEUS DEL SEGLE
Un espai recopilatori amb els millors cantants del nostre temps.
Boris Christoff.
VERDI: "Ella giammai m'amo"... Dormirò sol nel manto mio regal" ària de l'acte IV de "Don Carlo".
Boris Christoff, baix. Philharmonia Orchestra. Dir.: Jerzy Semkov. (11 m).
SCHUBERT: Schwanengesang D. 957 (El Cant del cigne), lieder.
Boris Christoff, baix. Antonio Beltrami, piano. (18 m).

MOZART: "Così dunque tradisci... Aspri rimorsi atroci", ària de concert per a baix i orquestra, KV 512.
Boris Christoff, baix. Orquestra Simfònica de la RAI. Dir.: Lovro von Matačić. (6 m).
GOUNOD: "Jusqu'aux premiers feux du matin", música de ballet de l'òpera en cinc actes Faust.
Boris Christoff, Cor i Orquestra del Théâtre National de l'Opéra. Dir.: André Cluytens. (4 m).
GLUCK: "Con le mie guardie... O tu la cosa mia più cara", de l'acte II de l'òpera Ifigènia a Aulide.
Boris Christoff, baix. Philharmonia Orchestra. Dir.: Jerzy Semkov. (11 m).
MUSSORGSKI: Cinc cançons per a veu i piano.
Boris Christoff, baix. Alexandre Labinsky, piano. (9 m).
BOITO: "Ave, signor", del pròleg en el cel de l'òpera Mefistofele.
Boris Christoff, baix. Orquestra del Teatre de l'Òpera de Roma. Dir.: Vittorio Gui. (3 m).
BORODIN: Ària de Kontchak de l'acte II de "Príncep Igor".
Boris Christoff, baix. Philharmonia Orchestra. Dir.: Jerzy Semkov. (8 m).
DARGOMIZHSKI: Elegia.
Boris Christoff, baix. Antonio Beltrami, piano. (4 m).
MASSENET: "To sposa andar, oï!", duet de l'acte IV de la comèdia heròica en cinc actes "Don Quixot".
Teresa Berganza, mezzosoprano.
Boris Christoff, baix. Orquestra Simfònica de la RAI de Milà. Dir.: Alfredo Simonetto. (6 m).
MUSSORGSKI: Monòleg de Boris de l'acte Ier i Adèu, pregària i mort de l'acte IV de "Boris Godounov".
Boris Christoff, baix. Ana Alexieva, mezzo-soprano. Cors de l'Òpera de Sofia. Orquestra de la Societat de Concerts del Conservatori. Dir.: André Cluytens. (17 m).
0:00 NOCTURN
Música per acabar el dia.
PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes
0:30 LA TARDA DE L'OIENT
Repetició dels programes emesos dijous i divendres.
DILLUNS, 16 D'OCTUBRE DEL 2000
7:08 PRIMER TEMPS
Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
9:06 REPERTORI DE CONCERT
TXAIKOVSKI: Vals d'Eugen Oneguï.
Orquestra Filharmònica Eslovaca. Dir.: Kurt Redel. (7 m).
ROSSINI: Quartetto pastorale, I Gondolieri.
Le Lieder Quartett. Christian Ivaldi, piano. (11 m).
BEETHOVEN: Simfonia n. 5, op. 67.
Orquestra del Segle XVIII. Dir.: Frans Brüggen. (31 m).
10:00 AGENDA MUSICAL
10:03 CAPSA DE MÚSICA
ZELENKA: Concert a 8.
Il Fondamento. (16 m).
SMETANA: Simfonia Triomfal.
Orquestra Simfònica de la Ràdio Austríaca. Dir.: Lothar Zagrosek. (47 m).
TURINA: Quintet amb piano, op. 1.

Christie Busch, violí. Menuhin Festival Piano Quartet. (27 m).
BUSONI: Cant de la dansa dels esperits, op. 47.

Orquestra Simfònica NDR. Dir.: Werner Andreas Albert. (7 m).
GERSHWIN: "Porgy and Bess", selecció (arranjaments a càrrec de Joan Albert Amargós i Lluís Vidal). Orquestra del Teatre Lliure. Dir.: Joan Albert Amargós i Lluís Vidal. (26 m).

MOLINO: Trio en Re M, op. 45. Trio Amandi. (16 m).
MASSENET: Fantasia per a violoncel i orquestra.
Martin Ostertag, violoncel. Orquestra Simfònica de la Radio de Berlín. Dir.: Roberto Paternostro. (18 m).

13:00 GRANS INTEGRALS
LA MÚSICA PER A TECLA DE JOHANN SEBASTIAN BACH
Variacions Goldberg, BWV 988. Gustav Leonhardt, clavecí. (47 m).
14:00 CLASSICS DEL SEGLE XX
KHATXATURIAN: Gayaneh, ballet (extractes).

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Aram Khatxaturian. (18 m).
PROKOFIEV: Visions fugitives per a piano, op. 22.
Michel Béroff, piano. (21 m).
BARTOK: Rapsòdia per a violí i orquestra n. 2 Sz. 90.

Gil Shaham, violí. Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Pierre Boulez. (12 m).
15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:06 ELS ORGUES DE CATALUNYA

Orgue de la catedral de Castelló d'Empúries.

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 29 d'agost de 1995 a la Catedral de Castelló d'Empúries. CICLE ELS ORGUES DE CATALUNYA. Obres de TELEMANN, VIVALDI, CORBETT, GUILAIN, TORELLI i HERTEL. Jordi Figueres, orgue. Alexandre Baiget, trompeta. Francesc Castilho, oboè. (50 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarra.

19:00 MÚSICA CORAL
PALESTRINA: Missa O Rex Gloriae, a quatre veus.

Cor de la Catedral de Westminster. Dir.: James O'Donnell. (24 m).
POULENC: Quatre petites pregàries de Sant Francesc d'Assís. Cor del Trinity College de Cambridge. Dir.: Richard Marlow. (7 m).

BERLIOZ: Cor de pastors extret de la segona part de l'oratori "La Infantesa de Crist".

Cor Monteverdi. Orquestra de l'òpera de Lió. Dir.: John Eliot Gardiner. (6 m).

BRAHMS: Dos motets per a cor a cappella, op. 74: "Warum ist das Licht gegeben dem Mühseligen", "O Heiland, reiss die Himmel auf". Cor de la NDR, Hamburg. Dir.: Günter Jena. (16 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL
20:10 REPERTORI DE CONCERT

HANDEL: Concert per a orgue op. 4 n. 4, HWV 292.
Herbert Tachezi. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (14 m).

BELLINI: Casta Diva, de l'acte primer de l'òpera "Norma". Jean Eaglen. Cor i Orquestra del Maig Musical Florentí. Dir.: Riccardo Mutti. (7 m).

KODALY: Suite "Háry János". James Earl Barnes, cimbalon. Orquestra Simfònica de Montreal. Dir.: Charles Dutoit. (24 m).

MORRICONE: Cinema paradiso (tema). (3 m).

21:00 TEMPORADA DE L'OBC
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 13 d'octubre del 2000 a l'Auditori de Barcelona. Temporada OBC 2000/2001. TXAI-KOVSKI: Romeu i Julieta, obertura fantasia. Llac dels cignes (solos de violí). Simfonia n. 6, op. 74 "Pàtica".

Angel Jesús García. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Lawrence Foster.

23:00 AGENDA MUSICAL
23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 AUTOGRAF

Emès dijous passat.

2:30 BLANC I NEGRE

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMARTS, 17 D'OCTUBRE DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

GRIEG: Concert per a piano i orquestra op. 16.

Olli Mustonen, piano. Orquestra Simfònica de San Francisco. Dir.: Herbert Blomstedt. (30 m).

SARASATE: Fantasia sobre Carmen, op. 25.

Tedi Papavrami, violí. Christophe Larrieu, piano. (7 m).

DELIBES: Suite del ballet Coppelia.

New Philharmonia Orchestra. Dir.: Charles Mackerras. (13 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

SCHUBERT: Simfonia n. 2, D 125. Staatskapelle Dresden. Dir.: Colin Davis. (34 m).

HOTTETERRE: Preludi en sol m. Berliner Barock-Trio. (13 m).

XOSTAKOVITX: Quartet de corda n. 11, op. 122.

Quartet Borodin. (18 m).

MORALEDA: Trincameró, suite concertant per a tres tenores i cobla. CASALS: Sant Martí del Canigó, sardana en versió concertant per a tres tenores.

Jordi Molina, Jaume Vilà, Josep Gispert, tenores. Cobla La Principal de la Bisbal. Dir.: Francesc Cassà. Joan Lluís Moraleda. Jordi León.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 26 de febrer del 2000 al Palau de la Música Catalana. (15 m).

LALO: Namouna, música de ballet. Orquestra Filharmònica de Montecarlo. Dir.: David Robertson. (56 m).

FOERSTER: Primavera i desig, poema simfònic op. 93.

Orquestra Simfònica de Praga. Dir.: Václav Smetáček. (18 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA PER A TECLA DE JOHANN SEBASTIAN BACH

Suite en la m, BWV 818a.

Zuzana Ruzickova, clavecí. (15 m).

Moviments de la suite en la m, BWV 818.

Zuzana Ruzickova, clavecí. (6 m).

Suite en Mi b m, BWV 819.

Christopher Hogwood, clavecí. (16 m).

Suite en Si b m, BWV 821.

Zuzana Ruzickova, clavecí. (11 m).

14:00 MOMENTS LÍRICS

BERTE: Das Dreimäderlhaus (la casa de les tres noies), opereta (extractes).

Solistes vocals. Cor Günther Arndt.

Orquestra FFB. Dir.: Frank Fox. (31 m).

HINDEMITH: Sancta Susanna, op. 21. Opera en un acte sobre text d'August Stramm.

Susan Bullock, soprano. Della Jones, Ameral Gunson mezzo-soprano. Maria Treadaway, Mark Rowlinson, recitat. Leeds Festival Chorus. Orquestra Filharmònica de la BBC. Dir.: Yan Pascal Tortelier. (23 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSIQUES DEL MÓN

Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

SETH; RAGUNATH: "Realm of raga".

Thumri-Raga Mishra Khamaj. (8 m).

AZERBAIJAN: Música tradicional. (24 m).

XINA: Música clàssica instrumental. "Calmant el meu cor".

"Cheng" de cordes metàl·liques. (4 m).

EVORA: Sangue de Beirona. Cesária Évora. (4 m).

OGADA: En Mana Kuoyo. Ayub Ogada. (4 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarra.

19:00 Joves INTERPRETS

MAHLER: La cançó de la terra. Svetlana Sidorova, mezzo. Joan Cabero, tenor. Jove Orquestra Simfònica de Catalunya. Dir.: Josep Pons.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 27 de juliol de 1998.

Festival d'Estiu de Barcelona "GREC 98". (59 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

VAUGHAN WILLIAMS: The Lark Ascending (L'ascensió de l'alosa).

Michael Davis, violí. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Bryden Thomson. (16 m).

FIELD: Dos Nocturns, n. 7 i n. 8.

Roberte Mamou, piano. (10 m).

HAYDN: Quartet de corda op. 64 n. 5 (Hob. III: 63) "L'Allosa".

Quartet Aeolian. (18 m).

21:00 PERFILS

Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 SELECCIÓ DE JAZZ

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMECRES, 18 D'OCTUBRE DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

MOZART: Simfonia n. 11, KV 84. Concentus musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (11 m).

MASCITTI: Sonata en re m, op. 2 n. 2.

Fabrizio Cipriani, violí. Antonio Fantinuoli, violoncel. (10 m).

JOPLIN: Solace, ragtime.

Jordi Vilaprinyó, piano. (6 m).

VILLA-LÓBOS: Bachianas Brasileiras n. 5.

Maria Bayo, soprano. Orquestra Nacional de Lió. Dir.: Emmanuel Krivine. (11 m).

RAVEL: La Valse.

Orquestra Simfònica de Montreal. Dir.: Charles Dutoit. (12 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

SUK: Fantasia per a violí i orquestra op. 24.

Josef Suk. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Vaclav Neumann. (22 m).

TXAIKOVSKI: Sonata per a piano op. 37, "Gran Sonata".

Viktoria Postnikova. (38 m).

CHOPIN: Les Sifides, suite de ballet (orquestració de Roy Douglas).

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (28 m).

MAHLER - WERFEL: "Cine heder: "Hymne", "Ekstase", "Der Erkennende", "Lobgesang", "Hymne an die Nacht".

Magdalena Hajóssyová, soprano. Marián Lapsansky, piano. (22 m).

MARAIS: Les Folies d'Espagne. The Purcell Quartet. (14 m).

GOSSEC: Simfonia a 17 parts. Orquestra Simfònica de Liège. Dir.: Jacques Houtmann. (26 m).

JOLIVET: Serenata per a quintet de vent amb oboè principal.

Quintet de vent de Bergen. (17 m).

13:00 GRANS INTEGRALS
LA MÚSICA PER A TECLA DE
JOHANN SEBASTIAN BACH
Suite en sol m, BWV 822.
Michele Barchi, clavicé. (12 m).
Suite en fa m, BWV 823.
Gustav Leonhardt, clavicé. (6 m).
Suite en La M, BWV 832.
Olivier Baumont, clavicé. (9 m).
Preludi i partita en La M, BWV 833.
Michele Barchi, clavicé. (9 m).
Allemanda en sol m, BWV 836.
Michele Barchi, clavicé. (2 m).
Tres minuts del petit llibre de
clavicé per a W. F. Bach, BWV
841-43.
Zuzana Ruzickova, clavicé. (4 m).
Preludi i fuga en la m, BWV 894.
Zuzana Ruzickova, clavicé. (11 m).
14:00 MÚSICS DE CATALUNYA
GARRETA: Sonata per a violoncel
i piano.
Mirel Iancovici, Albert Guttman.
(24 m).
GARRETA: Suite en Sol.
Orquestra Simfònica Catalana. Dir.:
Antoni Ros Marbà. (30 m).
15:00 BUTLLETI DE NOTÍCIES
15:06 MÚSICS DE CATALUNYA
BESSES: Divertiment I per a
corda.
Orquestra de Cambra del Palau de
la Música Catalana. Dir.: Gonçal
Comellas. (14 m).
MILÀ: Imatges de la Cort del Comte
Berenguer IV de Catalunya,
op. 39.
Leonora Milà, piano. (13 m).
BERENGUER: Color, per a qua-
tre flautes de bec i cinta. Enregistra-
ment fet per Catalunya Música.
Quartet "Frullato". (15 m).
16:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de
les peticions dels nostres oients. Pre-
sentació a càrrec de Carmina Ma-
lagarriga.
19:00 PRIMERA VEU
Un espai per conèixer els músics
d'ara. Presentat per Ignasi Piñol.
20:00 BUTLLETI DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL
**20:10 REPERTORI DE CON-
CERT**
TELEMANN: Sisè quartet dels
"Nous Quartets de París".
Barthold Kuijken, flauta. Sigiswald
Kuijken, violí. Wieland Kuijken,
viola de gamba. Gustav Leonhardt,
clavicé. (21 m).
MUSSORGSKI: Una nit a la mun-
tanya pelada.
Orquestra Filharmònica de Noya
York. Dir.: Leonard Bernstein.
(11 m).
HINDEMITH: Kleine Kammer-
musik, op. 24 n. 2.
Orquestra Royal Concertgebouw.
Dir.: Ricardo Chailly. (13 m).
21:00 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats
discogràfiques aparegudes al mer-
cat, a càrrec d'Alfred Celaya.
23:00 AGENDA MUSICAL
23:03 JAZZ DE NIT
Una selecció d'Albert Mallofré.
23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Pre-
sentació a càrrec d'Alfred Celaya.
PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes
0:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana an-
terior (Ordre d'emissió: Repetició
del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Di-
jous, Divendres, de 13.00 a 14.00).
1:30 L'AUDIOVISUAL
Emès diumenge passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT
Programes emesos la setmana an-
terior. (Ordre d'emissió: Dilluns,
Dimarts, Dimecres, Dijous, Diven-
dres, de 09.06 a 10.00).
4:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana an-
terior. (Ordre d'emissió: Repetició
dels programes de Dilluns, Dimarts,
Dimecres, Dijous, Divendres, de
10.03 a 13.00).
**DIJOUS, 19 D'OCTUBRE DEL
2000**
7:08 PRIMER TEMPS
Música per començar el dia pre-
sentada per Eulàlia Benito. Recull
d'obres breus. Inclou butlletins in-
formatius i agendes musicals.
9:00 BUTLLETI DE NOTÍCIES
9:06 REPERTORI DE CONCERT
BRAHMS: Variacions sobre un te-
ma de Haydn, op. 56a.
Orquestra Simfònica de Chicago.
Dir.: Daniel Barenboim. (20 m).
MOZART: Sonata per a piano en
Do M, KV 330.
Alfred Brendel, piano. (19 m).
HANDEL: "Ombra maifu", de l'ac-
te I de Serse.
Ann Murray, mezzo. Orquestra de
l'Il·luminisme. Dir.: Charles Mac-
carras. (3 m).
DVORAK: Sonatina per a violí i
piano op. 100, B 183.
Gil Shaham, violí. Orli Shaham,
piano. (18 m).
10:00 AGENDA MUSICAL
10:03 CAPSA DE MÚSICA
SCHUBERT: Missa, D 167.
Solistes. Cor de La Ràdio de Ba-
vieria. Capella Bavaria. Orquestra
Simfònica de la Ràdio de Baviera.
Dir.: Wolfgang Sawallisch. (23 m).
SALIERI: Concert per a pianoforte
en Do M.
Andreas Staier, pianoforte. Con-
certo Köln. (22 m).
SOR: L'Encouragement, op. 34.
Duo de Guitarras Joan Ràfols-Mi-
quel Rodríguez. (13 m).
SCRIABIN: Simfonia n. 2, op. 29.
Orquestra Simfònica de l'URSS.
Dir.: Evgeni Svetlanov. (45 m).
BEETHOVEN: Trioper a clarinet,
violoncel i piano op. 11 "Gassen-
hauer-Trio".
Wolfgang Meyer, Patrick Cohen.
Christophe Coin. (21 m).
PUIGDELIVOL: Enygms VII i VI.
Quartet de bec "Frullato". (5 m).
PURCELL: Why, why are all the
Muses mute?, cançó de benvinguda
per al Rei James, Z 343.
Gillian Fisher, James Bowman. Mi-
chael Chance, Michael George, Cor
del New College, Oxford. The King's
Consort. Dir.: Robert King.
(28 m).
13:00 GRANS INTEGRALS
LA MÚSICA PER A TECLA DE
JOHANN SEBASTIAN BACH
Preludi i fuga en La M, BWV 896.
Michele Barchi, clavicé. (3 m).
Preludi i fughetta en mi m,
BWV 900.
Glenn Gould, piano. (4 m).
Preludi i fughetta en Fa M,
BWV 901.
Kenneth Gilbert, clavicé. (3 m).
Preludi i fughetta en Sol M,
BWV 902.
Michele Barchi, clavicé. (7 m).
Fantasia cromàtica i fuga en re m,
BWV 903.
Gustav Leonhardt, clavicé. (12 m).
Fantasia i Fuga en la m, BWV 904.
Kenneth Gilbert, clavicé. (8 m).
Fantasia i fuga en do m, BWV 906.
Michele Barchi, clavicé. (9 m).

14:00 MÚSICA ANTIGA
"La música del temps dels
mosqueters".
LAMBERT: "Le repos, l'ombre, le
silence".
Les Arts Florissants. Dir.: William
Christie. (8 m).
ANONIM: "Ma belle si ton âme".
René Jacobs, contratenor. Konrad
Jungheisel, tiorba i llaüt barroc.
Wieland Kimura, violí. Dirk Ver-
relst, violí. (3 m).
GUEDRON: "Voicy le temps berge-
re", "Quel excès de douleur", "Un
jour l'amoureuse Silvie".
René Jacobs, contratenor. Konrad
Jungheisel, tiorba i llaüt barroc.
Wieland Kimura, violí. Dirk Ver-
relst, violí. (8 m).
CHABANCEAU DE LA BARRE:
"Quand une âme est bien atteinte",
"Tristes enfans de mes désirs".
René Jacobs, contratenor. Konrad
Jungheisel, tiorba i llaüt barroc.
Wieland Kimura, violí. Dirk Ver-
relst, violí. (8 m).
COUPERIN, L.: Suite per a cla-
vicèmbal en la m "Oldham" (llibre
III).
Blandine Verlet. (10 m).
COUPERIN, L.: Pavana per a cla-
vicèmbal (M 120).
Blandine Verlet. (8 m).
COUPERIN, L.: Tres sarabandes
en Do M.
Blandine Verlet, clavicèmbal. (4 m).
COUPERIN, L.: Tres Courantes
en Sol M.
Blandine Verlet, clavicèmbal. (4 m).
15:00 BUTLLETI DE NOTÍCIES
15:06 AUTÒGRAF
Les versions firmades per les grans
batutes.
CARLO MARIA GIULINI
MOZART: Concert per a piano i or-
questra n. 23, KV 488.
Vladimir Horowitz. Orquestra del
Teatro alla Scala. Dir.: Carlo Ma-
ria Giulini. (24 m).
FALLA: El sombrero de tres picos,
suite.
Philharmonia Orchestra. Dir.: Car-
lo Maria Giulini. (19 m).
VERDI: Il Trovatore. (Cor d'in-
troducció del tercer acte).
Evgeny Nesterenko. Cor i Orques-
tra de l'Acadèmia Santa Cecília de
Roma. Dir.: Carlo Maria Giulini.
(5 m).
16:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de
les peticions dels nostres oients. Pre-
sentació a càrrec de Carmina Ma-
lagarriga.
19:00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical.
Guió i realització: Pere Burés i
Alex Robles.
EL RETRAT: Emili Vendrell.
20:00 BUTLLETI DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL
**20:10 REPERTORI DE CON-
CERT**
FRANCK: Sonata en La M.
Andrej Litschig, violí. Evelyne Du-
bourg, piano. (27 m).
BACH: Concert de Brandenburg
n. 5, BWV 1050.
The English Concert. Dir.: Trevor
Pinnock. (20 m).
21:00 A LA MANERA DE.....
Un convidat ens proposa i comen-
ta la música que li agrada. Guió i
presentació de Joan Vives.
23:00 AGENDA MUSICAL
23:03 JAZZ DE NIT
Una selecció d'Albert Mallofré.
23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Pre-
sentació a càrrec d'Alfred Celaya.
PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes
0:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana an-
terior (Ordre d'emissió: Repetició
del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Di-
jous, Divendres, de 13.00 a 14.00).
1:30 Joves INTERPRETS
Emès dimarts passat.
2:30 MÚSICA XXI
Emès divendres passat.
3:30 REPERTORI DE CONCERT
Programes emesos la setmana an-
terior. (Ordre d'emissió: Dilluns,
Dimarts, Dimecres, Dijous, Diven-
dres, de 09.06 a 10.00).
4:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana an-
terior. (Ordre d'emissió: Repetició
dels programes de Dilluns, Dimarts,
Dimecres, Dijous, Divendres, de
10.03 a 13.00).
**DIVENDRES, 20 D'OCTUBRE
DEL 2000**
7:08 PRIMER TEMPS
Música per començar el dia pre-
sentada per Eulàlia Benito. Recull
d'obres breus. Inclou butlletins in-
formatius i agendes musicals.
9:00 BUTLLETI DE NOTÍCIES
9:06 REPERTORI DE CONCERT
VIVALDI: Concert op. 8 n. 5, RV
253 "La Tempesta di mare".
Concentus Musicus de Viena. Dir.:
Nikolaus Harnoncourt. (9 m).
BEETHOVEN: Adelaide, op. 46.
Olaf Bär, baríton. Geoffrey Par-
sons, piano. (6 m).
HAYDN: Simfonia n. 6 "El matí".
The English Concert. Dir.: Trevor
Pinnock. (21 m).
GIULIANI: Sonata en Do M,
op. 15.
David Russell, guitarra. (16 m).
10:00 AGENDA MUSICAL
10:03 CAPSA DE MÚSICA
GOUNOD: Rèquiem (1893), en la
versió per a quatre solistes, cor mixt,
quartet de corda, contrabaix, ar-
pa i orgue.
Eva Buffoni, Irène Friedli, Ruben
Amoretti, Alain Clément, Quartet
Sine Nomine, Michel Veillon, Ch-
ristine Fleischmann, François Mar-
got, Cor de Cambra Romand. Dir.:
André Charlet. (36 m).
GEMINIANI: Concerto grosso
op. 2 n. 5.
La Petite Bande. Dir.: S. Kuijken.
(10 m).
DEBUSSY: Música incidental del
Rei Lear.
Boaz Sharon, piano. (5 m).
DIABELLI: Serenata Concertant,
op. 105.
Trio Amandi. (21 m).
PONCE: Concierto del Sur.
Andrés Segovia, guitarra. Orques-
tra Simfònica de l'Aire. Dir.: En-
rique Jordá. (25 m).
SCARLATTI, D.: Tres sonates, en
si m, rem i sol m.
Manel Camp, Ludovica Mosca.
(13 m).
RUBINSTEIN: Simfonia n. 2, op.
42 "Oceà".
Orquestra Simfònica Estatal Rus-
sa. Dir.: Igor Golovchin. (47 m).
13:00 GRANS INTEGRALS
LA MÚSICA PER A TECLA DE
JOHANN SEBASTIAN BACH
Toccatà en fa # m, BWV 910.
Bob van Asperen, clavicé. (11m)
Toccatà en do m, BWV 911.
Bob van Asperen, clavicé. (10 m).
Toccatà en Re M, BWV 912.
Bob van Asperen, clavicé. (10 m).

Toccata en re m, BWV 913.
Sviatoslav Richter, piano. (13 m).
Toccata en mi m, BWV 914.
Bob van Asperen, clavecí. (6 m).
14:00 MÚSICA RELIGIOSA
VAUGHAN WILLIAMS: Missa en sol m.

Solistes vocals. Corydon Singers.
Dir.: Matthew Best. (24 m).
CHARPENTIER: Missa "Assumpta est Maria", H 11.

Conjunt vocal i instrumental Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (32 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSICA XXI
Les últimes tendències de la música contemporània.

SOLER: Quatre poemes per a orquestra: "El Crist als suburbis" (1), "La Nativitat" (2), "La Transfiguració" (3), "L'agonia en el jardí" (4). Orquestra de la Ràdio Televisió Espanyola. Dir.: Osmo Vänskä (1). Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir.: András Ligeti (2, 4). Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Antoni Ros Marbà (3). (49 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarra.

19:00 BLANC I NEGRE

La música per a piano.

Josep Colom.

MOZART: Concert per a piano n. 17, KV 453.

Josep Colom. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Enrique García Asensio. (31 m).

CASABLANCAS: Dues peces per a piano.

Josep Colom. (4 m).

FALLA: Canto de los remeros del Volga.

Josep Colom, piano. (4 m).

BRAHMS: Sextet op. 18 (transcripció del segon moviment). Josep Colom, piano. (10 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

HOLST: Els planetes, op. 32.
Cors i Orquestra de la BBC. Dir.: Andrew Davis. (51 m).

21:00 LA MÚSICA A DEBAT
Programa a l'entorn de temes musicals d'interès. Presentat i conduït per Joan Vives, i realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.

LES SCHUBERTIADES

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 CICLE DE LIED

Emès dissabte passat.

2:30 CLASSICS DEL SEGLE XX

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DISSABTE, 21 D'OCTUBRE DEL 2000

8:00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA PER A COBLA

COCA: La dansa catalana, sardana.

Cobla Vila d'Olesa. Dir.: Jaume Puig i Llongueras. (4 m).

COMIN: Suite per a percussió i cobla.

Ferran Armengol, percussió. Cobla juvenil de Bellpuig. Dir.: Josep M. Bernat. (18 m).

GIL I MEMBRADO: Glossa dels Presents de bodes. Glossa de La Caterina d'Albió.

Cobla La Principal de La Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. (7 m).

VICENS: Fantasia per a tres còbels i percussió.

Còbels Sant Jordi, Selvatana i Principal de La Bisbal. Dir.: Josep Vicens. (9 m).

CASSÚ: Ullets blaus, sardana.

Cobla La Principal de La Bisbal. Dir.: Josep Cassú. (13 m).

11:00 DISCOTECA UNIVERSAL

El col·leccionable de la música indispensable.

Erik Satie.

Gymnopédies n. 1, n. 2 i n. 3.

Pascal Rogé. (9 m).

Sis Gnossiennes.

Pascal Rogé, piano. (19 m).

Parade, ballet realista en un quadre.

Orquestra Simfònica de Nancy. Dir.: Jérôme Kaltenbach. (16 m).

Preludis Flàccids i Veritables preludis flàccids (per a un gos).

Yuji Takahashi, piano. (7 m).

Ludions.

Elly Ameling, soprano. Rudolf Jansen, piano. (4 m).

12:00 AGENDA MUSICAL

12:03 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles. Repetició del programa emès dijous passat.

13:00 SALA DE CONCERT (I)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:03 SALA DE CONCERT (II)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 A LA MANERA DE...

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Repetició del programa emès dijous passat.

19:00 CICLE DE LIED

MAHLER: Des Knaben Wunderhorn (El corn de l'abundància).

Anne Sofie von Otter, mezzo. Thomas Quasthoff, bariton. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (57 m).

20:03 SELECCIÓ DE JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 GRANS OBRES

PURCELL: King Arthur, semi-òpera.

Jennifer Smith, Gillian Fisher, Elisabeth Fridgey, Gill Ross, Ashley Stafford, Paul Elliot, Stephen Varcoe, Cor Monteverdi, English Ba-

roque Soloists. Dir.: John Elliot Gardiner. (94 m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DE L'OIENT

Repetició dels programes emesos dilluns, dimarts i dimecres.

DIUMENGE, 22 D'OCTUBRE DEL 2000

8:00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA DE CAMBRA

HUMMEL: Quartet de corda op. 30 n. 3.

Quartet de corda Delmé. (27 m).

HAYDN: Quartet de corda op. 74 n. 3 "El Cavaller".

Quartet Aeolian. (22 m).

11:00 MISSA DE MONTSERRAT

Transmissió en directe de la Missa Conventual des del Monestir de Montserrat.

12:17 DIVERTIMENT

Un espai presentat per Pilar Subirà.

13:00 AGENDA MUSICAL

13:03 SALA DE CONCERT (I)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:03 SALA DE CONCERT (II)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 TEMPORADA D'ÒPERA

HANDEL: Rinaldo, òpera en tres actes.

Ileana Cotrubas, Carolyn Watkinson, Jeanette Scovotti, Paul Esswood, La Grande Ecurie et la Chambre du Roy. Dir.: Jean-Claude Malgoire. (172 m).

20:03 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Alex Gorina.

Integral Miklós Rózsa.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 LES VEUS DEL SEGLE

Un espai recopilatori amb els millors cantants del nostre temps.

René Jacobs.

MOZART: Abendempfindung.

René Jacobs, tenor. Konrad Junghänel, llautí. (6 m).

BACH: "Schlage doch, gewünschte Stunde" (Sona, hora desitjada), cantata BWV 53 (atribuïda a Georg Melchior Hoffmann).

René Jacobs, contratenor. Ensemble 415. Dir.: Chiara Banchini. (8 m).

PURCELL: Young Thirs's fate.

René Jacobs, contratenor. Wieland Kuijken, viola de gamba. Konrad Junghänel, tiorba. (7 m).

DUNSTABLE: Beata mater.

René Jacobs, contratenor. Syntagma Musicum. Dir.: Kees Otten. (3 m).

BUXTEHUDE: "Jubilate Domino", cantata BuxWV 64.

René Jacobs, contratenor. The Kuijken Consort. (8 m).

DURANTE: "Sonio, barbara donna" duet de cambra.

Judith Nelson, soprano. René Jacobs, contratenor. (5 m).

LAWES: "Beauty in Eclipse", "Justitia Sacrum", "When man for sing thy judgement feels", tres cançons.

René Jacobs, contratenor. Toyohiko Satoh, llautí. (9 m).

TELEMANN: "Ihr Völker, hört", cantata.

René Jacobs, contratenor. The Parnassus Ensemble. (13 m).

BACH, J.Ch.: "Ach, dass ich Wärsers g'nug hätte", ària.

René Jacobs, contratenor. The Kuijken Consort. (8 m).

DE LANTINS: Puisque je voy.

René Jacobs, contratenor. Syntagma Musicum. Dir.: Kees Otten. (4 m).

BACH: Missa en si m, BWV 232. (Agnus Dei).

René Jacobs, contratenor. Collegium Musicum. La Petite Bande. Dir.: Gustav Leonhardt. (9 m).

BLOW: Oda per a la mort de Mr. Henry Purcell.

René Jacobs, James Bowman, contratenors. Conjunt amb instruments originals dirigit per Gustav Leonhardt. (25 m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DE L'OIENT

Repetició dels programes emesos dijous i divendres.

DILLUNS, 23 D'OCTUBRE DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:00 REPERTORI DE CONCERT

BACH, C.Ph.E.: Concert per a clavecí i cordes. Wq 29.

Ton Koopman, clavecí. Orquestra Barroca d'Amsterdam. (20 m).

GIULIANI: "Di tanti palpiti" de l'òpera Tancredi de Rossini.

Marta Almajano, soprano. José Miguel Moreno, guitarra. (12 m).

DVORAK: Polonesa en Mi b M.

Orquestra Simfònica de Praga. Dir.: Jiri Belohlávek. (6 m).

CHOPIN: Dos valsos per a piano, op. 69.

Vladimir Ashkenazy, piano. (8 m).

TXAIKOVSKI: Marxa eslava op. 31.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (11 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

WAGNER, S.: "Tota la culpa és de Hütchen", preludi, vals i escena del bosc.

Orquestra Simfònica Rheinland-Pfalz. Dir.: Werner Andreas Albert. (28 m).

SCHUBERT: Lieder sobre poemes de Johannes Mayrhofer.

Stephan Genz, baríton. Roger Vignoles, piano. (16 m).

REJCHA: Quintet per a trompa i corda, op. 106.

Vladimira Klánská, trompa. Quartet Panochá. (27 m).

GLAZUNOV: Simfonia n. 2, op. 16.

Orquestra Simfònica de Moscou. Dir.: Alexander Anissimov. (45 m).

BIBER: Rèquiem.

Sandrine Piau, Mieke van der Sluis, sopranos. Bouke Lettinga, contralt. John Elwes, tenor. Harry van der Kamp, baix. Cor i Orquestra Barroca de l'Associació Bach d'Holanda. Dir.: Gustav Leonhardt. (27 m).

BENEJAM: Concert per a saxo i orquestra.

John Harle, saxo. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Lawrence Foster. (15 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA PER A TECLA DE JOHANN SEBASTIAN BACH

Tocata en sol m. BWV 915.
Glenn Gould, piano. (9 m).
Tocata en Sol M. BWV 916.
Bob van Asperen, clavecí. (8 m).
Fantasia i Fuga en la m. BWV 944.
Sviatoslav Richter, piano. (6 m).
Fuga en Do M. BWV 946.
Michele Barchi, clavecí. (2 m).
Fuga en La M sobre un tema de Tomaso Albinoni. BWV 950.
Glenn Gould, piano. (4 m).
Fuga en si m sobre un tema de Tomaso Albinoni. BWV 951.
Michele Barchi, clavecí. (6 m).
Fuga en Do M. BWV 953 (del petit llibre de peces de clavecí per a W. F. Bach).
Glenn Gould, piano. (1 m).
Fuga en Si b M. BWV 954.
Andreas Staier, clavecí. (4 m).
Fuga en Si b M. BWV 955.
Zuzana Ruzickova, clavecí. (5 m).
Fuga en la m. BWV 958.
Zuzana Ruzickova, clavecí. (3 m).
Fuga en la m. BWV 959.
Zuzana Ruzickova, clavecí. (3 m).
14:00 CLASSICS DEL SEGLE XX
MARTINU: La revista de cuina. Conjunt de cambra Lahti. (15 m).
KODALY: Danses de Galanta. Orquestra Simfònica de la RIAS de Berlín. Dir.: Ferenc Fricisay. (15 m).
MARTINU: Doble concert per a dues orquestres de corda, piano i timbales.
Isolda Suslak, Lars Gärd. Orquestra Simfònica de Malmö. Dir.: James DePreist. (21 m).
15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:06 ELS ORQUES DE CATALUNYA
Orque de Sant Martí de l'Aleixar. CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 9 de juliol de 1991 a l'Església St. Martí de l'Aleixar. ELS ORQUES DE CATALUNYA. MOZART I ELS COMPOSITORS CATALANS DELA SEVA ÈPOCA. Obres de MOZART, A. SOLER, N. CASANOVES i BACHER.
Conjunt de corda. Josep M. Mas i Bonet, orgue. Dir.: Joan Casals. (51 m).
16:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.
19:00 MÚSICA CORAL
BRITTEN: Danses corals de Gloriana (versió per a tenor, arpa i cor). Ian Partridge, Helen Tunstall. The Sixteen. Dir.: Harry Christophers. (12 m).
FRANCO: Salve Regina. Andrew Watts, dulcian. Andrew Lawrence-King, arpa. Iain Simcock, orgue. Cor de la Catedral de Westminster. Dir.: James O'Donnell. (12 m).
MENDELSSOHN: Dos Motets, op. 78 n. 1 i 3.
La Chapelle Royale de París. Dir.: Philippe Herreweghe (14 m).
PURCELL: O praise God in his holiness, anthem Z 42.
Solistes vocals. Cor del New College d'Oxford. The King's Consort. Dir.: Robert King. (8 m).
BEETHOVEN: Opferlied, Op. 121b.
Lorna Haywood, soprano. Ambrosian Singers. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Michael Tilson Thomas. (8 m).
20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT
BACH: Concert per a clavicèmbal i orquestra, BWV 1053.
Orquestra Barroca d'Amsterdam. Solista i director: Ton Koopman. (19 m).
SARASATE: Romança andalusa, op. 22 n. 1 (orquestrada per Otto Hohn).
Gil Shaham, violí. Orquestra de Cambra Orpheus. (5 m).
COPLAND: Quatre episodis de dansa de "Rodeo".
Orquestra Simfònica de Detroit. Dir.: A. Dorati. (20 m).
21:00 TEMPORADA DE L'OBCC
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 20 d'octubre del 2000 a l'Auditori de Barcelona. **MÚSICA INATURAL.** Temporada OBCC 2000/2001. **BEETHOVEN:** Simfonia n. 6, op. 68 "Pastoral". **MENDELSSOHN:** Les Hébrides, op. 26. **SERRA:** Impressions camperoles. **TXAIKOVSKI:** Vlas de les flors.
Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Antoni Ros Marbà.
23:00 AGENDA MUSICAL
23:03 JAZZ DE NIT
Una selecció d'Albert Mallofré.
23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.
PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes
0:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).
1:30 AUTOGRAF
Emès dijous passat.
2:30 BLANC I NEGRE
Emès divendres passat.
3:30 REPERTORI DE CONCERT
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).
4:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).
DIMARTS, 24 D'OCTUBRE DEL 2000
7:08 PRIMER TEMPS
Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
9:06 REPERTORI DE CONCERT
BERLIOZ: El carnaval romà, obertura op. 9.
Staatskapelle Dresden. Dir.: Sir Colin Davis. (10 m).
DOPPLER: Valse di bravura per a dues flautes i piano, op. 33.
Robert Aitken. Per Oien. Geir Hennings Braaten. (9 m).
LISZT: Rapsòdia hongaresa n. 2.
Orquestra Simfònica de Montréal. Dir.: Charles Dutoit. (11 m).
DVORAK: Peces romàntiques per a violí i piano op. 75, B 150.
Gidon Kremer, violí. Oleg Maisenberg, piano. (17 m).
BRAHMS: Ave Maria, per a cor de dones i orgue, op. 12.
Cor de la NDR, Hamburg. Dir.: Günter Jena. (4 m).
10:00 AGENDA MUSICAL
10:03 CAPSA DE MÚSICA
MOZART: Simfonia n. 33, KV 319.

Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (23 m).
STRAVINSKI: Ebony Concerto. Ensemble InterContemporain. Dir.: Pierre Boulez. (9 m).
HANDEL: Te Deum d'Utrecht en Re M.
Emma Kirkby, Judith Nelson, sopranos. Charles Brett, contratenor. Rogers Covey-Crump, Paul Elliott, tenors. David Thomas, baix. Cor de la Catedral d'Oxford. The Academy of Ancient Music. Dir.: Simon Preston. (25 m).
BONET: Homenatge a Gaudí.
Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Josep Pons. (9 m).
XOSTAKOVITX: Quartet de corda n. 6, op. 101.
Quartet Xostakovitx. (24 m).
PLEYEL: Concert per a violoncel i orquestra en Do M, B. 106.
Ivan Monighetti, violoncel. Akademie für Alte Musik Berlin. (22 m).
SORS: Gran Sonata op. 22.
Adam Holzman, guitarra. (26 m).
MILHAUD: El Carnaval d'Aix, op. 83b.
Claude Helffer, piano. Orquestra Nacional de França. Dir.: David Robertson. (19 m).
13:00 GRANS INTEGRALS
LA MÚSICA PER A TECLA DE JOHANN SEBASTIAN BACH
Peces del petit llibre de clavecí per a W. F. Bach, BWV 924 - 931.
Kenneth Gilbert, clavecí. (10 m).
Sis petits preludis, BWV 933 - 938.
Kenneth Gilbert, clavecí. (12 m).
Cinc preludis, BWV 939 - 943.
Ludovica Mosca, piano. (5 m).
Sonata en Re M, BWV 963.
Zuzana Ruzickova, clavecí. (10 m).
Sonata en la m, BWV 965.
Andreas Staier, clavecí. (18 m).
14:00 MOMENTS LÍRICS
DELIUS: Margot la rouge, òpera en un acte.
Solistes vocals. The BBC Singers and Concert Orchestra. Dir.: Norman del Mar. (39 m).
GERSHWIN: Blue Monday, òpera jazz en un acte.
Amy Burton, Gregory Hopkins. William Sharp, Arthur Woodley, Jamie J. Offenbach. Concordia. Dir.: Marin Alsop. (23 m).
15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:06 MÚSIQUES DEL MÓN
Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.
BELGICA: Crépin et les petits géants. Contredanse. Redowa. Orquestra Popular de Brabant. (8 m).
TIBET: Música ritual i cants de la tradició Gelug. (16 m).
INDONESIA: Sora Men's chorus whith drums. (10 m).
IRAQ: Iqa'at (improvització col·lectiva).
Conjunt de música tradicional de Bagdad. (5 m).
16:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.
19:00 Joves Intèrprets
PROKOFIEV: Sonata per a piano n. 7.
Raimon Garriga. (19 m).
BRUCH: Concert per a violí i orquestra n. 1, op. 26.
Manuel Porta, violí. Orquestra Simfònica del Vallès. Dir.: Jordi Mora.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 2 d'octubre de 1996 al Palau de la Música Catalana. (26 m).
GUINJOAN: Tres petites peces.
Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 14 d'octubre de 1998 al Palau de la Música Catalana. **CICLE "EL PRIMER PALAU"** (Temporada III).
Jordi López, pianó. (7 m).
20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL
20:10 REPERTORI DE CONCERT
HAYDN: Quartet de corda op. 76 n. 2 "Quartet de les quintes". Quartet Amadeus. (19 m).
WILLIAMS: Tema central de la pel·lícula "La Llista de Schindler". Itzhak Perlman, violí. Orquestra Simfònica de Pittsburgh. Dir.: John Williams. (4 m).
BARTOK: Microcosmos, primer volum.
Claude Helffer, piano. (22 m).
21:00 PERFILS
Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra.
23:00 AGENDA MUSICAL
23:03 JAZZ DE NIT
Una selecció d'Albert Mallofré.
23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.
PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes
0:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).
1:30 SELECCIÓ DE JAZZ
3:30 REPERTORI DE CONCERT
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).
4:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).
DIMECRES, 25 D'OCTUBRE DEL 2000
7:08 PRIMER TEMPS
Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
9:06 REPERTORI DE CONCERT
DUKAS: La Péri, poema dansat. Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Pierre Boulez. (19 m).
TARREGA: Recuerdos de la Alhambra.
Andrés Segovia, guitarra. (4 m).
MENDELSSOHN: Simfonia n. 1, op. 11.
Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Bernard Haitink. (27 m).
10:00 AGENDA MUSICAL
10:03 CAPSA DE MÚSICA
VERACINI: Obertura n. 5 en Si M. Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (14 m).
BRAHMS: Zigeunerlieder, op. 103.
Mariana Lipovsek, mezzo. Anthony Spiri, piano. (12 m).
NIELSEN: Simfonia n. 6 "Simfonia Semplice".
Orquestra Simfònica de San Francisco. Dir.: Herbert Blomstedt. (34 m).
DVORAK: Trio amb piano op. 21.

Trio Fontenay. (32 m).
STRAUSS, R.: Don Joan, op. 20. Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (18 m).
LECLAIR: Sonata VII. Barthold Kuijken. Wieland Kuijken. Robert Kohnen. (12 m).
TXAIKOVSKI: Concert per a violí i orquestra op. 35. Maxim Vengerov, violí. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (35 m).
13:00 GRANS INTEGRALS
LA MÚSICA PER A TECLA DE JOHANN SEBASTIAN BACH
 Sonata en Do M, BWV 966. Andreas Staier, clavecí. (17 m).
 Primer moviment de la sonata en la m, BWV 967.
 Michele Barchi, clavecí. (3 m).
 Aria variata en la m, BWV 989. Glen Wilson, clavecí. (16 m).
 Capriccio sobre la llarga absència del germà estimat, BWV 992. Gustav Leonhardt, clavecí. (13 m).
 Capriccio en Mi M, BWV 993. Zuzana Ruzickova, clavecí. (6 m).
 Applicatio en Do M, BWV 994. Zuzana Ruzickova, clavecí. (1 m).
14:00 MÚSICS DE CATALUNYA
BLANCAFORT: Quartet de corda n. 1. Quartet de corda Artemis. Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 9 de gener de 1997 al Saló de Cent de Barcelona. **CICLE SOLISTES DE L'OBC.** (25 m).
GRANADOS: Trio amb piano. Piano Trio Salzburg. (29 m).
15:00 BUTLLETI DE NOTÍCIES
15:06 MÚSICS DE CATALUNYA
CERCÓS: Els bells camins, cicle de cançons sobre textos de Miquel Martí Pol. Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 5 de febrer de 1990 al Centre de Documentació Musical de la Generalitat de Catalunya. Josep Cabré, baríton. Lluís Vidal, piano. (43 m).
16:00 LA TARDA DE L'OIENT
 Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.
19:00 PRIMERA VEU
 Un espai per conèixer els músics d'ara. Presentat per Ignasi Piñol.
20:00 BUTLLETI DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL
20:10 REPERTORI DE CONCERT
TXAIKOVSKI: Simfonia n. 5, op. 64. Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Georg Solti. (46 m).
21:00 SELECCIÓ DE NOVETATS
 Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec d'Alfred Celaya.
23:00 AGENDA MUSICAL
23:03 JAZZ DE NIT
 Una selecció d'Albert Mallofré.
23:45 NOCTURN
 Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.
PROGRAMACIÓ DE NIT
 Repetició dels últims programes
0:30 GRANS INTEGRALS
 Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició dels Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).
1:30 L'AUDIOVISUAL
 Emès diumenge passat.
3:30 REPERTORI DE CONCERT
 Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns,

Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).
4:30 CAPSA DE MÚSICA
 Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).
DIJOURS, 26 D'OCTUBRE DEL 2000
7:08 PRIMER TEMPS
 Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
9:00 BUTLLETI DE NOTÍCIES
9:06 REPERTORI DE CONCERT
CHABRIER: Suite pastoral. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: John Eliot Gardiner. (19 m).
BELLINI: "Vaga luna che inargenti". Cecilia Bartoli, mezzo. James Levine, piano. (4 m).
DVORAK: Serenata per a instruments de vent, op. 44. Solistes de l'Orquestra Filharmònica d'Oslo. (23 m).
MENDELSSOHN: Romança sense paraules, op. 109. Henrik Brendstrup, violoncel. Catherine Edwards, piano. (5 m).
10:00 AGENDA MUSICAL
10:03 CAPSA DE MÚSICA
SIBELIUS: Simfonia n. 6, op. 104. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (26 m).
COUPERIN: Segona Lliçó de tenebres del Dimecres Sant. Patricia Petibon, soprano. Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (12 m).
MOZART: Concert per a fagot i orquestra, KV 191. David McGill, fagot. Orquestra de Cleveland. Dir.: Christoph von Dohnányi. (19 m).
TELEMANN: Quartet en re m. Ricercar Consort. (16 m).
TXAIKOVSKI: Fnatasia "Romeu i Julieta". Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (20 m).
JADIN, H.: Quartet de corda op. 2 n. 1 en Mi b M. Quartet Mosaïques. (25 m).
BARBER: Concert per a violí, op. 14. Hilary Hahn, violí. Orquestra de cambra Saint Paul. Dir.: Hugh Wolff. (23 m).
 "Ah, el novio no tiene dinero", "Como la rosa en la guirra", "Estávese la mora", tres cançons sefardites. Victòria dels Àngels, soprano. Ars Musicae de Barcelona. Dir.: Enrique Gispert. (6 m).
HONEGGER: Moviment simfònic n. 3. Orquestra Tonhalle de Zúrich. Dir.: David Zinman. (10 m).
13:00 GRANS INTEGRALS
LA MÚSICA PER A TECLA DE JOHANN SEBASTIAN BACH
 Concert en Re M, BWV 972 (Transcripció del concert op. 3 n. 9 de Vivaldi). Hans Ludwig Hirsch, clavecí. (9 m).
 Concert en Sol M, BWV 973 (Transcripció del concert op. 8 n. 2 de Vivaldi). Hans Ludwig Hirsch, clavecí. (8 m).
 Concert en re m, BWV 974. (Transcripció del concert per a oboè d'Alessandro Marcello). Glenn Gould, piano. (10 m).
 Concert en sol m, BWV 975 (Transcripció del concert op. 4 n. 6 de Vivaldi).

Hans Ludwig Hirsch, clavecí. (11 m).
 Concert en Do M, BWV 976. (Transcripció del concert op. 3 n. 12 de Vivaldi). Olivier Baumont, clavecí. (10 m).
 Concert en Do M, BWV 977. Michele Barchi, clavecí. (6 m).
14:00 MÚSICA ANTIGA
"La Chapelle Royale de Versailles"
LULLY: Te Deum. Le Concert Spirituel. Dir.: Hervé Niquet. (29 m).
LULLY: O Dulcissime, petit Motet. Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (7 m).
LULLY: Dies Irae, motet. Donna Brown, soprano. Guillemette Laurens, mezzo-soprano. Howard Crook, tenor. Hervé Lamy, tenor. Peter Kooy, baix. Cors i Orquestra de la Chapelle Royale. Dir.: Philippe Herreweghe. (19 m).
15:00 BUTLLETI DE NOTÍCIES
15:06 AUTÒGRAF
 Les versions firmades per les grans batutes.
CARLO MARIA GIULINI
VERDI: Te Deum per a cor i orquestra. Cor i Orquestra Simfònica de la Rai de Torí. Dir.: Carlo Maria Giulini. (15 m).
FAURE: Suite Dolly, op. 56. Philharmonia Orchestra. Dir.: Carlo Maria Giulini. (19 m).
SCHUMANN: Obertura Manfred, op. 115. Orquestra Filharmònica de Los Angeles. Dir.: Carlo Maria Giulini. (14 m).
16:00 LA TARDA DE L'OIENT
 Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.
19:00 PENTAGRAMA
 Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles.
TOCAR TOTES LES TECLES:
 "Bella de Vos" / Música coral
AVUI SONA
20:00 BUTLLETI DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL
20:10 REPERTORI DE CONCERT
POULENC: Concert Campestre. Pascal Rogé, clavecí. Orquestra Nacional de França. Dir.: Charles Dutoit. (25 m).
SERRA: Impressions camperoles, suite. Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona. Dir.: Jordi León. (16 m).
MOZART: Les Noces de Figaro (ària de la "Contessa" de l'acte IIIer). Barbara Hendricks, soprano. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Jeffrey Tate. (7 m).
21:00 A LA MANERA DE.....
 Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives.
23:00 AGENDA MUSICAL
23:03 JAZZ DE NIT
 Una selecció d'Albert Mallofré.
23:45 NOCTURN
 Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.
PROGRAMACIÓ DE NIT
 Repetició dels últims programes
0:30 GRANS INTEGRALS
 Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició dels Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).
1:30 Joves INTERPRETS
 Emès dimarts passat.

2:30 MÚSICA XXI
 Emès divendres passat.
3:30 REPERTORI DE CONCERT
 Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).
4:30 CAPSA DE MÚSICA
 Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).
DIVENDRES, 27 D'OCTUBRE DEL 2000
7:08 PRIMER TEMPS
 Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
9:00 BUTLLETI DE NOTÍCIES
9:06 REPERTORI DE CONCERT
CHAUSSON: Poema de l'amor del mar, op. 19. François Le Roux, baríton. Orquestra Simfònica de Montreal. Dir.: Charles Dutoit. (26 m).
GERSHWIN: Preludis de jazz per a piano. Emil Leichner, piano. (7 m).
GRIEG: Peer Gynt, Suite n. 2, op. 55. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (17 m).
10:00 AGENDA MUSICAL
10:03 CAPSA DE MÚSICA
FRANÇAIX: Concert per a guitarra i orquestra de corda. Emmanuele Segre. Orquestra de Cambra del Sudoest d'Alemanya. Dir.: Hans Richter. (23 m).
STEFANI: Stabat Mater. Marta Almajano, Mieke van der Sluis, sopranos. John Elwes, Mark Padmore, tenors. Harry van der Kamp, baix. Cors i orquestra de l'Associació Bach d'Holanda. Dir.: Gustav Leonhardt. (30 m).
BEETHOVEN: Trio amb piano, op. 70 n. 1 "Fantasma". Trio Zingara. (29 m).
MAHLER: Simfonia n. 7. Orquestra de Cleveland. Dir.: Pierre Boulez. (75 m).
13:00 GRANS INTEGRALS
LA MÚSICA PER A TECLA DE JOHANN SEBASTIAN BACH
 Concert en Fa M, BWV 978 (Transcripció del concert op. 3 n. 3 de Vivaldi). Kenneth Gilbert, clavecí. (7 m).
 Concert en si m, BWV 979. Michele Barchi, clavecí. (10 m).
 Concert en Sol M, BWV 980 (Transcripció del concert op. 4 n. 1 de Vivaldi). Hans Ludwig Hirsch, clavecí. (13 m).
 Concert en do m, BWV 981. Hans Ludwig Hirsch, clavecí. (13 m).
 Concert en Si b M, BWV 982. Michele Barchi, clavecí. (7 m).
14:00 MÚSICA RELIGIOSA
HAYDN: Stabat Mater, Hob. XX bis. Barbara Bonney, Elisabeth von Magnus, Herbert Lippert, Alastair Miles. Cor Arnold Schönberg. Concentus Musicus Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (59 m).
15:00 BUTLLETI DE NOTÍCIES
15:06 MÚSICA XXI
 Les últimes tendències de la música contemporània.
TAVERNA-BECH: Barocke Partita. Grupo Enigma. Dir.: Juan José Olives. (21 m).

GARCÍAROMÁN: Notas para Pes-
sóna.

Grupo Enigma-Orquestra de Cam-
bra de Saragossa. Dir.: Juan José
Olives. (13 m).

BOLIART: Concert per a tenora i
orquestra.

Jordi Figaró, tenora. OBC. Dir.:
Lawrence Foster.

Enregistrament fet per Catalunya
Música el dia 6 de desembre de 1999
a l'Auditori, Barcelona. (17 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de
les peticions dels nostres oients. Pre-
sentació a càrrec de Carmina Ma-
lagarriga.

19:00 BLANC I NEGRE
La música per a piano.

Carme Vilà.
MOZART: Concert per a piano i or-
questra n. 27, KV 595. Carme Vilà,
piano. Orquestra Ciutat de Barce-
lona. Dir.: Luis A. García Navarro.

Enregistrat per Catalunya Música
el dia 24 de febrer de 1992, al Pa-
lau de la Música Catalana. Tempora-
da OCB 1991-1992. (31 m).

GRANADOS: Escenes romàntiques.
Carme Vilà, piano.

Enregistrament fet per Catalunya
Música el dia 25 de març de 1992 al
Palau de la Música Catalana. 75è
Aniversari de la mort d'Enric Gra-
nados. (22 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL

**20:10 REPERTORI DE CON-
CERT**

MOZART: Concert per a violí i or-
questra n. 5, KV 219.

Anne-Sophie Mutter. Orquestra Fil-
harmònica de Berlín. Dir.: Herbert
von Karajan. (31 m).

VILLA-LOBOS: Bachianas Brasi-
leiras, n. 5.

Maria Bayo, soprano. Orquestra
Nacional de Lió. Dir.: Emmanuel
Krivine. (11 m).

MYERS: Cavatina.

John Williams, guitarra. Orques-
tra dirigida per John Williams.
(3 m).

21:00 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes mu-
sicals d'interès. Presentat i conduït
per Joan Vives, i realitzat amb la
col·laboració del Consell Català de
la Música.

**LES CORALS JUVENILS DE CA-
TALUNYA**

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presen-
tació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana an-
terior. (Ordre d'emissió: Repetició
del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Di-
jous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 CICLE DE LIED

Emès dissabte passat.

2:30 CLASSICS DEL SEGLE XX

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana an-
terior. (Ordre d'emissió: Dilluns,
Dimarts, Dimecres, Dijous, Diven-
dres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana an-
terior. (Ordre d'emissió: Repetició
dels programes de Dilluns, Dimarts,
Dimecres, Dijous, Divendres, de
10.03 a 13.00).

DISSABTE, 28 D'OCTUBRE DEL 2000

8:00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia pre-
sentada per Pilar Subirà. Recull
d'obres breus. Inclou butlletí de
notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA PER A COBLA

PRENAFETA: Homenatge a Mari-
us Torres, poema per a cobla i
timbals.

Cobla La Principal de La Bisbal.
Dir.: Josep Prenafeta.

Enregistrament fet per Catalunya
Música el dia 26 d'octubre de 1992
al Cinema Mercantil de Banyoles.

**FESTA DE LA MÚSICA PER A
COBLA.** (11 m).

CAPELL: Apassionada, sardana.

Cobla La Principal de La Bisbal.
Dir.: Francesc Cassú. (5 m).

LOANSI: Fantasia lírica.

Cobles Mediterrània i Sant Jordi.
Dir.: Joan Lluís Moraleda. (11 m).

CARBONELL: El silenci del bosc.

Cobla Selvatana. Dir.: Joan Lluís
Moraleda. (9 m).

OLTRA: Rapsòdia per a piano i co-
bla.

Miquel Farré. Cobla Montgrins.
(10 m).

DOUTRES: Sur les pont de la Têt,
vals.

La Cobla de Joglars. Dir.: Carles
Mas. (4 m).

CASALS: Heroica, sardana.

La Principal de la Bisbal. (3 m).

11:00 DISCOTECA UNIVERSAL

El col·leccionable de la música in-
dispensable.

MOZART: Missa en do m, KV 427
"Gran Missa".

Sylvia McNair. Diana Montague.
Anthony Rolfe Johnson. Cornelius
Hauptmann. Cor Monteverdi. So-
listes Barrocs Anglesos. Dir.: John
Eliot Gardiner. (53 m).

12:00 AGENDA MUSICAL

12:03 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical.

Guió i realització: Pere Burés i
Alex Robles. Repetició del progra-
ma emès dijous passat.

13:00 SALA DE CONCERT (I)

Una selecció dels millors enregis-
traments de concert.

15:03 SALA DE CONCERT (II)

Una selecció dels millors enregis-
traments de concert.

17:00 A LA MANERA DE...

Un convidat ens proposa i comen-
ta la música que li agrada. Guió i
presentació de Joan Vives. Repetició
del programa emès dijous passat.

19:00 CICLE DE LIED

GOUNOD: Serenata.

Barbara Hendricks, soprano. Mi-
chel Dalberto, piano. (3 m).

OFFENBACH: On s'amuse, on ap-
plaudit.

Felicity Lott, soprano. Graham
Johnson, piano. (2 m).

BIZET: La cançó de la rosa.

Felicity Lott, soprano. Graham
Johnson, piano. (3 m).

DUPARC: Phidylé (Leconte de
Lisle).

Gérard Souzay, baríton. Dalton
Baldwin, piano. (5 m).

DUPARC: La vie antérieure (Char-
les Baudelaire).

Sarah Walker, mezzo. Roger Vig-
noles, piano. (5 m).

DUPARC: Chanson triste (Lecon-
te de Lisle).

Elly Ameling, soprano. Orquestra
Simfònica de Sant Francisco. Dir.:
Edo de Waart. (3 m).

CHAUSSON: Les papillons.

Felicity Lott, soprano. Graham
Johnson, piano. (1 m).

DEBUSSY: Tres poemes de Ste-
phane Mallarmé.

Anne-Marie Rodde, soprano. No-
el Lee, piano. (7 m).

SATIE: Tres melodies de 1916.

Dawn Upshaw, soprano. Jérôme
Ducros, piano. (4 m).

CHABRIER: "Que les amants ont
de peines" (1), "Ronde Gauloise" (2),
"Chants d'oiseaux" (1), "L'Enfant"
(1, 2).

Agnes Mellon, soprano (1). Franck
Leguérinel (2), baríton. Françoise
Tillard, piano. (7 m).

RAVEL: Cinc melodies populars
gregues.

Gérard Souzay, baríton. Dalton
Baldwin, piano. (7 m).

20:03 SELECCIÓ DE JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 GRANS OBRES

OFFENBACH: La Belle Hélène.

Jessye Norman. John Aler. Gabriel
Bacquier. Jean-Philippe Lafont.
Charles Burles. Colette Alliot-Lu-
gaz. Cors i Orquestra del Capitoli
de Tolosa. Dir.: Michel Plasson.
(109 m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DE L'OIENT

Repetició dels programes emesos
dilluns, dimarts i dimecres.

DIUMENGE, 29 D'OCTUBRE DEL 2000

8:00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia pre-
sentada per Pilar Subirà. Recull
d'obres breus. Inclou butlletí de
notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA DE CAMBRA

SCHUMANN: Quartet amb piano
op. 47.

Alexandre Rabinovitch, piano. Do-
ra Schwarzberg, violí. Nobuko I-
mai, viola. Natalia Gutman, violon-
cel. (30 m).

BEETHOVEN: Sonata per a violí
i piano n. 2, op. 12 n. 2.

Jaap Schröder, violí. Jos van Im-
merseel, pianoforte. (18 m).

11:00 MISSA DE MONTSERRAT

Transmissió en directe de la Missa
Conventual des del Monestir de
Montserrat.

12:17 DIVERTIMENT

Un espai presentat per Pilar Su-
birà.

13:00 AGENDA MUSICAL

13:03 SALA DE CONCERT (I)

Una selecció dels millors enregis-
traments de concert.

15:03 SALA DE CONCERT (II)

Una selecció dels millors enregis-
traments de concert.

17:00 TEMPORADA D'ÒPERA

MOZART: Don Giovanni, dramma
giocoso en dos actes, KV 527.

Bryn Terfel. Renée Fleming. Ann
Murray. Michele Pertusi. Herbert
Lippert. Monica Groop. Cor i Or-
questra Filharmònica de Londres.
Dir.: Georg Solti. (163 m).

20:03 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Alex Gorina.

Integral Miklós Rózsa.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 LES VEUS DEL SEGLE

Un espai recopilatori amb els mi-
llors cantants del nostre temps.

Galina Vishnevskaya, Jon Vickers.

XOSTAKOVITX: Sàtires, op. 109,
cinc romances per a soprano i pia-
no.

Galina Vishnevskaya, soprano. Ms-
tislav Rostropovitch, piano. (14 m).

VILLA-LOBOS: Bachianes Brasi-
leres n. 5 (ària).

Galina Vishnevskaya, soprano. Ms-
tislav Rostropovitch, violoncel. Con-
junt de violoncelistes. (6 m).

PUCCINI: "Tanto amore segreto",
ària de l'escena I' de l'acte III, de
l'òpera Turandot. (enregistrament
públic. Teatro alla Scala de Mila,
7.12.1964.).

Galina Viscnjevskaja. Orquestra
del Teatro alla Scala de Mila. Dir.:
Gianandrea Gavazzeni. (4 m).

MUSSORGSKI: "Sense sol", cicle
de lieder.

Galina Vishnevskaya, soprano. Ms-
tislav Rostropovitch, piano. (18 m).

PROKOFIEV: Cançons populars
russes, op. 104.

Galina Vishnevskaya, soprano. Ms-
tislav Rostropovitch, piano. (19 m).

BERLIOZ: "Inutiles regrets - Ah!
quand viendra", ària de l'òpera Les
Troyens.

Jon Vickers. Orquestra de la Ro-
yal Opera House, Covent Garden.
Dir.: Colin Davis. (7 m).

WAGNER: Die Walküre ("Ein Sch-
wert verhielt mir der Vater").

Jon Vickers, tenor. Filharmònica
de Berlín. Dir.: Herbert von Kara-
jan. (7 m).

MAHLER: Das Lied von der Erde
(El cant de la terra): "Brindis per a
la misèria de la terra" (Ier lied), i
"El begut a la primavera". (5è lied).

Jon Vickers, tenor. Orquestra Simfò-
nica de Londres. Dir.: Sir Colin Da-
vis. (13 m).

VERDI: "Se quel guerrier io fossi!",
ària de l'acte Ier / "O terra, addio;
addio, valle di pianti", final de l'ac-
te IIer i últim de l'òpera Aida.

Jon Vickers, tenor. Leontyne Pri-
ce, soprano. Cor i Orquestra del
Teatre d'Òpera de Roma. Dir.: Ge-
org Solti. (11 m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DE L'OIENT

Repetició dels programes emesos
dijous i divendres.

DILLUNS, 30 D'OCTUBRE DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia pre-
sentada per Eulàlia Benito. Recull
d'obres breus. Inclou butlletins in-
formatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

RAKHMANINOV: Simfonia n. 2,
op. 27.

Orquestra Filharmònica de Berlín.
Dir.: Lorin Maazel. (56 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

PAGANINI: Concert per a violí i
orquestra n. 5.

Salvatore Accardo, violí. Orques-
tra Filharmònica de Londres. Dir.:
Charles Dutoit. (40 m).

CASABLANCAS: Cinc moviments
de Freaks. (Suite de la música in-
cidental per a l'escena).

Conjunt instrumental. Dir.: Benet
Casablanças. (19 m).

DEBUSSY: Pour le piano.

Michel Béroff, piano. (12 m).

FREDERIC "EL GRAN": Sonata
per a flauta en Do M.

Collegium Musicum 90. Dir.: Simon Standage. (8 m).
SCHÖNBERG: Sis peces per a cor d'homes, op. 35.
 BBC Singers. Dir.: Pierre Boulez. (15 m).
SCARLATTI, D.: Sonata, K 296.
 Christian Zacharias. (11 m).
LISZT: Tasso, Lament i triomf, poema simfonic.
 SWF Symphony Orchestra. Dir.: Zoltán Peskó. (20 m).
SCHUBERT: Quartet per a flauta, guitarra, viola i violoncel.
 Clive Conway, Gerald Garcia, Paul Silverthorne, Charles Tunnell. (32 m).
13:00 GRANS INTEGRALS
LA MÚSICA PER A TECLA DE JOHANN SEBASTIAN BACH
 Concert en sol m, BWV 983.
 Michele Barchi, clavecí. (8 m).
 Concert en do m, BWV 984.
 Michele Barchi, clavecí. (8 m).
 Concert en sol m, BWV 985 (Transcripció del concert per a violí de Telemann).
 Michele Barchi, clavecí. (7 m).
 Concert en sol m, BWV 986.
 Michele Barchi, clavecí. (5 m).
 Concert en re m, BWV 987.
 Michele Barchi, clavecí. (6 m).
 Scherzo en re m, BWV 844.
 Zuzana Ruzickova, clavecí. (2 m).
 Preludi i fuga en la m, BWV 895.
 Gustav Leonhardt, clavecí. (3 m).
14:00 CLASSICS DEL SEGLE XX
IVES: "The Unanswered Question". (La pregunta sense resposta). (Versió original).
 Adolph Herseth, trompeta. Orquestra Simfònica de Xicago. Dir.: Michael Tilson Thomas. (7 m).
GERSHWIN: Concert per a piano en Fa.
 Janis Vokarelis, piano. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Henry Lewis. (31 m).
IVES: Three Places in New England (Série Orchestral n. 1).
 Orquestra de Cleveland. Dir.: Christoph von Dohnányi. (19 m).
15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:06 ELS ORGUES DE CATALUNYA
Orgue de Santa Maria de Ripoll.
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 17 de maig de 1996 al Reial Monestir de Santa Maria de Ripoll. **OBRES PER A ORGUE DEL PARE NARCÍS DE CASANOVES.** **CONCERT** enregistrat per Catalunya Música el dia 17 de maig de 1996 al Reial Monestir de Santa Maria de Ripoll. **OBRES PER A ORGUE DEL PARE NARCÍS DE CASANOVES.**
 Modest Moreno, orgue. (52 m).
16:00 LA TARDA DE L'OIENT
 Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarra.
19:00 MÚSICA CORAL
MONTEVERDI: Zefiro torna, madrigal.
 Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (6 m).
BRAHMS: Valsos amorosos, op. 52.
 Teresa Shaw, mezzo-soprano. Philip Salmon, tenor. Robert Levin i John Perry, piano. Cor Monteverdi. Dir.: John Eliot Gardiner. (21 m).
ROMAN: Jubilate, cantata.
 Christina Högman, soprano. Peter Mattei, baix. Cor de Cambra Eric

Ericson. Conjunt Barroc de Drottningholm. Dir.: Eric Ericson. (14 m).
BAX: Cinc cançons populars gregues.
 The Finzi Singers. Dir.: Paul Spicer. (11 m).
20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL
20:10 REPERTORI DE CONCERT
MENDELSSOHN: Simfonia n. 5, op. 107 "La reforma"
 Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Claudio Abbado. (31 m).
TOLDRA: Sol ixent, sardana.
 Còbra Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (4 m).
LISZT: Nocturn n. 3, dels Somnis d'Amor.
 Daniel Barenboim, piano. (5 m).
VAUGHAN WILLIAMS: Fantasia sobre Greensleeves.
 Orquestra del Festival de Londres. Dir.: Ross Pople. (4 m).
21:00 TEMPORADA DE L'OB
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 13 d'octubre del 2000 a l'Auditori de Barcelona. **MÚSICS I ROMANTICS.** Temporada OBC 2000/2001. **RODRIGUEZ PICO:** Simfonia n. 2, "Anàlisi" (estrena). **CHOPIN:** Concert per a piano i orquestra n. 1, op. 11. **MENDELSSOHN:** Simfonia n. 3, op. 56 "Escocesa".
 Yung Wook Yoo, piano. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Philippe Jordan.
23:00 AGENDA MUSICAL
23:03 JAZZ DE NIT
 Una selecció d'Albert Mallofré.
23:45 NOCTURN
 Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.
PROGRAMACIÓ DE NIT
 Repetició dels últims programes
0:30 GRANS INTEGRALS
 Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).
1:30 AUTOGRAF
 Emès dijous passat.
2:30 BLANC I NEGRE
 Emès divendres passat.
3:30 REPERTORI DE CONCERT
 Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).
4:30 CAPSA DE MÚSICA
 Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).
DIMARTS, 31 D'OCTUBRE DEL 2000
7:08 PRIMER TEMPS
 Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
9:06 REPERTORI DE CONCERT
HANDY: St. Louis Blues (Concerto Grosso).
 Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Leonard Bernstein. (10 m).
BACH: Primer moviment del concert de Brandenburg n. 3, BWV 1043 (arranjament per a cor a capella).
 The Swingle Singers. (3 m).
MENDELSSOHN: Rondó Capriccioso, op. 14.

Mikhail Pletnev, piano. (7 m).
DANZI: Fantasia per a clarinet i orquestra sobre el tema "La ciutadella de la mano".
 Sabine Meyer, clarinet. Orquestra de cambra de Württemberg. Dir.: Jörg Faerber. (10 m).
SCHUMANN: Sonata per a violí i piano, op. 105.
 Jean Monillère, violí. Jean Hubert, piano. (18 m).
10:00 AGENDA MUSICAL
10:03 CAPSA DE MÚSICA
GLIERE: Concert per a arpa i orquestra op. 74.
 Olga Erdeli. Gran Orquestra Simfònica de la Ràdio i TV de l'antiga URSS. Dir.: Boris Khaikin. (28 m).
BUXTEHUDE: Fanfara i cor.
 Hannes, Wolfgang Bernhard Läubin, trompetes. Simon Preston, orgue. Norbert Schmitt, timbales. (2 m).
MOZART: Serenata KV 320, "Corn de Postilló".
 Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: James Levine. (45 m).
SATIE: Mercure, ballet.
 Nova Orquestra de Londres. Dir.: Ronald Corp. (12 m).
RODRIGO: Elogi de la guitarra.
 Marc Jean-Bernard, guitarra. (15 m).
VAUGHAN WILLIAMS: Una simfonia londinenca.
 Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Adrian Boult. (44 m).
LOEILLET: Sonata per a flauta de bec i continu, en sol m.
 Frans Brügg, Anner Bylsma. Gustav Leonhardt. (11 m).
13:00 GRANS INTEGRALS
LA MÚSICA PER A TECLA DE JOHANN SEBASTIAN BACH
 Preludi i fuga en si b m, BWV 898.
 Glenn Gould, piano. (5 m).
 Preludi i fughetta en re m, BWV 899.
 Michele Barchi, clavecí. (2 m).
 Fantasia i fughetta en si b m, BWV 907.
 Robert Hill, clavecí. (4 m).
 Fantasia i fughetta en re m, BWV 908.
 Robert Hill, clavecí. (3 m).
 Concert i fuga en do m, BWV 909.
 Guy Penson, clavecí. (9 m).
 Fantasia en sol m, BWV 917.
 Michele Barchi, clavecí. (2 m).
 Fantasia sobre un rondó en do m, BWV 918.
 Andreas Staier, clavecí. (4 m).
 Fantasia en do m, BWV 919.
 Glenn Gould, piano. (2 m).
 Preludi en do m, BWV 921.
 Michele Barchi, clavecí. (2 m).
 Preludi en la m, BWV 922.
 Michele Barchi, clavecí. (6 m).
 Preludi en si m, BWV 923.
 Michele Barchi, clavecí. (3 m).
 Fuga en la m, BWV 947.
 Michele Barchi, clavecí. (3 m).
 Fuga en re m, BWV 948.
 Michele Barchi, clavecí. (4 m).
14:00 MOMENTS LÍRICS
ALONSO: La parranda.
 Pilar Lorengar. Manuel Ausensi. Julia Bermejo. Gerardo Monreal. Cor Cantores de Madrid. Orquestra Simfònica. Dir.: N. Tejada. (53 m).
15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:06 MÚSQUES DEL MÓN
 Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

KREMSKI, ALAIN: "Dansa de les divinitats de l'aigua", piano i bols cantants tibetans. (24 m).
TRADICIONAL: Uri Inyambo Burundi.
 Grup de 13 batimbo. (4 m).
BRADY & IRVINE: Plaints of Kildare.
 Paul Brady, guitarra. Andy Irvine, mandolina. Solistes instrumentals. (4 m).
NASCIMENTO: Cuerpo y alma.
 Milton Nascimento. (4 m).
RITUAL SUFI-ANDALUSI: Ititabiyya, preludi.
 Mohamed Medhi Tamsamani. Dir.: Omar Metoui. (8 m).
16:00 LA TARDA DE L'OIENT
 Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarra.
19:00 JOVES INTERPRETS
MUSSER: Tres estudis de concert, per a marimba.
 Sebastià Bel, percussió. (8 m).
HAYDN: Concert per a trompeta i orquestra en mi b m, Hob. VII:1.
 Josep Antoni Casado, trompeta. Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra. Dir.: Manuel Valdivieso. (14 m).
XOSTAKOVITX: Sonata per a violoncel i piano.
 Anna Colàs, violoncel. Ana Menéndez, piano.
 Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 8 d'octubre de 1997 al Palau de la Música Catalana de Barcelona. **CICLE "EL PRIMER PALAU"**. (75 m).
20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL
20:10 REPERTORI DE CONCERT
TURINA: Primavera Sevillana.
 Orquestra Ciudad de Granada. Dir.: Juan de Udaeta. (13 m).
BACH: 15 Invencions a dues veus, BWV 772-786.
 Andrés Schiff, piano. (22 m).
VERDI: "Cortigiani, vil razza dannata", ària de Rigoletto / "Di Provenza il mar", ària de La Traviata.
 Joan Pons, bariton. Orquestra de l'Òpera Hongaresa. Dir.: Ervin Lukács. (10 m).
21:00 PERFILS
 Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra.
23:00 AGENDA MUSICAL
23:03 JAZZ DE NIT
 Una selecció d'Albert Mallofré.
23:45 NOCTURN
 Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.
PROGRAMACIÓ DE NIT
 Repetició dels últims programes
0:30 GRANS INTEGRALS
 Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).
1:30 SELECCIÓ DE JAZZ
3:30 REPERTORI DE CONCERT
 Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).
4:30 CAPSA DE MÚSICA
 Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMECRES, 1 DE NOVEMBRE DEL 2000

8:00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

BERLIOZ: Requiem per a tenor, cor i orquestra, Op. 5. (Gran Missa de Difunts).

John Mark Ainsley, tenor. Cor i Orquestra Simfònica de Montreal. Dir.: Charles Dutoit. (84 m).

FRESCOBALDI: Ariemusicale, n. 1 a 12 (primer llibre). Dir.: Rinaldo Alessandrini. (34 m).

MEDTNER: Dansa russa en cerce, op. 58 n. 1.

Dmitri Alexeev i Nikolai Demidenko, piano. (6 m).

ELGAR: Variacions Enigma, op. 36.

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Georg Solti. (32 m).

13:00 AGENDA MUSICAL

13:03 SALA DE CONCERT (I)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:00 SALA DE CONCERT (II)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 CAPSA DE MÚSICA

VERDI: Stiffelio, obertura.

Orquestra Filharmònica de la Scala. Dir.: Riccardo Muti. (10 m).

BACH: Suite per a violoncel n. 1 BWV 1007.

Paolo Beschi, violoncel barroc. (17 m).

HAYDN: Missa in tempore belli "Pauckenmesse", Hob. XXII: 9.

Nancy Argenta, soprano. Catherine Denley, mezzo. Mark Padmore, tenor. Stephen Varcoe, bariton. Collegium Musicum 90. Dir.: Richard Hickox. (39 m).

JANACEK: Danses Laciales.

Orquestra Filharmònica de Brno. Dir.: Frantisek Jilek. (21 m).

VIVALDI: Sonata en Sol M, RV 71. Ensemble 415. (12 m).

WARLOCK: Suite Capriol.

The Bournemouth Sinfonietta. Dir.: Georges Hurst. (10 m).

SCHONBERG: Oda a Napoleó Bonaparte op. 41, per a quartet de corda, piano i narrador.

Dvid-Pittman-Jennings, bariton. Ensemble InterContemporain. Dir.: Pierre Boulez. (16 m).

BRAHMS: Concert per a violí i violoncel, doble concert op. 102.

Gidon Kremer, violí. Clemens Haggen, violoncel. Orquestra del Royal Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (33 m).

20:00 AGENDA MUSICAL

20:04 REPERTORI DE CONCERT

DVORAK: Simfonia n. 9 "Del Nou Món" op. 95.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (45 m).

21:00 SELECCIÓ DE NOVETATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec d'Alfred Celaya.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 L'AUDIOVISUAL

Emès diumenge passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIJOUS, 2 DE NOVEMBRE DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

TARTINI: Concert per a violí i orquestra en Sol M.

Ensemble 415. Solista i directora: Chiara Banchini. (17 m).

LECUONA: Tres danses arranjades per Manuel Barrueco: "La Comparsa", "A la antiga", "Danza Lucumi".

Manuel Barrueco, guitarra. (8 m).

GLAZUNOV: Escena de dansa op. 81.

Orquestra Simfònica de Moscou. Dir.: Alexander Anissimov. (10 m).

HAYDN: Trio amb piano, Hob. XV:37.

Trio Beaux Arts. (15 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

GIULIANI: Concert per a guitarra i orquestra n. 3, op. 70.

Angel Romero. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Raymond Leppard. (28 m).

BERLIOZ: Tristia, op. 18.

Cor John Alldis. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (22 m).

HAYDN: Sonata per a piano n. 59, Hob. XVI:49.

Walid Akl. (20 m).

KABALEVSKI: Simfonia n. 2, op. 19.

Orquestra New Philharmonia. Dir.: David Measham. (24 m).

VIVALDI: Trio Sonata per a flauta de bec, fagot i b.c., RV 86.

The Chandos Baroque Players. (10 m).

VIEUXTEMPS: Concert per a violoncel i orquestra n. 2, op. 50.

Heinrich Schiff. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Stuttgart. Dir.: Neville Marriner. (21 m).

GRIEG: Sigurd Jorsalfar, op. 22. Música incidental.

Kjell Magnus Sandve, tenor. Gösta Ohlin's Vocal Ensemble. Pro Musica Chamber Choir. Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Nee-me Järvi. (35 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA PER A TECLA DE JOHANN SEBASTIAN BACH

Fuga en La M, BWV 949.

Michele Barchi, clavecí. (4 m).

Fuga en Do M, BWV 952.

Glenn Gould, piano. (1 m).

Fughetta en do m, BWV 961.

Glenn Gould, piano. (2 m).

Sonata en re m, BWV 964.

Andreas Staier, clavecí. (18 m).

Adagio en Sol M, BWV 968.

Skip Sempé, Olivier Fortin, clavecí. (4 m).

Sonata en Sol M, BWV 968 (A partir de la sonata per a violí sol, BWV 1005).

Andreas Staier, clavecí. (20 m).

14:00 MÚSICA ANTIGA

"La Chapelle Royale de Versailles (II)"

DELALANDE: Tercera lliç de tenebres del dimecres sant, per a veu i baix continu.

Isabelle Desrochers, soprano. Mauricio Buraglia, tiorba. Nima Ben David, viola de gamba. Pierre Trocellier, clavecí i orgue. (18 m).

COUPERIN, F.: Tercera lliç de tenebres del dimecres sant.

Concerto Vocale. Dir.: René Jacobs (13 m).

DELALANDE: Tercera lliç de tenebres del divendres sant, per a veu i baix continu.

Isabelle Desrochers, soprano. Mauricio Buraglia, tiorba. Nima Ben David, viola de gamba. Pierre Trocellier, clavecí i orgue. (12 m).

COUPERIN, F.: Segona lliç de tenebres del dimecres sant.

Alfred Deller, contra-tenor. Desmond Dupré, viola de gamba. Harry Gabb, orgue. Wilfred Brown, tenor. (13 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 AUTOGRAF

Les versions firmades per les grans batutes.

CARLO MARIA GIULINI

SCHUBERT: Simfonia n. 4, D 417 "Tràgica".

Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Carlo Maria Giulini. (34 m).

BOCCHERINI: Obertura en Re M, op. 43.

Philharmonia Orchestra. Carlo Maria Giulini. (7 m).

ROSSINI: "Pro peccatis suae gentis", de l' Stabat Mater.

Ruggero Raimondi, baix. Cori Orquestra Philharmonia. Dir.: Carlo Maria Giulini. (5 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarra.

19:00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles.

EL RETRAT: La Principal de la Bisbal.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

BRAHMS: Quintet de corda n. 1, op. 88.

Julliard String Quartet. Walter Trampler, viola. (28 m).

CHOPIN: 3 nocturns per a piano, op. 9.

Vladimir Ashkenazy, piano. (17 m).

21:00 A LA MANERA DE.....

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició

del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 JOVES INTERPRETS

Emès dimarts passat.

2:30 MÚSICA XXI

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIVENDRES, 3 DE NOVEMBRE DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

BRETON: Preludi de la sarsuela "La Verbena de la Paloma".

Orquestra Simfònica de Madrid. Dir.: Antoni Ros Marbà. (4 m).

SERMISY/FUENLLANA: Tant que vivray.

Orphénica Lyra. Dir.: José Miguel Moreno, vihuela i direcció. (5 m).

STRAUSS, R.: El burgès gentilhome, suite op. 60.

Chantal Juillet, violí. Rolf Bertsch, piano. Sinfonietta de Montreal. Dir.: Charles Dutoit. (37 m).

SAINT-SAËNS: Des pas dans l'allée, op. 141 n. 1.

Cor Monteverdi. Dir.: John Eliot Gardiner. (5 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

PAISIELLO: Concert per a piano i orquestra n. 4.

Mariaclara Monetti. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Stephanie Gonley. (23 m).

GASULL: Tírius (estrena).

Josep Maria Mestres, narradors. Magdalena Barrera, arpa. Paul Cortese, viola. Feliu Gasull, guitarra. Coral Cantiga, de Lluïsos de Gràcia. (16 m).

SIBELIUS: Rei Christian II, música incidental op. 27.

Sauli Tiilikainen, bariton. Orquestra Simfònica d'Islandia. Dir.: Petri Sakari. (31 m).

VON BINGEN: Peça instrumental basada en "O viridissima virga".

Sequentia. Dir.: Barbara Thornton. (7 m).

MOZART, L.: Simfonia en Re M, "La boda campestre".

K.H. Schickhaus, saltiri. Orquestra de Cambra de Munic. Dir.: Hans Stadlmair. (18 m).

DONIZETTI: Sonata en Mi M.

Larissa Kondratjewa i Reinhard Schmiedel, duet de pianos. (6 m).

KROMMER: Partita op. 45 n. 1. Collegium Musicum Pragense. (22 m).

PIAZZOLLA: "Verano porteño", "Tziganetango", "Invierno porteño", "Adiós Nonino", "Primavera porteña", "Otoño porteño".

Daniel Barenboim, piano. Rodolfo Mederos, bandoneón. Héctor Console, contrabaix. (25 m).

IRIBARREN: Sagrada devoción, cantata.

Elvira Padín, soprano. Conjunt instrumental. Dir.: Miguel Angel Tallante. (9 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA PER A TECLA DE JOHANN SEBASTIAN BACH. L'Album d'Anna Magdalena Bach. Partita en la m, BWV 827. Michael Behringer, clavecí. (21 m). Partita en mi m, BWV 830. Michael Behringer, clavecí. (30 m).

14:00 MÚSICA RELIGIOSA REICHARDT: Cantata fúnebre per la mort de Frederic el Gran. Georgine Resick, Gabriele Schreckenbach, Horst Laubenthal, Harald Stamm. Cor de Cambra RIAS. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir.: Gerd Albrecht. (19 m).

BEETHOVEN: Cantata per la mort de l'Emperador Joseph II, WoO 87. Janice Watson, Jean Rigby, John Mark Ainsley, José Van Dam, Corydon Singers, Corydon Orchestra. Dir.: Matthew Best. (41 m).

15:00 BUTLLETI DE NOTÍCIES 15:06 MÚSICA XXI Les últimes tendències de la música contemporània.

GHEDINI: Música de concert per a viola i corda. Augusto Vismara, Gruppo Strumentale Musica d'Oggi. Dir.: Karl Martin. (20 m).

KOKKONEN: Opus sonorum. Orquestra Simfònica de Lahti. Dir.: Ulf Söderblom. (12 m).

BRAXTON: Composició 139. Marianne Schoeder, piano. (12 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 BLANC I NEGRE La música per a piano. Eulàlia Solé.

SARDÀ: 5 peces per a piano. Eulàlia Solé. (6 m).

FALLA: Homenatge a Dukas. Homenatge a Debussy. Eulàlia Solé, piano. (7 m).

MOMPOU: Charnes. Eulàlia Solé, piano. Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 5 de novembre de 1987 al Centre Cultural de la Caixa de Pensions. (12 m).

MENDELSSOHN: Concert per a piano i orquestra n. 2, op. 40. Eulàlia Solé, piano. Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Franz-Paul Decker. Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 20 d'octubre de 1989 al Palau de la Música Catalana. (24 m).

BACH: Preludi n. 1, en Do M-Fuga a 4 veus, del Llibre "El Clave ben Temperat". Eulàlia Solé, piano. (5 m).

20:00 BUTLLETI DE NOTÍCIES 20:04 AGENDA MUSICAL 20:10 REPERTORI DE CONCERT

BACH, C.Ph.E.: Concert per a flauta i orquestra WQ 168, H 438. Eckart Haupt. Orquestra de Cambra "Carl Philipp Emanuel Bach". Dir.: Hartmut Haenchen. (20 m). Arranjament per a guitarra de Miquel Llobet de la cançó "El noi de la Mare". Julian Bream, guitarra. (2 m).

DUKAS: L'aprenent de bruixot, scherzo a partir d'una balada de Goethe. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: James Levine. (11 m).

20:45 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DEL TEATRE LA FARANDULA DE SABADELL

Temporada dels Amics de l'Òpera de Sabadell.

VERDI: Il Trovatore. 23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 CICLE DE LIED Emès dissabte passat.

2:30 CLASSICS DEL SEGLE XX Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DISSABTE, 4 DE NOVEMBRE DEL 2000

8:00 PRIMER TEMPS Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA PER A COBLA TOLDRA: Atzavares i baladres, sardana. Coblà Barcelona. (3 m).

PRAT I FORGA: Flor de Muguet, sardana. La Principal d'Olot. Dir.: Joan Casas. (4 m).

BRETÓN: Botella al Mar, poema simfònic per a instruments de còbala, corda, saxo i percussions. Solistes instrumentals. (26 m).

CARBO: L'aplec d'Olesa sardana. Coblà Vila d'Olesa. Dir.: Jaume Puig i Llongueras. (5 m).

BOU: "Girona aimada", sardana. La Principal de la Bisbal. (3 m).

BLAY: Suite relativament còmica. Coblà Sant Jordi-Ciutat de Barcelona. Dir.: Jordi León. (9 m).

11:00 DISCOTECA UNIVERSAL El col·leccionable de la música indispensable.

BEETHOVEN: Simfonia n. 9, op. 125. Melanie Diener, Petra Lang, Endrik Wottich, Dietrich Henschel, Dietrich Henschel, Cors de La Chapelle Royale i del Collegium vocale. Orquestra dels Champs Elysées. Dir.: Philippe Herreweghe. (63 m).

12:00 AGENDA MUSICAL 12:03 PENTAGRAMA Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles. Repetició del programa emès dijous passat.

13:00 SALA DE CONCERT (I) Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:03 SALA DE CONCERT (II) Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 A LA MANERA DE... Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Repetició del programa emès dijous passat.

19:00 CICLE DE LIED SCHUMANN: "In der Fremde" (Lluny de la terra), primer dels dotze lieder del recull Liederkreis, op. 39.

Dietrich Fischer-Dieskau, baríton. Christoph Eschenbach, piano. (2 m).

SCHUMANN: "In der Fremde" (Lluny de la terra), primer dels dotze lieder del recull Liederkreis, op. 39.

Mariana Lipovsek, mezzo. Graham Johnson, piano. (2 m).

SCHUMANN: "In der Fremde" (Lluny de la terra), primer dels dotze lieder del recull Liederkreis, op. 39.

Bryn Terfel, baríton. Malcolm Martineau, piano. (2 m).

SCHUMANN: Liederkreis, op. 39 (Eichendorff).

Matthias Goerne, baríton. Eric Schneider, piano. (27 m).

SCHUMANN: "Wehmut" (Enyorança), novè dels dotze lieder del recull Liederkreis, op. 39.

Christa Ludwig, mezzo. Erik Werba, piano (2 m).

RAVEL: Històries naturals. Gérard Souzay, baríton. Dalton Baldwin, piano. (16 m).

20:03 SELECCIÓ DE JAZZ Un programa d'Albert Mallofré.

22:00 AGENDA MUSICAL 22:03 GRANS OBRES

MONTEVERDI: Vespres de la Beata Verge. Ann Monoyios, Marinella Pennicchi, sopranos. Michael Chance, contratenor. Mark Tucker, Nigel Robson, Sandro Naglia, tenors. Bryn Terfel, Alastair Miles, baixos. Cor Monteverdi. Cor Junior "The London Oratory". Solistes Barrocs Anglesos. Dir.: John Eliot Gardiner. (105 m).

0:00 NOCTURN Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DE L'OIENT Repetició dels programes emesos dilluns, dimarts i dimecres.

DIUMENGE, 5 DE NOVEMBRE DEL 2000

8:00 PRIMER TEMPS Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA DE CAMBRA

BRAHMS: Sonata per a violí i piano n. 1, op. 78. Itzhak Perlman, violí. Vladimir Ashkenazy, piano. (27 m).

BEETHOVEN: Sis danses alemanyes, WoO 42. Bela Banfalvi, violí. Sandor Falvai, piano. (5 m).

TURINA: Sonata per a violí i piano n. 2, op. 82 "Sonata espanyola". Joaquín Palomares, Michel Wagemans. (16 m).

11:00 MISSA DE MONTSERRAT Transmissió en directe de la Missa Conventual des del Monestir de Montserrat.

12:17 DIVERTIMENT Un espai presentat per Pilar Subirà.

13:00 AGENDA MUSICAL 13:03 SALA DE CONCERT (I) Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:03 SALA DE CONCERT (II) Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 TEMPORADA D'ÒPERA ALBENIZ: Merlín (Merli), òpera en tres actes. Carlos Alvarez, baríton. Plácido Domingo, tenor. Jane Henschel, soprano. Ana María Martínez, so-

prano. Coro Nacional de España. Coro de la Comunidad de Madrid. Coro Alfonso X "El Sabio". Orquestra Sinfónica de Madrid. Dir.: José de Eusebio.

Primer enregistrament mundial (Auditorio Nacional de Madrid; 22-29 juliol 1999). (136 m).

20:03 L'AUDIOVISUAL Un programa d'Alex Gorina.

Integral Miklós Rózsa.

22:00 AGENDA MUSICAL 22:03 LES VEUS DEL SEGLE Un espai recopilatori amb els millors cantants del nostre temps.

Victòria dels Àngels.

MOMPOU: "Damunt de tu només les flors", del Combat del somni.

Victòria dels Àngels, Gonzalo Soriano, piano. (4 m).

CANÇONS POPULARS ESPANYOLES: "Anda jaleo", "Los cuatros muleros", "Las tres hojas", "Los mozos de Monleón", "Las morillas de Jaén", "Sevillanas del siglo XVIII", "El café de Chinitas", "i "Nana de Sevilla", arranjaments fets Federico García Lorca.

Victòria dels Àngels, Miguel Zanetti, piano. (18 m).

PUCCINI: "Bimba dagli occhi pieni di malia", "Vogliatemi bene, un bene piccolino", duets de Madama Butterfly, òpera en dos actes.

Victòria dels Àngels, Giuseppe Di Stefano, Orquestra del Teatre del Opera de Roma. Dir.: Gianandrea Cavazzani. (10 m).

MOZART: Exultate, jubilate, KV 165/158a.

Victòria dels Àngels, Orquestra Simfònica de Londres, Dir.: Yehudi Menuhin. (16 m).

FERNÁNDEZ CABALLERO: "Esta es su carta" (romanza de Pilar), extreta de Gigantes y Cabezudos.

Victòria dels Àngels, soprano. Professors de l'Orquestra Nacional d'Espanya. Dir.: Rafael Frühbeck de Burgos. (5 m).

SCHUBERT: "Der Tod und das Mädchen" (La Mort i la Donzella), lied D. 531.

Victòria dels Àngels, soprano, Gerald Moore, piano. (3 m).

CANÇONS DEL RENAISSANCE: Cornago, Pisador i Anònim.

Victòria dels Àngels, Conjunt instrumental dirigit per José María Lamaña. (10 m).

RAVEL: Shéhérazade.

Victòria dels Àngels, soprano, Orquestra de la Societat de Concerts del Conservatori de París. Dir.: Georges Prêtre. (15 m).

MONTSALVATGE: Cinc cançons negres.

Victòria dels Àngels, soprano, Orquestra de la Societat de Concerts del Conservatori de París. Dir.: Rafael Frühbeck de Burgos. (11 m).

STRAUSS, R.: Morgen.

Victòria dels Àngels. (4 m).

BIZET: Je dis que rien ne m'épouvante, ària de Carmen.

Victòria dels Àngels. (6 m).

FALLA: Psyché.

Victòria dels Àngels, Orquestra de Cambra Teatre Lliure. Dir.: Josep Pons. (6 m).

0:00 NOCTURN Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DE L'OIENT Repetició dels programes emesos dijous i divendres.

**DILLUNS, 6 DE NOVEMBRE
DEL 2000**

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

MENDELSSOHN: Obertura i cor inicial de l'òpera Elies op. 70.

La Chapelle Royale. Collegium Vocale. Orquestra dels Camps Elisis.

Dir.: Philippe Herreweghe. (8 m).

FIELD: Rondo escocès.

Mical O'Rourke, piano. (5 m).

BARTOK: Rapsòdia per a violí i orquestra n. 1 Sz. 37.

Gil Shaham, violí. Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Pierre Boulez. (11 m).

HOFFMEISTER: Divertimento n. 4.

Consortium Classicum. (10 m).

MOZART: "Deh vieni non tardar, o gioia bella", ària de l'òpera Les Noies de Figaro.

Christine Schäfer, soprano. Orquestra Filharmònica de Berlín.

Dir.: Claudio Abbado. (4 m).

RAVEL: Le Tombeau de Couperin.

Orquestra Simfònica de Montréal.

Dir.: Charles Dutoit. (15 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

MERCADANTE: Concert per a clarinet en Sib.

Thomas Friedli. Orquestra de Cambra del Sud-oest d'Alemanya.

Pforzheim. Dir.: Paul Angerer. (15 m).

TXAIKOVSKI: Concert per a piano n. 1, op. 23.

Martha Argerich. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Kirill Kondrashin. (32 m).

VIVALDI: Sonata per a violí i contralt n. 11. RV 756.

Fabio Biondi. Rinaldo Alessandri.

Maurizio Nadeo. Paolo Pandolfi. Rolf Lislevand. (12 m).

HAYDN: Simfonia n. 12.

The Academy of Ancient Music.

Dir.: Christopher Hogwood. (17 m).

TURINA: Homenatge a Tàrraga op. 69.

Rafael Andia, guitarra. (5 m).

KUHLAU: Concertino per a dues trompes i orquestra, op. 45.

Ib Lanzky-Otto. Froydis Ree Wekre. Orquestra Simfònica Odense.

Dir.: Othmar Maga. (23 m).

DELIUS: Suite Florida.

Orquestra Simfònica de Bourne-mouth. Dir.: Richard Hickox. (38 m).

VERACINI: Sonata per a violí i baix continu n. 1 (dedicada al Príncep Electe de Saxònia).

Clemencic Consort. (11 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA PER A TECLA DE JOHANN SEBASTIAN BACH

L'Album d'Anna Magdalena Bach.

Minuet en Fa M, BWV Anh. 113.

Michael Behringer, clavecí. (1 m).

Dos minuets: en Sol M, BWV Anh. 114 i en sol m, BWV Anh. 115 (Chr. Petzold).

Michael Behringer, clavecí. (3 m).

Rondeau en Sib M, BWV Anh. 183 (Fr. Couperin).

Michael Behringer, clavecí. (2 m).

Minuet en Sol M, BWV Anh. 116 i polonesa en Fa M, BWV Anh. 117 al.

Michael Behringer, clavecí. (3 m).

Minuet en Sib M, BWV Anh. 118 i polonesa en sol m, BWV Anh. 119.

Michael Behringer, clavecí. (3 m).

Dos corals: "Wer nur den lieben Gott lässt walten", BWV 691 i "Gib dich zufrieden und sei stille", en Fa M, BWV 510.

Michael Behringer, clavecí. (3 m).

Coral "Gib dich zufrieden und sei stille", BWV 511/512.

Sibylla Rubens, soprano. Michael Behringer, orgue. (1 m).

Dos minuets: en la m, BWV Anh. 120 i en do m, BWV Anh. 121.

Michael Behringer, clavecí. (2 m).

Marxa en Re M, BWV Anh. 122 i polonesa en sol m, BWV Anh. 123 (C. Ph. E. Bach).

Michael Behringer, clavecí. (2 m).

Marxa en Sol M, BWV Anh. 124 i polonesa en sol m, BWV Anh. 125 (C. Ph. E. Bach).

Michael Behringer, clavecí. (2 m).

Aria "Sooft ich meine Tobackspfeife", BWV 515/515a.

Johannes-Christoph Happel, bariton. Michael Behringer, clavecí. (3 m).

Minuet en Sol M i musette en Re M, BWV Anh. 126.

Michael Behringer, clavecí. (2 m).

Marxa en Mi b M, BWV Anh. 127 i polonesa en re m, BWV Anh. 128.

Michael Behringer, clavecí. (3 m).

Aria "Bist du bei mir" BWV 508 (G. H. Stölzel?).

Sibylla Rubens, soprano. Michael Behringer, orgue. (2 m).

Aria en Sol M, BWV 988/1.

Michael Behringer, clavecí. (6 m).

Solo per a clavecí: allegro, BWV Anh. 129 (C. P. E. Bach).

Michael Behringer, clavecí. (3 m).

Polonesa en Sol M, BWV Anh. 130 (Johann Adolph Hasse).

Michael Behringer, clavecí. (2 m).

Preludi en Do M, BWV 846/1.

Michael Behringer, clavecí. (2 m).

14:00 CLASSICS DEL SEGLE XX

PROKOFIEV: Concert per a piano i orquestra n. 3 op. 26.

Yevgeny Kissin, piano. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (27 m).

MOSSOLOV: Concert per a piano i orquestra, op. 14.

Russudan Khuntsaria, piano. Orquestra Simfònica de l'Estat de l'URSS. Dir.: Vladimir Kojoukhar. (24 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 ELS ORGUES DE CATALUNYA

Orgue de la Basílica de Santa Maria de Mataró.

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 28 de juliol de 1996 a la Basílica de Santa Maria de Mataró. XVI CICLE ELS ORGUES DE CATALUNYA. BUX-TEHUDE: Preludi en sol m, BuxWv 163. PUIGDELLIVOL: Contrapunts. FRANCK: Coral n. 2. BACH: Preludi i fuga, BWV 544. Sis corals Schübler, BWV 645-650. Preludi i Fuga, BWV 545.

Francesc Pi, orgue. (48 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 MÚSICA CORAL

BYRD: Missa en cinc parts.

Cor del King's College de Cambridge. Dir.: Philip Ledger. (25 m).

BRITTEN: Cinc cançons de flors, op. 47.

Cor Monteverdi. John Eliot Gardiner. (11 m).

POULENC: "Un soir de neige", petita cantata de cambra.

Grup Vocal de França. Dir.: John Alldis. (6 m).

BRAHMS: Tres cançons, op. 42.

Cor Monteverdi. Dir.: John Eliot Gardiner. (8 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

SCHUMANN: Concert per a violoncel i orquestra, op. 129.

Jacqueline du Pré, violoncel. New Philharmonia Orchestra. Dir.: Daniel Barenboim. (25 m).

SONDHEIM: Comedy Tonight/Love is in the air.

Millicent Martin, Julia McKenzie. David Kernan. Conjunt instrumental dirigit per Ned Sherrin. (4 m).

MOZART: Simfonia n. 31, KV 297 (KV 300a) "Paris" (primera versió).

The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood i Jaap Schröder. (17 m).

21:00 TEMPORADA DE L'OBSC

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 4 de novembre del 2000 a l'Auditori de Barcelona.

"WIEN UND BERLIN" Temporada OBC 2000/2001. SCHREKER: Obertura per a una òpera. BERG: Concert per a violí i orquestra.

WEILL: Elnou Orpheus, per a veu, violí i orquestra, op. 15. HINDEMITH: Mathis der Maler, simfonia.

Karan Armstrong, soprano. Mark Kaplan, violí. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Lawrence Foster.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 AUTOGRAF

Emès dijous passat.

2:30 BLANC I NEGRE

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMARTS, 7 DE NOVEMBRE DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

XOSTAKOVITX: Suite de la pel·lícula "Les aventures de Korzinkina", op. 59.

Cor i Orquestra Simfònica del Ministeri de Cultura de l'antiga Unió Soviètica. Dir.: Gennadi Rozhdestvenski. (9 m).

TOLDRA: La fageda d'en Jordà, sardana.

Cobla Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (5 m).

DVORAK: Vals, op. 54 n. 6.

William Howard, piano. (4 m).

BOYCE: Simfonia n. 5.

The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (8 m).

SCHUBERT: An den Frühling (A la primavera), lied D. 283.

Elly Ameling, soprano. Graham Johnson, piano. (2 m).

OLIVEIRA/ABREU: Tico tico no fubá.

Daniel Barenboim, piano. Robert Kassing, baix. Cyro Baptista, percussió. (3 m).

HONEGGER: Concertino.

Jean-Yves Thibaudet, piano. Orquestra Simfònica de Montréal. Dir.: Charles Dutoit. (10 m).

LEGRAND: La valse des Lilas.

Jessye Norman. Michel Legrand, piano. Ron Carter, baix. Grady Tate, percussions. (4 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

ADAM: Giselle, ballet (extractes)

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: H. von Karajan. (60 m).

GRETRY: Concert en Do M.

Marc Grauwels, flauta. Walloon Chamber Orchestra. Dir.: Georges Dumortier. (15 m).

MENDELSSOHN: La primera nit de Walpurgis, balada de Goethe per a solistes, cor i orquestra, op. 60.

Annelies Burmeister, contralt.

Eberhard Büchner, tenor. Siegfried Lorenz, bariton. Siegfried Vogel, baix. Cor de la Ràdio de Leipzig.

Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (30 m).

CALDARA: Sonata de cambra op. 2 n. 3.

Il Seminario musicale. (6 m).

FAURÉ: Quartet amb piano n. 1 op. 15.

Quartet Ysaÿe. Pascal Rogé, piano. (32 m).

JANACEK: Dins la boira.

Rudolf Firkunsky, piano. (14 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA PER A TECLA DE JOHANN SEBASTIAN BACH

L'Album d'Anna Magdalena Bach.

Suite per a clavecí, BWV 812.

Michael Behringer, clavecí. (16 m).

Suite per a clavecí, BWV 813.

Michael Behringer, clavecí. (9 m).

Peça en Fa M, BWV Anh. 131 (J. Chr. Bach).

Michael Behringer, clavecí. (1 m).

Aria "Warum betrübst du dich" BWV 516.

Sibylla Rubens, soprano. Michael Behringer, orgue. (1 m).

Recitatiu "Ich habe genug" i ària "Schlummert ein, ihr matten Augen", de la cantata BWV 82.

Sibylla Rubens, soprano. Michael Behringer, orgue. (2 m).

Coral "Schaffs mit mir, Gott", BWV 514.

Sibylla Rubens, soprano. Michael Behringer, orgue. (1 m).

Minuet en re m, BWV Anh. 132.

Michael Behringer, clavecí. (1 m).

Aria di Giovannini "Willst du dein Herz mir schenken", BWV 518.

Sibylla Rubens, soprano. Michael Behringer, orgue. (2 m).

Coral "Dir, dir, Jehova will ich singen", BWV 299.

Ingrid Waldvogel, Yvonne Huber, Anne Hellmann, entre altres solistes vocals. Michael Behringer, orgue. (1 m).

Aria "Dir, dir, Jehova will ich singen", BWV 299.

Sibylla Rubens, soprano. Michael Behringer, clavecí. (2 m).

Dues àries: "Wie wohl ist mir, o Freund der Seelen". BWV 517 i "Gedenke doch, mein Geist, zurücke". BWV 509.

Sibylla Rubens, soprano. Michael Behringer, orgue. (3 m).

Coral "O Ewigkeit, du Donnerwort". BWV 513.

Sibylla Rubens, soprano. Michael Behringer, orgue. (1 m).

14:00 MOMENTS LÍRICS

SULLIVAN: The Grand Duke, opereta en dos actes (primer acte). John Reed, Meston Reid, Kenneth Stanford, Michael Rayner, John Ayldon, Jon Ellison. The D'Oyly Carte Opera Chorus. The Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Royston Nash. (55 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSIQUES DEL MÓN

Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

DANSES DEL CAIRE: Sydi Ya. Hussein El Masry. (8 m).

CANÇONS POUPULARS SEFARDITES: "El somni de la filla del rei". Yedí Kulé.

Savina Yannatou. (10 m).

KURDISTAN: Aysa ibé (cant d'amor).

Grup Koma Zozan. (5 m).

RUMANIA: Joe Batrinescu. Cînta, cruce, cînd ti-îd-duce. De unde-i Pîntea de Feli. (9 m).

MUSICA DE LA RUTA DE LA SE-DA: Sibéria-Buriati. (12 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 JOVES INTÈRPRETS

MOZART: Concert per a piano i orquestra en Mi b M, KV 271 "Jeune homme".

Emili Blasco, piano. Orquestra de Cambra del Reial Cercle Artístic. Dir.: Alfons Reverté.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 1 d'octubre de 1997 al Palau de la Música Catalana. CICLE "EL PRIMER PALAU".

(33 m).

WEBER: Concert per a clarinet i orquestra n. 1, op. 73, Fa M.

Josep Sancho, clarinet. Orquestra Simfònica del Vallès. Dir.: Albert Argudo.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 15 d'octubre de 1997 al Palau de la Música Catalana. CICLE "EL PRIMER PALAU".

(22 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

STRAUSS, R.: Don Quixot, op. 35.

Raphael Wallfisch, violoncel. John Harrington, viola. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (44 m).

21:00 PERFILS

Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE CATALUNYA MÚSICA

1:30 SELECCIÓ DE JAZZ

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMECRES, 8 DE NOVEMBRE DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

LOCATELLI: Concerto grosso op. 1 n. 12.

Concerto Köln. (10 m).

BORTNIANSKI: Molehin, pregària a Sant Ambrós.

Cor de cambra Akafist. Dir.: Andrei V. Malutin. (8 m).

ARNOLD: Quatre danses de Cornouailles, op. 91.

The Philharmonia. Dir.: Bryden Thomson. (9 m).

VIVALDI: Concert per a dos violins, dos violoncel·ls, corda i continu, RV 564.

Il Giardino Armonico. Dir.: Giovanni Antonini. (10 m).

FRANÇAIX: Cinc retrats de noies joves (1936).

Jean Françaix, piano. (12 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

SCHUBERT: Simfonia n. 7.

Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (38 m).

FRESCOBALDI: Tres "Canzoni" instrumentals.

Música Fiata de Colònia. Dir.: Roland Wilson. (10 m).

DEBUSSY: Chansons de Bilitis, música d'escena per a recitador, dues flautes, dues arpes i celesta.

Catherine Deneuve, recitadora. Ensemble Viena-Berlin. (20 m).

BRAHMS: 16 Valsos op. 39.

Martin Jones, piano. (22 m).

RAMEAU: Pròleg de la suite per a orquestra de la tragèdia lírica "Hippolyte et Aricie".

La Petite Bande. Dir.: Sigiswald Kuijken. (14 m).

ENESCO: Suite châteline.

Orquestra Filharmònica Timiseara Banatul. Dir.: Remus Georgescu. (19 m).

BACH, J. Christian: Simfonia, op. 6 n. 6.

Collegium Aureum. Dir.: Reinhard Peters. (17 m).

VILLA-LOBOS: Rudepoema.

Volker Banfield, piano. (17 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES MISSES LUTERANES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

Missa en Fa M, BWV 233.

Agnès Mellon, soprano. Gérard Lesne, contratenor. Christoph Prégardien, tenor. Peter Kooy, baix. Cor i Orquestra del Collegium Vocale de Gant. Dir.: Philippe Herreweghe. (27 m).

Missa en La M, BWV 234.

Agnès Mellon, soprano. Gérard Lesne, contratenor. Christoph Prégardien, tenor. Peter Kooy, baix. Cor i Orquestra del Collegium Vo-

cale de Gant. Dir.: Philippe Herreweghe. (32 m).

14:00 MÚSICS DE CATALUNYA DE PEDRAFORÇA: Poema d'amor occità, poema per a cobla.

Cobla Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (6 m).

TURULL: Wierz.

Ala Voronkova, violi. Orquestra Divertimento. (14 m).

MOMPOU: Cinc melodies.

Carmen Bustamante, soprano. Carlos Cebro, piano. (13 m).

SOLER, A.: Sonata en Re M n. 92.

Maria Lluïsa Cortada, clavicèmbal. (13 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSICS DE CATALUNYA

PUEYO: Sonata (1961).

Antoni Besses, piano. (11 m).

BALADA: Sardana. Enregistrament fet per Catalunya Música.

Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Leonard Balada. (17 m).

GUINJOAN: Puzzle. Enregistrament per Catalunya Música el dia 19 de juliol de 1998 a l'Acadèmia de Música de Torroella de Montgrí. XVIII FIM DE TORROELLA.

Trio Guinjoan. (15 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 PRIMERA VEU

Un espai per conèixer els músics d'ara. Presentat per Ignasi Piñol.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

SIBELIUS: Escenes històriques, suite n. 2, op. 66.

Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Alexander Gibson. (18 m).

LULLY: Suite d'Alceste.

Le Concert des Nations. Dir.: Jordi Savall. (16 m).

ELGAR: 2 marxes militars de Pompei i Circumstància, op. 39.

Orquestra Simfònica de la BBC. Dir.: Leonard Bernstein. (12 m).

21:00 SELECCIÓ DE NOVETATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec d'Alfred Celaya.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIJOUS, 9 DE NOVEMBRE DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull

d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

WEBER: Obertura de l'òpera Oberon.

The Philharmonia. Dir.: Neeme Järvi. (9 m).

GRANADOS: Danza gallega per a violoncel i piano (de la "Suite sobre cantos gallegos", original per a orquestra).

François Monciero, violoncel. Albert Nieto, piano. (5 m).

MOZART: Quartet amb flauta, KV 298.

Barthold Kuijken, flauta traversera. Sigiswald Kuijken, violi. Lucy van Dael, viola. Wieland Kuijken, violoncel. BRITTEN: Suite Montjuïc op. 12.

Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Stuart Bedford. (13 m).

BEETHOVEN: Sonata per a piano n. 6, op. 10 n. 2.

Vladimir Ashkenazy, piano. (13 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

BRXI: Missa íntegra, Nov. 146.

Ibolya Verebics, Christel Borchers, Scot Weir, Joachim Gebhardt, Cor mixt Kühn. Orquestra de Cambra de Praga. Dir.: Helmuth Rilling. (29 m).

VAUGHAN WILLIAMS: Simfonia n. 8.

Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Adrian Boult. (29 m).

MENDELSSOHN: Trio amb piano, op. 66.

Trio de Barcelona. (29 m).

CIMAROSA: Concertante per a flauta, oboè i orquestra en Sol M.

Aurèle Nicolet, flauta. Heinz Holliger, oboè. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Kenneth Sillito. (17 m).

TXAIKOVSKI: Capricci italià, op. 45.

Orquestra Nacional Russa. Dir.: Mikhail Pletnev. (17 m).

BROUWER: Concerto de Toronto (per a John Williams).

John Williams, guitarra. London Sinfonietta. Dir.: Steven Mercurio. (34 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES MISSES LUTERANES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

Missa en sol m, BWV 235.

Gérard Lesne, contratenor. Christoph Prégardien, tenor. Peter Kooy, baix. Cor i Orquestra del Collegium Vocale de Gant. Dir.: Philippe Herreweghe. (29 m).

Missa BWV 236.

Agnès Mellon, soprano. Gérard Lesne, contratenor. Christoph Prégardien, tenor. Peter Kooy, baix. Cor i Orquestra del Collegium Vocale de Gant. Dir.: Philippe Herreweghe. (22 m).

"Sous ses lois l'Amour veut qu'on jouisse", passacaglia de l'escena 9 i última de l'acte III de l'òpera en tres actes i un pròleg "Acis i Galatea".

Mireille Delunsch, Monique Simon. Cor i Orquestra Les Musiciens du Louvre. Dir.: Marc Minkovski. (14 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:06 AUTOGRÀF
 Les versions firmades per les grans
 habilitats.
CARLO MARIA GIULINI
DEBUSSY: El mar.
 Philharmonia Orchestra. Dir.: Car-
 lo Maria Giulini. (25 m).
CIMAROSA: "Aversar l'amotona-
 ge" ària de l'òpera Gli Orazi e i Cu-
 razia.
 Giulietta Simionato. Cor i Orques-
 tra Simfònica de la RAI de Milà.
 Dir.: Carlo Maria Giulini. (6 m).
BEETHOVEN: Obertura "Coriolà",
 op. 62.
 Orquestra Filharmònica La Scala.
 Dir.: Carlo Maria Giulini. (9 m).
MAHLER: El Cant de la Terra (El
 solitari a la tardor).
 Brigitte Fassbaender, contralt.
 Francisco Araiza, tenor. Orques-
 tra Filharmònica de Berlín. Dir.:
 Carlo Maria Giulini. (10 m).
16:00 LA TARDA DE L'OIENT
 Programació realitzada a partir de
 les peticions dels nostres oients. Pre-
 sentació a càrrec de Carmina Ma-
 lagarriga.
19:00 PENTAGRAMA
 Programa de divulgació musical.
 Guió i realització: Pere Burés i
 Alex Robles.
TOCAR TOTES LES TECLES:
 Giga de la Suite núm. 3 de Bach.
AVUI SONA
20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL
**20:10 REPERTORI DE CON-
 CERT**
SCHUBERT: Sis moments musi-
 cals, D 780.
 Claudio Arrau. (31 m).
ALBINONI: Concert per a oboè i
 corda, op. 7 n. 9.
 Sarah Francis. The London Harp-
 sord Ensemble. (6 m).
BERLIOZ: "D'amour, l'ardente
 flamme", ària de La Damnació de
 Faust.
 Olga Borodina, mezzo. Orquestra
 de l'Òpera Nacional Galesa. Dir.:
 Carlo Rizzi. (9 m).
21:00 A LA MANERA DE.....
 Un convidat ens proposa i comen-
 ta la música que li agrada. Guió i
 presentació de Joan Vives.
23:00 AGENDA MUSICAL
23:03 JAZZ DE NIT
 Una selecció d'Albert Mallofré.
23:45 NOCTURN
 Música per acabar el dia. Presen-
 tació a càrrec d'Alfred Celaya.
PROGRAMACIÓ DE NIT
 Repetició dels últims programes
0:30 GRANS INTEGRALS
 Programes emesos la setmana an-
 terior. (Ordre d'emissió: Repetició
 del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Di-
 jous, Divendres, de 13.00 a 14.00).
1:30 JOVES INTERPRETS
 Emès dimarts passat.
2:30 MÚSICA XXI
 Emès divendres passat.
3:30 REPERTORI DE CONCERT
 Programes emesos la setmana an-
 terior. (Ordre d'emissió: Dilluns,
 Dimarts, Dimecres, Dijous, Diven-
 dres, de 09.06 a 10.00).
4:30 CAPSA DE MÚSICA
 Programes emesos la setmana an-
 terior. (Ordre d'emissió: Repetició
 dels programes de Dilluns, Dimarts,
 Dimecres, Dijous, Divendres, de
 10.03 a 13.00).
**DIVENDRES, 10 DE
 NOVEMBRE DEL 2000**
7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia pre-
 sentada per Eulàlia Benito. Recull
 d'obres breus. Inclou butlletins in-
 formatius i agendes musicals.
9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
9:06 REPERTORI DE CONCERT
HAYDN: Inanae et vanae curae,
 motet Hob. XXI:1 n. 13c.
 Cor de Nens de Bad Tölz. Tafel-
 musik. Dir.: Bruno Weil. (6 m).
ELGAR: Sis peces molt fàcils per a
 la primera posició, op. 22.
 Nigel Kennedy, violí. Peter Pettin-
 ger, piano. (7 m).
BRUCH: Simfonia n. 2, op. 36.
 Orquestra Filharmònica Gürzenich
 de Colònia. Dir.: James Conlon.
 (37 m).
10:00 AGENDA MUSICAL
10:03 CAPSA DE MÚSICA
BRAHMS: Variacions i Fuga sobre
 un tema de Handel, op. 24 (or-
 questració de Rubbra).
 Orquestra de Cleveland. Dir.:
 Vladimir Ashkenazy. (29 m).
COUPERIN, F.: Concert n. 9 "In-
 titulé Ritratto dell'amore" (Les
 Goûts-Réunis).
 Aurèle Nicolet, flauta de bec. Tho-
 mas Brandis, violí. Josef Ulsamer,
 viola de gamba. Christiane Jac-
 cottet, clavicèmbal. (17 m).
BEETHOVEN: Cançons gal-leses.
 Julie Kaufmann, soprano. Neues
 Münchener Klaviertrio. (29 m).
RUERA: Ambients, per a quartet
 de corda.
 Quartet Tàlia. (29 m).
MUSSORGSKI: Detskaya (Cicle de
 cançons infantils).
 Teresa Berganza. Ricardo Reque-
 jo. (16 m).
SIBELIUS: Simfonia n. 4 op. 63.
 Orquestra Simfònica de Boston.
 Dir.: Colin Davis. (37 m).
13:00 GRANS INTEGRALS
LA MÚSICA PER A LLAÜT DE
JOHANN SEBASTIAN BACH
 Suite per a llaüt, BWV 995.
 Konrad Junghänel, llaüt. (24 m).
 Suite per a llaüt, BWV 996.
 Konrad Junghänel. (17 m).
14:00 MÚSICA RELIGIOSA
DELANDE: Miserere, S 27.
 Linda Perillo. Patrizia Kwella. Ho-
 ward Crook. Cor i Orquestra de la
 Chapelle Royale. Dir.: Philippe He-
 rreweghe. (35 m).
LISZT: Bénédiction de Dieu dans
 la solitude (Harmonies poétiques i
 religieuses, S 173).
 Leslie Howard, piano. (14 m).
BACH: "Lobet den Herrn, alle Hei-
 den" (Lloeu el Senyor tots els pa-
 gens), motet BWV 230.
 Solistes vocals. Cor i Orquestra La
 Petite Bande. Dir.: Sigiswald Kuij-
 ken. (6 m).
15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:06 MÚSICA XXI
 Les últimes tendències de la mú-
 sica contemporània.
GÓMEZ-MARTÍNEZ: Simfonia del
 descobriment.
 Orquestra Simfònica d'Hamburg.
 Dir.: Miguel Gómez-Martínez.
 (37 m).
RIHM: Quartet de corda n. 4.
 Quartet Alban Berg. (20 m).
KRAUSE, Stephan: Li.
 Oliver Frei, flauta. Elbtonal-sch-
 lagwerk. (12 m).
BENJAMIN, G.: At first Light, per
 a catorze músics.
 Nouvel Ensemble Moderne. Dir.:
 Lorraine Vaillancourt. (17 m).
16:00 LA TARDA DE L'OIENT
 Programació realitzada a partir de
 les peticions dels nostres oients. Pre-

sentació a càrrec de Carmina Ma-
 lagarriga.
19:00 BLANC I NEGRE
 La música per a piano.
 Antoni Besses.
BLANCAFORT: Notes d'antany.
 Antoni Besses, piano. (13 m).
JANACEK: Llegenda per a violon-
 cel i piano. Antoni Besses. Marçal
 Cervera. (13 m).
MONTSALVATGE: Sonatine pour
 Ivette. Antoni Besses, piano. (9 m).
PROKOFIEV: Sonata per a piano
 n. 5, op. 38.
 Antoni Besses.
 Enregistrament fet per Catalunya
 Música el dia 12 de desembre de
 1991 al Claustre del Monestir de
 Sant Cugat del Vallès. **II CICLE DE**
TARDOR INTERNACIONAL DE
MÚSICA. (17 m).
20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL
**20:10 REPERTORI DE CON-
 CERT**
BEETHOVEN: Trio amb piano,
 op. 1 n. 3.
 W. Kempff. H. Szeryng. P. Four-
 nier. (34 m).
MILHAUD: La creació del món.
 Ballet.
 Orquestra Nacional de França. Dir.:
 L. Bernstein. (17 m).
21:00 LA MÚSICA A DEBAT
 Programa a l'entorn de temes mu-
 sicals d'interès. Presentat i conduït
 per Joan Vives, i realitzat amb la
 col·laboració del Consell Català de
 la Música.
LA DANSA CONTEMPORÀNIA
A CATALUNYA
23:00 AGENDA MUSICAL
23:03 JAZZ DE NIT
 Una selecció d'Albert Mallofré.
23:45 NOCTURN
 Música per acabar el dia. Presen-
 tació a càrrec d'Alfred Celaya.
PROGRAMACIÓ DE NIT
 Repetició dels últims programes
0:30 GRANS INTEGRALS
 Programes emesos la setmana an-
 terior. (Ordre d'emissió: Repetició
 del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Di-
 jous, Divendres, de 13.00 a 14.00).
1:30 CICLE DE LIED
 Emès dissabte passat.
2:30 CLASSICS DEL SEGLE XX
 Emès divendres passat.
3:30 REPERTORI DE CONCERT
 Programes emesos la setmana an-
 terior. (Ordre d'emissió: Dilluns,
 Dimarts, Dimecres, Dijous, Diven-
 dres, de 09.06 a 10.00).
4:30 CAPSA DE MÚSICA
 Programes emesos la setmana an-
 terior. (Ordre d'emissió: Repetició
 dels programes de Dilluns, Dimarts,
 Dimecres, Dijous, Divendres, de
 10.03 a 13.00).
**DISSABTE, 11 DE
 NOVEMBRE DEL 2000**
8:00 PRIMER TEMPS
 Música per començar el dia pre-
 sentada per Pilar Subirà. Recull
 d'obres breus. Inclou butlletí de
 notícies i agenda musical.
10:00 MÚSICA PER A COBLA
SAMPABLO: Catimbao, concert
 burlesc per a tenora i cobla.
 Josep Gispert, tenora. Cobla La
 Principal de La Bisbal. Dir.: Fran-
 cesse Cassú.
 Enregistrament fet per Catalunya
 Música el dia 26 d'octubre de 1992
 al Cinema Mercantil de Banyoles.
FESTA DE LA MÚSICA PER A
COBLA. (7 m).
VILADESAU: Fragància, pas-do-
 ble.

Cobla Principal de La Bisbal. Dir.:
 Francesc Cassú. (5 m).
SABATE: Enyorances d'estiu.
 Ciutat de Girona. (3 m).
CASELLAS: Rapsòdia per a tres
 quartans i cobla (estrena).
 Professors i Alumnes de l'Aula de
 Música Tradicional i Popular.
 (19 m).
MORERA: Les neus que es fonen.
 Les fulles seques, La sardana de les
 monges, La santa espina, sardanes
 corals.
 Coral Xalesta. Cobla Principal del
 Llobregat. Dir.: Joaquim Miranda.
 (17 m).
TARRIDAS: Melangia, sardana.
 La Principal de la Bisbal. (3 m).
11:00 DISCOTECA UNIVERSAL
 El col·leccionable de la música in-
 dispensable.
MILHAUD: Le boeuf sur le toit, ba-
 llet.
 Orquestra Nacional de França. Dir.:
 Leonard Bernstein. (20 m).
DUKAS: L'aprenent de bruixot,
 scherzo a partir d'una balada de
 Goethe.
 Orquestra Filharmònica de Berlín.
 Dir.: James Levine. (11 m).
SAINT-SAËNS: El Carnaval dels
 Animals.
 The London Sinfonietta. Dir.: Char-
 les Dutoit. (23 m).
12:00 AGENDA MUSICAL
12:03 PENTAGRAMA
 Programa de divulgació musical.
 Guió i realització: Pere Burés i
 Alex Robles. Repetició del progra-
 ma emès dijous passat.
13:00 SALA DE CONCERT (I)
 Una selecció dels millors enregis-
 traments de concert.
15:03 SALA DE CONCERT (II)
 Una selecció dels millors enregis-
 traments de concert.
17:00 A LA MANERA DE....
 Un convidat ens proposa i comen-
 ta la música que li agrada. Guió i
 presentació de Joan Vives. Repetició
 del programa emès dijous pas-
 sat.
19:00 CICLE DE LIED
SCHUBERT: Dos quartets vocals:
 "Der Tanz" (La Dansa) D. 826, "Hym-
 ne an den Unendlichen" (Himne a
 l'infinit) D. 232.
 Elly Ameling, soprano. Janet Ba-
 ker, mezzosoprano. Peter Schreier,
 tenor. Dietrich Fischer-Dieskau,
 bariton. Gerald Moore, piano.
 (4 m).
CORNELIUS: Duets op. 16.
 Edith Mathis, soprano. Hidenori
 Komatsu, bariton. Cord Garben,
 piano. (10 m).
SCHUBERT: Duet "Mignon und
 der Harfner" (Mignon i l'arpista)
 D. 877.
 Christine Schäfer, soprano. John
 Mark Ainsley, tenor. (4 m).
REINECKE: Sis duets op. 12.
 Edith Mathis, soprano. Hidenori
 Komatsu, bariton. Cord Garben,
 piano. (6 m).
SCHUBERT: "Frühlingsgesang"
 (Cant de primavera) D. 740, "Geist
 der Liebe" (L'esperit de l'amor)
 D. 747.
 Paul Agnew, Jaime MacDougall, te-
 nors. Simon Keenlyside, bariton.
 Michael George, baix. (9 m).
BRAHMS: Quatre duets vocals,
 op. 28.
 Brigitte Fassbaender, contralt. Die-
 trich Fischer-Dieskau, bariton. Karl
 Engel, piano. (12 m).
SCHUBERT: Trio "Die Advoka-
 ten", D 37.

Peter Schreier, tenor. Horst R. Laubenthal, tenor. Dietrich Fischer-Dieskau, bariton. Gerald Moore, piano. (7 m).

20:03 SELECCIÓ DE JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 GRANS OBRES

TIPPETT: The Mask of Time, per a solistes, cor i orquestra.

Faye Robinson. Sarah Walker. Robert Tear. John Cheek. BBC Singers. Cor i Orquestra Simfònica de la BBC. Dir.: Andrew Davis. (92 m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DE L'OIENT

Repetició dels programes emesos dilluns, dimarts i dimecres.

DIUMENGE, 12 DE NOVENBRE DEL 2000

8:00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA DE CAMBRA

DVORAK: Quartet de corda n. 9, op. 34.

Quartet Melos. (32 m).

JANACEK: Sonata per a violí i piano.

Josef Suk. Jan Panenka. (16 m).

11:00 MISSA DE MONTSERRAT
Transmissió en directe de la Missa Conventual des del Monestir de Montserrat.

12:17 DIVERTIMENT

Un espai presentat per Pilar Subirà.

13:00 AGENDA MUSICAL

13:03 SALA DE CONCERT (I)
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:03 SALA DE CONCERT (II)
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 TEMPORADA D'ÒPERA
ROSSINI: Otello, òpera en tres actes.

Bruce Ford. Elizabeth Futral. William Matteuzzi. Ildebrando D'Arcangelo. Juan José Lopera. Enkelejda Shkosa. The Geoffrey Mitchell Choir. The Philharmonia Orchestra. Dir.: David Parry. (228 m).

20:03 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Alex Gorina.

Integral Miklós Rózsa.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 LES VEUS DEL SEGLE

Un espai recopilatori amb els millors cantants del nostre temps.

Gwyneth Jones.

MAHLER: Simfonia n. 8 "Simfonia dels Mil" ("Neige, neige, du Ohnegleiche", de la segona part)

Gwyneth Jones, soprano. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Leonard Bernstein. (1 m).

LLOYD WEBBER, A.: "Memory", ària de "Cats".

Gwyneth Jones. Orquestra Filarmònica estatal polonesa de Katowice. Dir.: A. Ll. Webber. (4 m).

CHERUBINI: Tercer acte de l'òpera "Medea".

Gwyneth Jones. Fiorenza Cossotto. Cor i Orquestra de l'Acadèmia de Santa Cecília de Roma. Dir.: Lamberto Gardelli. (27 m).

WAGNER: Extractes del IIIer i darrer acte de l'òpera "Götterdämmerung" (El crepuscle dels déus).

Gwyneth Jones. Orquestra del Festival de Bayreuth. Dir.: Pierre Boulez. (15 m).

STRAUSS, R.: "Bei jener Nacht, der keuschen einzig einen", ària de l'acte Ier, de "Die Ägyptische Helena" (L'Helena egípcia).

Gwyneth Jones. Orquestra Simfònica de Detroit. Dir.: Antal Dorati. (7 m).

SCHMIDT: "Ach, es ist der Priester!", de l'escena la, acte II de l'òpera romàntica en dos actes Notre Dame. (Primer enregistrament mundial). Gwyneth Jones. Hartmut Welker. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir.: Christof Perick. (10 m).

WAGNER: "Dort seh' ich Grane", "Ewig war ich, ewig bin ich", final de l'acte III de l'òpera Siegfried. Manfred Jung. Gwyneth Jones. Orquestra del Festival de Bayreuth. Dir.: Pierre Boulez. (19 m).

Extractes del recital enregistrat per Catalunya Música el dia 4 de febrer de 1993 al Gran Teatre del Liceu.

RECITAL GWYNETH JONES.

Gwyneth Jones. Geoffrey Parsons, piano.

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DE L'OIENT

Repetició dels programes emesos dijous i divendres.

Moltes vegades els fets més quotidians no són necessàriament els més intrascendents. Tanmateix, aquesta mateixa quotidianitat, la seva condició d'abast fàcil i còmode i de consum natural, en crea una falsa consciència pel que fa a valoració.

Cobrir una mica aquest aspecte en una parcel·la concreta del món musical esdevé un dels objectius del Tema que ens ocupa en aquest número. Es parteix d'una realitat tan poc discutible com el fet que l'instrument musical anomenat campana ha

estat el més escoltat per la immensa majoria de ciutadans i vilatans. És també aquell al qual el nadó i l'infant tenen possibilitat d'apropar-se i familiaritzar-se des dels seus més remots orígens vitals. És un instrument que acompanya la nostra existència en moments molt diversos i en circumstàncies de tipologia molt variada. Eufòriques a vegades, tristes en d'altres, insensibles les més.

I a això últim, hi han contribuït, molt decisivament, els canvis en la manera de viure a la nostra societat, que ha llevat aquell caràcter tan referenciador del pas del temps —quotidià—, en el qual han esdevingut ancestralment fonamentals.

Hom s'endinsa en la consideració elemental que la campana és un instrument musical. I un instrument musical molt

més complex del que aparenta. I amb unes possibilitats expressives, sempre en estrictes termes musicals, poc explotades pel que fa al coneixement popular, que les ha arraconades

Música de campanes

tòpicament a la condició funcional, no pas a l'artística.

En aquest context, l'objectiu del Tema és aprofundir en aquesta parcel·la creativa, en el món genuïnament expressiu, en el de la capacitat de crear emoció, i, consegüentment, en la manera com això és possible en mostrar aspectes tècnics i científics que justifiquen i fan possible l'esmentada capacitat musical.

Campanes i campanars avui

Per VALENTÍ TENAS i BARTRINA

o.s.b. Montserrat

Secretari de la Confraria de Campaners de Catalunya

Parlant amb diversos monjos de Montserrat hem constatat el gran nivell de similitud històrica que hi ha entre dos dels instruments més emprats per l'Església: el gran orgue i les campanes litúrgiques. El gran orgue és, efectivament, el rei dels instruments de la música sagrada dins el temple. Les campanes són la veu, el senyal acústic, que ens conviden a la pregària a l'església. Els fets de la vida: guerres, invasions i revolucions, en temps de decadència i segles d'esplendor, demostren la vida agermanada, en el bé i en el mal, d'aquests dos voluminosos instruments musicals.

Avui ningú no posa en dubte el renaixement de les campanes. Aquesta vitalitat i novetat va estretament lligada a diversos factors, com les activitats de promoció dutes a terme per la Confraria de Campaners de Catalunya, les trobades de campaners, amb les fires de campanes i les jornades d'estudi, realitzades a la vila d'Os de Balaguer, que any rere any aglutinen a les terres de ponent tots els campaners de Catalunya. També —cal dir-ho tot— (hi ha una bonança econòmica i una estabilitat o normalitat democràtica).

La història de les nostres campanes va estretament lligada a la vida del nostre país. El brandar i el tritllejar de les campanes cristianes ja acompanyaren els primers mots de la llengua catalana naixent. Aquestes *Noles* o *Tintinambula* marcaren i ordenaren el temps religiós i civil de tota la vida social de viles i pobles. El so de les campanes és sinònim d'humanització i civilització i configura d'alguna manera la cultura europea. La campana és l'únic instrument musical que no varia el seu so en el decurs dels segles; una campana del segle XIV és música viva d'aquell temps avui.

Les campanes a Catalunya prenen també el nom de *senys*. *Repicar a senys majors* significava tocar les campanes grosses; i *a senys menors*, fer sonar les campanes petites. El nostre seny català és, doncs, reconèixer quina hora és o ser conscient del pas del temps, tenir consciència de viure el moment present. És proverbial l'expressió popular que diu: "no toca quarts ni hores, ha perdut el seny" o "no té el seny gaire fi". També tenim el nom d'*esquelles*, que eren campanes petites o campanes d'avisos, algunes amb forma allargada; per exemple, de les més conegudes, l'esquella vedada de la catedral de Tarragona i l'esquellot de la basílica del Pi.

FOTO: QUADERNS DE LA REVISTA DE GIRONA, NÚM. 75, SÈRIE GUIES NÚM. 32, MAIG DE 1997

Campana visigòtica

Hi ha campanes que pels afers de la història o de la guerra prenen un protagonisme singular, com l'*Honorata* de la catedral de Barcelona, que tocà a sometent dia i nit per exhortar a la resistència en el fatídic setge de l'11 de setembre de 1714. Felip V manà que l'*Honorata* fos llençada del campanar i que les seves restes fossin trossegades públicament pel botxí de la ciutat i arrossegades pels soldats catalans pels carrers de Barcelona. També tenim les campanes de les hores del Palau de la Generalitat, foses a Girona pel "mestre couer Pius i Bou" el 1767. La particularitat d'aquestes campanes és que porten el medalló en relleu de la Creu de Sant Jordi de la Generalitat, suprimida pel Decret de Nova Planta; és un petit signe de resistència nacional.

Altres venerables campanes prenen el seu protagonisme per l'any de la fosa, com l'*Assumpta* (1313) i la *Fructuosa* (1314), conegudes com les Rocabertines, pel bisbe Rocabertí que les féu fer i que tocaren en la consagració de l'actual Seu de Tarragona. L'*esquella de Prima* de la Seu de Barcelona, que és de l'any 1321 (avui fora de lloc). I les campanes de les hores de la torre de la catedral vella de Lleida: la *Mònica* (1485) i la gran campana *Silvestre*, de les hores, de l'any 1418 i amb 4.632 kg de pes. Aquestes campanes, de les més antigues d'Europa, i avui en activitat, són un veritable document historicosonor per als homes d'avui.

Un altre grup de campanes tenen la seva singularitat per les grans dimensions i el pes, com és el cas

FOTOS: QUADERNS DE LA REVISTA DE GIRONA, NÚM. 75, SÈRIE GUIES NÚM. 32, MAIG DE 1997

**Campaneta
alemanya
del segle XVI,
nola del
segle XIV (a sota)
i esquella
de ferro
batut,
segles IX-XII
(dreta)**

de la campana *Olímpica*, *Santa Maria* de la Mercè, de 7.000 kg; la *Santa Maria* del monestir de Montserrat, de 6.500 kg. Aquestes voluminoses campanes de casa nostra són petites si les comparem amb d'altres d'arreu d'Europa. Moltes ciutats o nacions (els Estats Units) tenen campanes com un símbol nacional de llibertat; són grans monuments històrics que el poble estima. És habitual que el migdia del dissabte toquin totes les campanes de la ciutat per anunciar la festa del diumenge, dia del Senyor.

A Catalunya poques parròquies mantenen aquella imatge senyorial, gairebé majestàtica, de les campanes brandant a mig vol, sortint i entrant dins els finestrals de la torre del campanar. Era un veritable plaer per a tothom qui passava pel carrer, que difícilment podia vèncer la temptació de mirar-les. El dring i la ressonància d'una bona campana és delectació per a l'oïda corporal humana, és com un caramel dolç dins la boca; si enmig del bramul de la gran ciutat sentim una campana o un tritlleig de repic, les nostres orelles en captaran immediatament el so per damunt de tots els sorolls urbans. És una veritable festa de so, de visió i de color. Tota campana, a més de la seva funció musical, comporta una iconografia i una epigrafia que sempre ens aporten informació sobre la seva existència, com el nom del sant de la campana, nom del fonedor, l'any, padrins, parròquia, la dedicatòria (per exemple: "Laudo Deum verum. Plebem voco. Convoco clerum. Defunctos ploro. Nymbum fugo. Festa decoro"), que

juntament amb els medallons, les imatges, sanefes i creus completen tota l'ornamentació d'una bona campana. Els escrits i la decoració són uns dels objectes d'estudi més investigats de la campanologia. Podem dir, esquemàticament, que tota campana té tres tipus de llenguatge: l'acústic el visual i l'epigràfic.

L'Església beneeix solemnement les noves campanes, les encensa i les aspergeix amb aigua beneïda, perquè proclamen la veu del Senyor, tal com consta en algunes campanes del segle XV. Al "bateig" de la campana, no hi pot faltar mai la figura del padrí i la padrina; aquests, normalment, solen costejar monetàriament la nova campana i li donen el nom o noms. Els padrins tenen el privilegi de tocar la campana un cop és ja beneïda. En les parròquies grans o catedrals hi ha una diferenciació entre les campanes litúrgiques, que són destinades a fer els tocs per al culte, i les civils, que tenen com a principal funció els tocs d'hores, sometent, reunió del consell municipal; a Barcelona hi ha diàriament "el toc del rei" i altres tocs d'àmbit local. Aquesta tradició tan bonica, en les nostres fonerries s'ha perdut a causa de diverses circumstàncies, com la degradació de l'ofici o de l'art de fondre campanes ben afinades (pensem que molts fonadors van acabar fent calderes i fent campanes a quilos o en sèrie, sobretot després de la guerra civil). La festa de la fosa sempre és en divendres, a les tres de la tarda, en recordança de la passió de Crist. A la boca d'on sortirà el metall

roent hi ha una creu. Un dels sacerdots fa la benedicció del metall incandescent. A la temperatura òptima el mestre fonedor diu "en nom de Déu" i es dona pas al líquid roent que omplirà els motlles de les campanes enfonsades a terra. Conclou la cerimònia una copa de xampany tot donant gràcies per les noves campanes.

A Catalunya la forma tradicional de tocar les campanes sol ser amb repics ritmats, no gaire llargs, austers, però sí molt variats i vistosos. El volteig generalment no és mai de 360°; les campanes grosses, en dies de festa, són ventades a mig vol, i en solemnitat brandades fins a portar-les "a seure", això és posar-les de boca enlaire o alabar Déu. És en aquest moment que el campaner fa l'oració per tot el poble que la campana representa amb el seu so, mentre les campanes petites mantenen el repic. Normalment són col·locades als finestrals de la part superior dels campanars, però hem constatat que més antigament eren instal·lades a la part interior de la torre, al pis anomenat de les campanes o casa de les campanes. Generalment són sostingudes per massisses i velles bigues de roure que moltes vegades són visibles a l'exterior. Alguns finestrals del pis de les campanes solien ser tapiats amb materials d'obra senzilla per tal de configurar o formar una petita caixa de ressonància i canalitzar el so en una direcció determinada; els vells mestres campaners en deien paravents o tornaveus. Els contrapesos de les campanes, que poden tenir molts noms, com "tremuja", "jou" o "capçal", solen variar segons les campanes, però mantenen la pauta de mitjans per a les campanes grosses i petits o jou recte per a les campanes petites. Aquest jou és molt freqüent en les petites esglésies de la Cerdanya, integrades perfectament en el paisatge pirinenc. Algunes campanes grans, les més grosses, solen portar la pedra de contrapès per fer-les més lentes i fàcils d'alçar o ventar per dur-les a seure. El perquè de la variació de la col·locació de les campanes de dins del campanar al finestral és difícil d'explicar, però ens inclinem a creu-

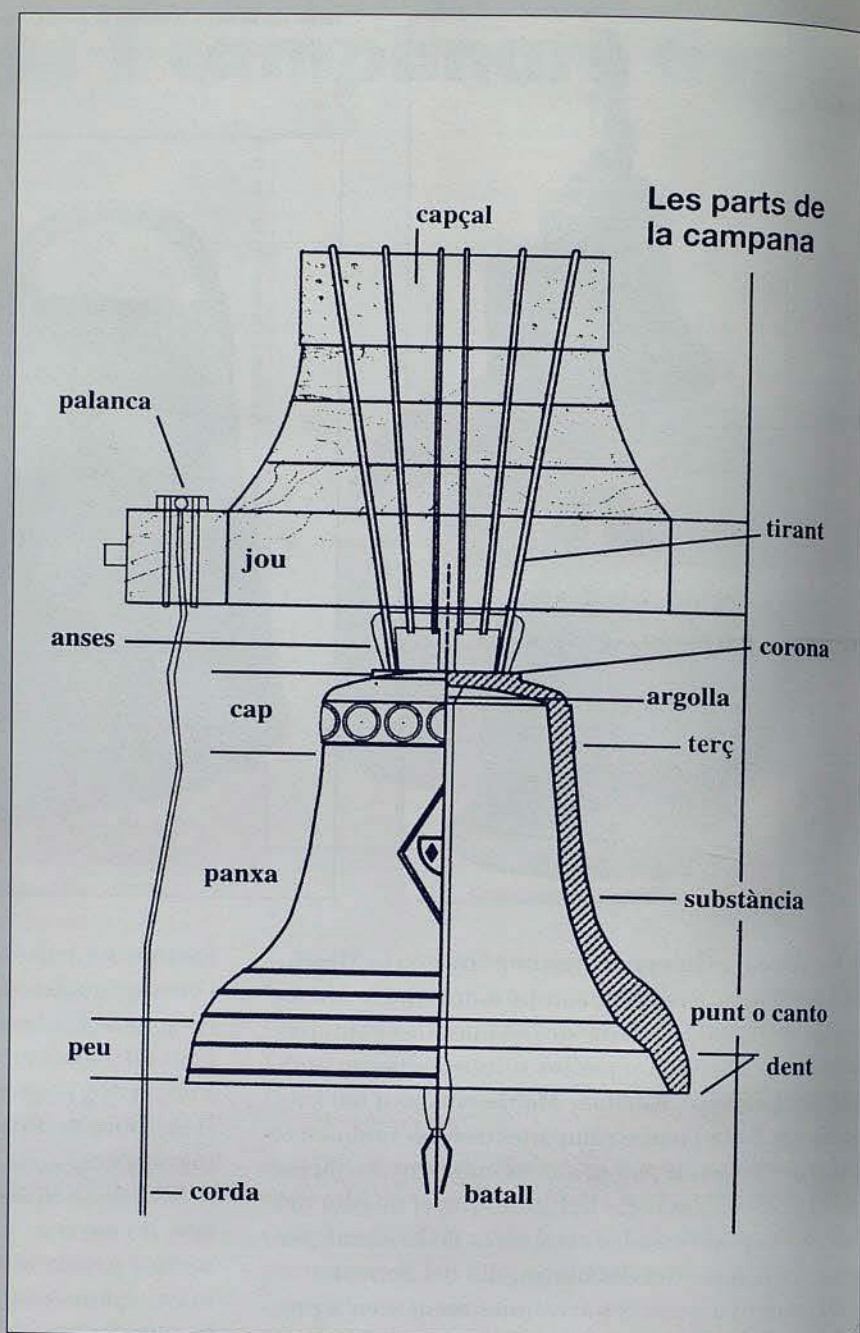

FOTO: QUADERNS
DE LA REVISTA DE GIRONA
NÚM. 75
SÈRIE GUIES NÚM. 32
MAIG DE 1997

re que és per influència de la moda de la tradició castellana, que amb temps i molt lentament entrà dins la nostra tradició nacional.

Parlem ara del campanar. El cloquer com a tal és el suport físic i més visible que eleva les campanes, és la caixa de ressonància o reverberació de tot instrument. Una bona torre de campanar sol tenir diversos estats, com l'habitació del campaner i el vèter, el pis del rellotge, la sala de les campanes i, coronant l'edifici, el temple amb les campanes horàries amb el penell del vent. La silueta de moltes de les nostres viles i ciutats sol ser presidida per l'esvelta figura del campanar, que és la fesomia indissoluble de la nostra geografia urbana, és sempre lloc i punt de referència per als visitants i forasters. En molts

FOTO: QUADERNS DE LA REVISTA DE GIRONA NÚM. 75, SÈRIE GUIES NÚM. 32, MAIG DE 1997

Un mestre campaner
a la foneria
A. Bachert

transmet la tradició o la successió; és, per tant, per línies matriarcal. També hi ha grups o colles joves de campaners que continuen amb molta força la tradició i l'escola campanera. Altres persones que comparteixen l'estimació per les campanes són els carillonistes. A Catalunya l'únic carilló que existeix actualment és el del Palau de la Generalitat, amb una activitat diària i una projecció internacional molt remarcable. El patró dels campaners és sant Paulí de Nola, el 22 de juny; segons la tradició, aquest prevere italià portà les campanes de la seva regió nadiua, la Campània.

Normalment, a les catedrals, monestirs i parròquies majors existia el llibre de la consuetud o gallofa del campaner, que prescrivia i detallava minuciosament, festa per festa, tots els tocs del campanar i les obli-

gacions del campaner i els escolans. Era proposada i aprovada pel capítol catedralici o el consell de degans del monestir; els mots i les expressions "alçar la major", "arrencar", "pujar" i "davallar", "asseure un seny", "sonar una esquella", "brandejar acuitada tota la sonaria", "ensegonar" i "fer clars de campaneig" i "clacs de seny major" eren i són frases repetides en totes les consuetes, que avui ens cal recopilar i publicar.

La pàgina més negra de la història moderna de les campanes a Catalunya és la Guerra Civil Espanyola, amb la destrucció sistemàtica de les campanes per l'aplicació del desgraciat Dret de Campanes per fer-ne material bèl·lic i sense possibilitat de redimir-les tot pagant uns diners pel rescat, com era normal en altres confrontacions. És una pèrdua irreparable, que privà les futures generacions catalanes de fruit d'una musicalitat i d'una història escrita en lletres de bronze.

Desitgem que la campana, com a instrument musical de pau i amor, acompanyi la vida de les persones.

llocs, una torre gòtica o romànica és tot un símbol d'identitat per reconèixer els pobles, com el campanar de la seu vella de Lleida, Barcelona, Vic, Ripoll, Girona, la Sagrada Família... per esmentar els més significatius, a més de la seva imprescindible funció comunicativa per a tota la comunitat creient.

Mirem ara els campaners i les campaneres. Els intèrprets genuïns de la música de les campanes són, generalment, persones senzilles i afables que estimen les seves campanes, les coneixen pel seu nom i pel seu cant i que en poden percebre qualsevol deficiència en el grinyolar quan volten. Són persones amb un sentit especial del ritme i de l'harmonia, que, generalment, de campanes poc afinades o no gens afinades saben extreure una melodia rítmica, alegre, que transmet una informació a tota una comunitat o poble. Molts segueixen l'ofici per tradició familiar; és una veritable vocació, una afició, un ministeri eclesial que era l'orde menor de l'Ostiari per a tota una comunitat parroquial. Acompanya el campaner la seva senyora i moltes vegades és ella qui

¿Els sona la campana?

Per ORIOL GRAS i MONTOLIO

La campana, que el diccionari defineix com “un instrument de percussió fabricat en metall que vibra per l'ús d'un batall o tocacampanes o per l'ajuda exterior d'un martell”, és possiblement l'instrument musical més indeleble que existeix. Durant segles i segles anònimes campanes han marcat el ritme vital dels nostres pobles i de la nostra gent, tot esdevenint uns objectes litúrgics i uns elements de comunicació social sense parió.

“Si algun objecte vestit amb la matèria sembla tenir una ànima a dintre, una ànima que parli, que plori, que canti i que sospiri, ets tu, oh campana!, tu, que amb la veu de bronzo remous en el cor de l'home les alegries i les tristesses més íntimes, aquelles que no traspuen a fora, guardades en els fulls arrecerats de la quietud més fonda.” Aquest encès elogi de la campana pertany al pintor i escriptor Santiago Rusiñol (1861-1931), que va voler retre així el seu particular homenatge a aquest instrument absolutament atípic però alhora de vital importància en la vida de la nostra societat.

D'origen remot i poc clar —es parla del primer o segon mil·lenni abans de Crist en indrets com la Xina, Egipte o l'Índia—, és a l'Occident medieval on aquests peculiars instruments compostos d'un 78 % de coure i un 22 % d'estany prenen la volada i consideració de què gaudeixen avui entre nosaltres. Com deïem, la nostra societat és deutora, d'una manera o altra, de la campana: ¿d'on va treure si no l'Església el dringar solemne i circumspecte amb el qual orientar els vilatans? ¿I qui unia el poble davant els mals averanys de caire bèl·lic? I per ventura, ¿qui exhortava els mals esperits per evitar l'amenaça de tempesta? ¿I els òbits, i els bateigs?...

Fruit d'aquest paper òbviament preeminent trobem referències a la campana en els camps artístics més variats. En literatura, des del Heminway de *For Whom the Bell Tolls* (1948), fins a noms de la categoria de Charles Baudelaire, Edgar Allan Poe o fins i tot Shakespeare. A casa nostra tampoc no n'escassegen les referències: Joan Oliver, Prudenci Bertrana amb *Josafat* (1906) o el mestre Pla també han incorporat l'instrument al seu paisatge literari.

El mateix passa en la música clàssica, gènere en què més d'un nom de primer ordre mundial ha homenatjat el címbal, com Wagner a *Parsifal*, Verdi al *Miserere* o Bach a *Schlage Doch*. Altres estils, com el jazz, també l'utilitzen esporàdicament amb una variant de campana anomenada *cowbells*. A Catalunya, la Societat General d'Autors i Editors té re-

gistrades 41 peces amb títols dedicats a l'instrument, repertori del qual excel·leixen títols com *Campanades a mort* de Lluís Llach.

Ens referim, en definitiva, a un instrument viu, capaç de generar teories inversemblants (André Marc: *Teoria eròtica del campanar de Cotlliure*. París, 1993), de tenir des del 1636 un Gremi de Campaners (Confraria de Sant Eloi de l'Alguer), o fins i tot d'encendre polèmiques caniculars sobre la conveniència de tocar les campanes en hores més o menys intempestives, que han arribat en més d'una ocasió al Tribunal Suprem, i tot integrant en el debat personalitats del nivell de l'arquitecte Ricard Bofill o l'escriptor Manuel Vázquez Montalbán.

Com a botó de mostra d'aquesta bona salut vital, dos apunts; el primer, la celebració de la 7ª edició del Festival Internacional de Carilló de Barcelona (15-19 de juliol), on fan acte de presència els carillonistes més emblemàtics de la Unió Europea per tocar l'instrument que, situat al Palau de la Generalitat, està format per un conjunt de 49 campanes amb un pes total de 4.898 kg. Una altra confirmació de la vigència de les campanes al nostre país la trobem en la XII Trobada de Campaners d'Os de Balaguer celebrada els dies 29 i 30 d'abril d'enguany, on més de 4.000 persones van presenciar com 140 campaners d'edats compreses entre els 8 i els 90 anys interpretaven més de 200 tocs diferents de campanes. La festa va concloure amb l'emotiva descoberta de la campana del Jubileu, que, amb 500 quilos de pes, 90 centímetres de diàmetre i una alçada d'1,10 metres ha estat construïda pel mestre cantàbric Abel Portilla.

Les beceroles de la campana

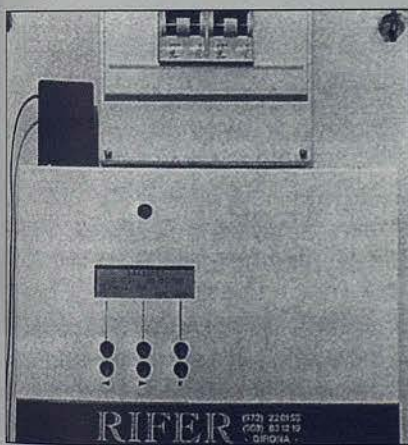
Què més propici, doncs, per copsar millor la personalitat de l'instrument que fer-ne un repàs sumari pel decurs de la història. Els inicis, com ja s'ha dit, són remots, però se sap l'existència de campanes d'elaboració prou complexa a Egipte, amb les quals es retia culte al déu Osiris. Els xinesos, per la seva banda, asseguren que l'any 2.262 aC ja posseïen dotze campanes de sons distints, amb les quals tenien formada una escala musical. En tot cas, se n'han trobat de força antigues a Egipte, Síria, Creta, Grècia, Roma, a l'Amèrica precolombina i a l'Orient Llunyà.

I si els seus principis són prou dispersos, tres quarts del mateix passa amb la seva significació: a l'Orient la simbologia campanera era d'una riquesa expressiva extraordinària. A indrets com la Xi-

FOTOS: QUADERNS DE LA REVISTA DE GIRONA NÚM. 75, SÈRIE: GUIES NÚM. 32, MAIG DE 1997

Seqüència dels aparells de control al campanar de Castell d'Aro: control horari remot, caixes de distribució i electromartell

na, el Japó, el Tibet o l'Índia la seva funció era prou solemne per guiar els morts, exorcitzar o purificar el mal, solemnitzar l'harmonia còsmica o identificar la volta celestial i les relacions entre el cel i la terra.

La campana s'utilitzava inicialment tant per a usos religiosos com profans. Se sap que la mitologia grega usava el dringar de campanes durant els sacrificis i que aquest repicar centralitzava el misteriós ritu. A Roma, l'ús, el trobem ja força diversificat. Entre altres funcions, l'instrument anunciava l'obertura dels mercats, servia per avisar els criats, advertia l'hora del bany o de menjar, i també informava el poble del pas del criminal durant el suplici. La campana començava a regir bona part dels actes de la vida pública i privada dels homes.

A Europa, les esquelles més primerenques foren les cèltiques, trobades a Irlanda i Escòcia. La més

coneguda va rebre el nom de Sant Patrici, ja que fou trobada sobre el pit d'aquest sant, a la seva tomba, l'any 552. Als Països Catalans sembla que l'ús de campanes no és rar pels volts del segle V, i es té notícia de l'existència d'una campana a l'església del Puig de València l'any 622.

La seva importància en la nostra civilització, però, no serà preminent fins que no esdevingui un instrument al servei de la divinitat catòlica. I és que per al cristianisme —com per a l'Islam—, les campanes es feien ressò de la veu de Déu i el seu poder creador. El *Liber Ordinum*, del segle V, ja parla en la Regla de sant Benet del seu ús religiós, que augmenta durant els segles vinents, fins que, durant el pontificat de Sabinià (any 600), el so de les campanes passarà a acompanyar les hores cerimonials i s'introduirà en les basíliques romanes.

En poc temps apareixeran a Itàlia els primers campanars, que de bell antuvi formaran part de les esglésies. Aquest fenomen s'estendrà entre els segles VI i VIII, fins que ben aviat no hi haurà vila que no s'enorgulleixi de la peculiaritat estilística i sonora del seu campanar i de la campana que du a l'entranya.

Aquesta estructura, com explicarem detalladament tot seguit, es mantindrà fins a l'actualitat en bona part de les poblacions, i fins fa ben poques dècades en regirà unànimement llurs designis. Anirà passant el temps, i els nous aires de la història modelaran l'edat mitjana, vindran les pestes, la impremta de Guttenberg, el descobriment d'Amèrica, la Guerra dels Segadors, la Revolució Francesa i tot, absolutament tot, arribarà a les oïdes dels nostres avantpassats filtrat pel sedàs del solemne festeig o

lament —segons la nova— metàl·lic de la campana.

Un referent vital

El paper de l'esquellot serà tan decisiu que del segle IX fins a mitjan del passat el seu toc vindrà a representar funcions tan preeminents en el decurs de les vides que l'escoltaran com la de ser alhora un objecte litúrgic i de donació pietosa, un indicador de la presència divina, un protector de la divinitat, i més darrerament un mitjà més de comunicació i de representació social.

I tot plegat amb els tocs de campana. Tocs que varien segons el procediment; diem que la campana "es toca", "branda" o "venta" quan el batall colpeja pausadament. Si els tocs són més vius i nerviüts, llavors hom "repica", i es diu que "volteja" quan el batall la fa sonar amb el moviment de rotació. Aquesta és potser la principal aportació catalana a la cultura mundial de les campanes. Una tècnica senzilla que, malgrat tot, ens ha permès assabentar-nos, de manera puntual i còmoda, de les més variades incidències que alteraven la vida pública.

Des dels fets més íntims i importants d'una vida —el naixement o la mort (passant per altres punts d'inflexió amb indubtable rerefons cristià, com el bateig— tot arribant-ne a distingir el sexe i, a voltes, l'extracció social del protagonista—, el casament, els diversos oficis solemnes i totes les festivitats cristianes durant l'any eren celebrades amb els tocs corresponents. El mateix es feia amb els règims comunitaris, i quan calia també alertava el poble davant l'enemic comú —el sometent, fins i tot si l'adversitat provenia del cel en forma d'amenaçadores tempestes. Els conjurs dels sacerdots units al repic adient havien de foragitar els perills que amenaçaven la contrada.

Algú hi havia d'haver darrere, però, algú que donés forma, que acomplís aquest caràcter simbolicidentitari que s'atribueix a la campana; eren els campaners. Sense vinculació obligada amb els religiosos professors, els campaners eren els executors dels tocs de campana adients a cada moment, ofici que en molts casos ha estat passat de pares a fills, per bé que avui dia, amb un context social canviant i amb les múltiples innovacions tècniques, la pràctica ha minvat a bastament. Nogensmenys, amb el temps el vell ofici s'ha vist gratificat econòmicament amb petites ajudes econòmiques de les parròquies, recaptés entre el veïnat o bé amb fons del municipi.

Elaboració de les campanes

Però... i la campana, d'on surt? Parlem d'un procés ancestral d'origen probablement germànic

que exigeix la fabricació de tres grans motlles. El primer, anomenat el "vas buit", està format per materials ceràmics on es posarà la "camisa", composta de fang i cera, que ja donarà les dimensions reals que ha de tenir la campana. Seguidament es fixa amb cera la decoració exterior —saneques, inscripcions diverses...— i a continuació s'hi afegeix el tercer motllo. Un aliatge de bronze que s'hi aboca serà la darra operació abans de despullar la campana i deixar-la només amb la part metàl·lica.

A Catalunya hi ha actualment dues foneries: la de Can Barberí, situada a Riudellots de la Selva, i la de Guixà de Monistrol de Montserrat. Ambdues segueixen el sistema de fabricació tradicional. La senyora Mili de Can Barberí ens sintetitza com es crea l'embrió d'una futura campana: *"Els nostres clients, que normalment són esglésies o algun ajuntament, ens indiquen la campana i la nota que en volen extreure i, a partir d'aquí, amb una escala de campanes preestablerta, escollim el model que s'ajusta a la demanda."*

En aquest sentit, Jaume Casals, de Campanes Guixà, posa especial èmfasi a dir que *"el valor de la campana està en la seva musicalitat, i els tons concomitants s'han d'adaptar al to principal. Es tracta de trobar el diàmetre adient per obtenir la sonoritat exacta"*.

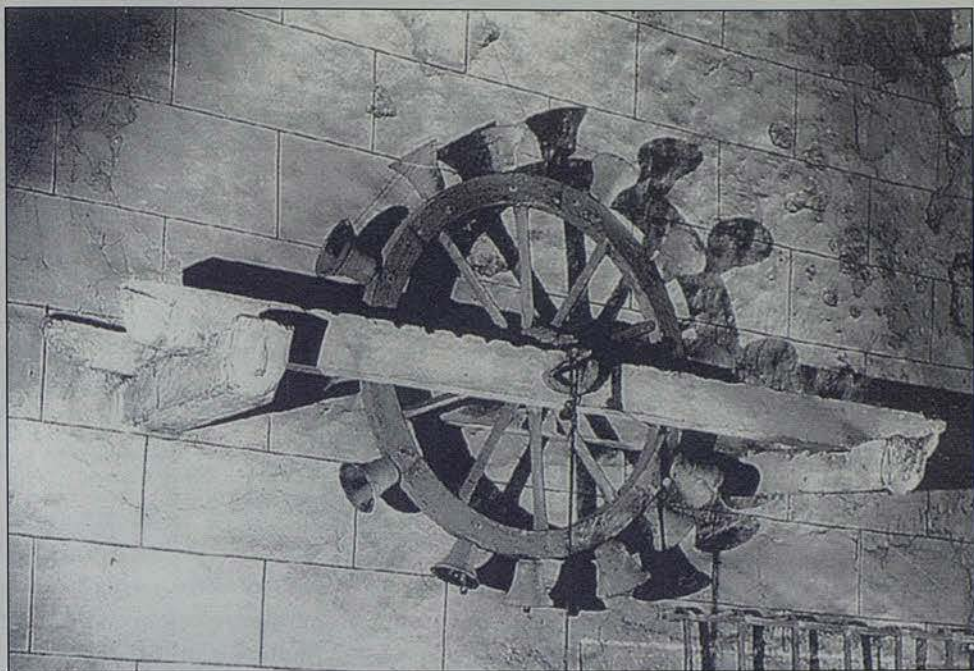
Normalment a Can Barberí es triga d'un a dos mesos en la fabricació d'una campana, segons el volum. Aquesta variable també en marcarà el preu. Com apunta la senyora Mili, *"el preu per kg. és inversament proporcional a la grandària de la campana. Una campana de, per exemple, 2.540 kg. podria pujar al mig milió de pessetes si tenim en compte que el preu del quilogram està entorn de les 220 pessetes, mentre que una campana més petita, de 1.000 quilos, podrà sortir per unes 2.000 pessetes el kilo"*.

Curiosament, la campana més gran del món és la Tsar Kòlokol III, emplaçada al Kremlin de Moscou: mai no ha estat hissada per esquerdes al seu interior, aspecte més que raonable tenint en compte llurs dimensions: pesa unes 200.000 kg., fa 7 metres d'alçada i 6,5 de diàmetre.

Can Barberí, d'origen probablement anterior al segle XVII —segons estudis recents que ens confessa la senyora Mili—, n'ha viscut de tots colors. Durant la guerra civil, per exemple, ells i altres empreses van deixar circumstancialment la fabricació de campanes per l'elaboració esporàdica —i sovint amb pressions— de canons per als dos bàndols enfrontats. Després van venir uns anys d'un nou reviscolament de la producció, ja que *"durant la guerra moltes campanes van ser foses per fer material de guerra, i de sobte hi havia una gran mancança de campanes"*, conclou la senyora Mili.

I és que la campana, com una bona part de béns

FOTOS: QUADERNS DE
LA REVISTA DE GIRONA NUM. 75,
SERIE: GUES NUM. 32,
MAIG DE 1997

Toda de campanes del segle XV de l'església de Púbol. La litúrgia va utilitzar les rodes de campanes en determinats oficis divins. A la Catalunya Nord se'n conserven disset segons el cens realitzat per Roger Justafre

materials —ja no parlem del cost humà— han patit perennement els estralls dels conflictes bèl·lics. El dret de campana, abolit el 1557, donava llicència als conqueridors per requisar les campanes i metalls de l'indret conquerit. Eren uns altres temps.

Segons Jaume Casals, "encara avui dia hi ha parròquies que estan restaurant o renovant les velles campanes perdudes durant la guerra civil, ja que per motius econòmics anteriorment no els havia estat possible de dur-ho a terme". Campanes Guixà, empresa creada el 1972, també té entre la seva clientela creacions il·lustres; la més recent de les quals seria la campana *Montserrat*, instal·lada no fa gaires mesos a la catedral de Barcelona i batejada amb aquest nom després d'una curiosa i celebrada votació popular.

Segle XXI i campanes: conceptes compatibles?

Avui dia la campana té un paper força distint en la nostra societat. Escassegen, per exemple, les forgeries que tradicionalment beneïen el bronze abans de tocar-lo, com també ha passat a millor vida la utilització de productes tan pintorescos com la pell de conill, el fem o les clares d'ou en l'elaboració de l'instrument. Igualment, mitjans de transport com la navegació marítima o el ferrocarril han anat arraconant la campana com a instrument comunicatiu.

Actualment Can Barberí està associat amb l'empresa Rifer, que s'anuncia per Internet, i que s'encarrega bàsicament dels complements electrònics i de potenciar les relacions comercials. En les seves pròpies paraules —extretes d'Internet—, Rifer "és una companyia dedicada a la fabricació, restauració i electrificació de campanes i rellotges mo-

numentals".

Aquestes innovacions tecnològiques han generat i generen moltes controvèrsies. Des dels punts de vista més tradicionalistes s'argumenta que novetats com la radiosincronització, els martells electromagnètics o el control de l'automatització traeixen tota la tradició campanística catalana, i que amb l'excusa d'un so hipotèticament desafinat es desqualifica tot el sistema acústic i comunicatiu i els repics desapareixen, amb la qual cosa es perden els tocs manuals a favor del sistema mecànic, importat d'Alemanya.

Altres veus accepten la inevitabilitat del progrés tècnic però subratllen també la importància de mantenir, mecànicament si no hi ha més remei, els tocs tradicionals que han anat acompanyant cada campanar en el decurs dels segles. Millor mantenir el so mecanitzat que perdre'l definitivament, pensen.

Polèmiques al marge, el cert és que objectivament s'albiren detalls que ens permeten no ser del tot pessimistes. Socialment s'està produint una important revifalla d'institucions públiques i privades que aposten per les campanes. Bona mostra en són la Confraria de Campaners de Catalunya o el Gremi de Campaners de València, amb més de 250 agremiats. Precisament fou aquesta institució la que organitzà, el 1992, el I Congrés de Campaners d'Europa, i habitualment edita diversos fascicles i organitzen concerts de campanes.

Paral·lelament, cada vegada són més els estudiosos que s'endinsen en el món de les campanes i el seu entorn. França és l'estat europeu amb una tradició investigadora més important, amb noms com Dominique Joly (*La Cloche*) o Jean-Pierre Rama amb *Cloches de France et d'ailleurs* (1993). Als Països Catalans destaca l'etnòleg valencià Francesc Llop i Bayo, autor d'una extensa bibliografia, i el català

FOTOS: QUADERNS DE LA REVISTA DE GIRONA NÚM. 75, SÈRIE: GUIES NÚM. 32, MAIG DE 1997

A França no és estranya l'existència de campanes i campanars civils que s'usen en els ritus de pas dels no creients. Espandanya i campanes civils del municipi rossellonès de Roca d'Albera

Noël Bailbé, president honorari de la Société Agricole, Scientifique et Littéraire des Pyrénées Orientales.

També en el vessant purament musical les coses milloren. El compositor Llorenç Barber ha popularitzat durant els darrers anys els concerts de campanes, que ha portat arreu d'Europa i Amèrica del Sud. Unes celebracions que destil·len l'heterodoxa visió que d'aquest instrument té el compositor, tot trufant els seus recitals d'elements tan dispars com l'ús de canons, sirenes o focs d'artifici. Tampoc no podem passar per alt l'admirable tasca del musicòleg ripollès Joaquim Maideu i Puig, el qual va divulgar l'aspecte més culte de les campanes en concerts.

Però a banda de les campanes i dels seus tocs habituals, avui dia són els carillons els instruments que més poden sobtar l'audiència i embriagar-la amb l'espectacularitat del desdoblament harmònic del seu so. Habitual als Països Baixos, on n'hi ha més de 200, el carilló és un instrument de música compost per campanes de bronze convenientment afinades i percudides mitjançant un teclat característic que, com comenta Anna M. Reverté, carillonista del Palau de la Generalitat, "té força similituds amb el que usa un pianista o un organista".

La minsa tradició carillonista al nostre país queda ben palesa quan ens assabentem dels dos únics carillons que hi ha a les nostres contrades: el del Palau de la Generalitat (1976) i el de Sant Joan el Vell de Perpinyà. L'Anna Maria, després d'haver rebut classes de l'única mestra —d'origen belga— de tot l'Estat capacitada per impartir-ne, anà a perfeccionar els seus estudis a Bèlgica, on són oficials.

Actualment, pràcticament no se'n separa cap dia, de l'espectacular instrument. En un dia normal el toca manualment dues vegades, a les 12 del migdia i a les 6 de la tarda, i de 8 del matí a 8 del vespre sona, programada, cada hora una melodia tradicional catalana, com els *Goigs de Nostra Senyora de Nú-*

ria o d'altres..., però són moltes les èpoques de l'any en què se celebren concerts extraordinaris —de setembre a juliol, el primer diumenge de cada mes, al Pati dels Tarongers— i, quan s'escau, també compleix funcions institucionals en acompanyar amb la seva música algunes recepcions oficials en què el president de la Generalitat rep un homòleg.

El moment àlgid, però, arriba amb la presència del ja esmentat Festival Internacional del Carilló de Barcelona. És durant els dies del Festival (15-19 de juliol) quan el complex instrument dona la mesura real de les seves possibilitats: "El carilló és un instrument de música per si sol", assevera l'Anna Maria. Aspecte que queda sobradament demostrat si hom repassa l'eclèctic repertori del festival, en el qual, segons ella mateixa, "tots els estils hi tenen cabuda: des de compositors clàssics, com Bach, fins al jazz, passant per música original per a carilló".

Una metàfora que parla ben clarament de la renovada vocació popular vers el món de les campanes, la tenim en la cobertura mediàtica del Festival. L'Anna Maria comenta satisfeta que "aquest any el seguiment ha estat més intens. A banda de la creixent assistència de públic als concerts, mitjans de comunicació com TV3, BTV, TVE, Catalunya Música, Ràdio Estel, o rotatius com «La Vanguardia», l'«Avui», «El País» i «El Periódico» han seguit el Festival. Fins i tot una revista electrònica, «Lanetro.com», ens n'ha demanat informació per correu electrònic."

Finalment, podem copsar la restauració i el recent reemplaçament del vell carilló del palau de la plaça de Sant Jaume al Museu de la Ciència i la Tècnica de Catalunya de Terrassa com un altre símptoma palpable de l'embranchida que aquest instrument atàvic gaudeix a hores d'ara, hores que segueixen destriant-se, ronegueres, segons el dringar secular dels nostres campanars, que semblen voler-nos recordar, d'esma, qui som, on anem i, sobretot, d'on venim.

La particular afinació de les campanes de bronze

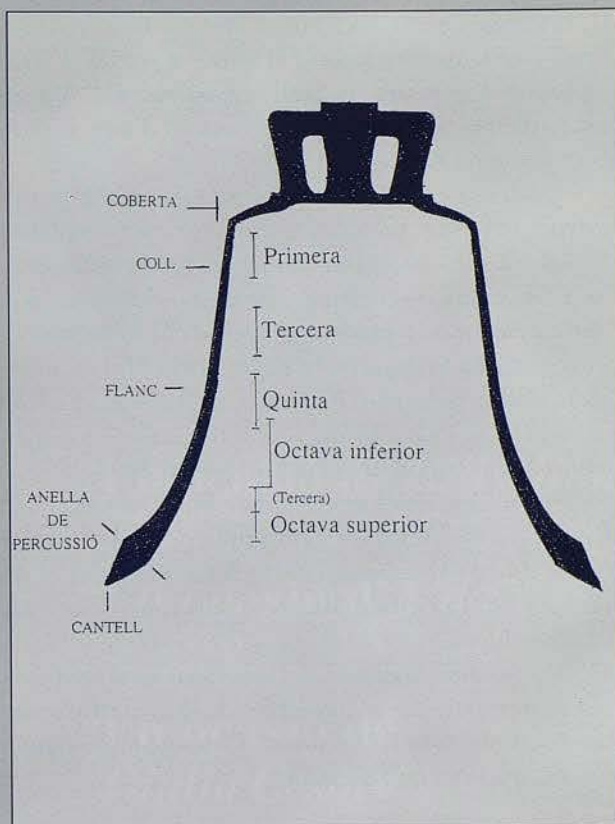
Per GREGORI ESTRADA

Com tot instrument musical, les campanes de bronze, instruments idiòfons de percussió, tenen la seva afinació: 1) afinació interna de cada campana i 2) afinació en relació melòdica entre les notes fonamentals de les campanes d'un conjunt.

Afinació d'una campana de bronze

Als campanars d'esglésies s'exigeixen, o s'haurien d'exigir campanes de bronze afinades. La seva afinació ha evolucionat en el decurs dels segles. La Xina compta, ja des d'antic, amb campanes famoses més per la grandària i l'ornamentació que no per l'afinació. A Occident, al segle XV, se'n troben ja amb afinació més acurada. Fonedors amb experiència van obtenir bons resultats en la secció vertical del gruix de la campana (anomenat *costella*), causant d'anells o cercles ressonants al voltant de la forma de la campana (de vas rodó amb amplària creixent cap a la boca), en l'aliatge del bronze campaner (aproximadament un 80 % de coure per un 20 % d'estany), en els graus de calor de la fosa del metall (uns 1.100 graus) i en el moment de vessar-lo al motlle enterrat de la campana (un cop comprovada la validesa de l'aliatge en el bronze líquid). Són punts que cada campaner fonedor precisa detalladament.

El so bàsic, nota *Fonamental* o *Nominal* d'una campana, encara que de curta durada, és audible però només analitzable escoltat a distància amb el diapasó o amb un altre instrument. Com definir-lo? Potser com a resum acústic de la ressonància que se sent després de la *Fonamental* en tocar la campana? Per a l'anàlisi musical d'aquesta ressonància, un cop fosa la campana, refredada i netejada, s'utilitza el diapasó de precisió¹. Tot colpejant suauement la campana pel defora (potser amb un petit estri metàl·lic, com ara una clau), cal escoltar atentament per detectar quines són i en quina anella es troben les notes ressonants. Quan el diapasó, entonat en una d'aquestes notes, colpejat i vibrant, es posa suauement en contacte amb determinades anelles a l'extern de la campana, ha de provocar-li la vibració del so corresponent a aquesta nota musical. Si no hi ha aquesta correspondència, cal primmirar l'entonació del diapasó fins a obtenir-la. El campaner fonedor, amb l'art d'un perfil o *costella* ben

Situació aproximada de les concommitants principals de la ressonància en la paret de la campana

estudiat i experimentat, introdueix en la ressonància de la campana una sèrie de sons o notes no sempre corresponents als harmònics de la *Fonamental* que, per aquesta raó, és preferible anomenar-les *concommitants*. Són la ressonància. Heus-ne aquí les principals en relació amb la *Fonamental*: Primera (uníson no sempre concordant amb la *Fonamental*), Tercera (menor), Quinta, Octava superior (concordant amb la fonamental), Octava inferior (o Sexta major, acceptable, o Sèptima, no recomanable). A més, hi ha notes concommitants més agudes anomenades *mixtures*. Les més remarcables són: Desena (major), Onzena (en les campanes grans fàcilment reverteix en una Quarta de so clar, com a *Fonamental* secundària), Dotzena, Tretzena, Quinzena.

L'ideal és que la campana surti ja ben afinada sense haver-hi de retocar res. Si el resultat de l'anàlisi no és satisfactori, el campaner fonedor, amb molta cura per no desequilibrar el conjunt de les notes ressonants, pot abaixar les que són massa altes tot reduint en l'interior de la campana l'anella corresponent a la nota ressonant que es vol retocar. És un treball delicat i compromès.

La situació de les notes concomitants principals en les anelles de la campana no és sempre la mateixa en totes les *costelles*. Es poden indicar aproximadament així: al coll sota la coberta, la Primera; sota el coll i poc abans del flanc, la Tercera (menor); al flanc on comença a engruixir-se la *costella*, la Quinta; més avall del flanc, l'Octava inferior; sobre l'anella de percussió del batall o panxa, l'Octava superior concordant amb la *Fonamental*. Alguns col·loquen també una mica més amunt d'aquí la Tercera (menor).²

Fins ara, l'experiència ha demostrat que aquesta estructura és la que dona una sonoritat més plena. Possiblement existeixen campanes històriques que, tot i tenir una estructura diferent o deficient, són popularment acceptades pel seu so característic.

Vegem ara la descripció de la *Santa Maria*, campana major (o bordó) de Montserrat, fosa a Erding (Alemanya) l'any 1958. Característiques: *Fonamental*, Fa²; diàmetre, 2,21 m; pes, 6.400 kg.

Per encàrrec del monestir de Montserrat, Paul Kuen, perit oficial de campanes per a la diòcesi d'Augsburg (Alemanya), en va fer l'anàlisi el 28 de juny de 1958 a Erding (Baviera), a la foneria de Karl Czudnochowsky, on va ser fosa. Es va servir del La³=435 Hertz amb la divisió del semitò en setzenes parts per poder detectar les possibles oscil·lacions per sobre (+) o per sota (-) les notes. Heus-ne aquí alguns punts, traduïts de l'alemany:

Àmbit dels principals:

<i>Fonamental o Nominal</i>	Fa ² +1
<i>Primera</i>	Fa ² -3
<i>Tercera</i>	La ^{b2} +4
<i>Quinta</i>	Do ³ +4
<i>Octava superior</i>	Fa ³ +1
<i>Octava inferior</i>	Fa ¹ +0

Àmbit de les mixtures

<i>Desena</i>	La ³ +10
<i>Onzena</i>	Si ^{b3} +4
<i>Dotzena</i>	Do ⁴ +0
<i>Tretzena</i>	Re ⁴ +0
<i>Quinzena</i>	Fa ⁴ +7

D'aquesta anàlisi, el perit campaner en conclouia: *Àmbit de les principals*. Aquesta disposició és excel·lent. La distància mínima de la primera no entra en consideració, ja que el caràcter de la nota *Fonamental* no en surt gens perjudicat. La tercera menor, la quinta i l'octava superior no admeten discussió. L'octava inferior és exacta i dona força i plenitud a la campana.

Àmbit de les mixtures. Aquí es troben les petites divergències, ordinàries i naturals. La Desena és una mica alta. L'Onzena domina clarament en aquest àmbit sonor. Es pot considerar com un enriquiment

El bordó *Santa Maria*, campana major de Montserrat, en arribar d'Alemanya adornada amb garlandes

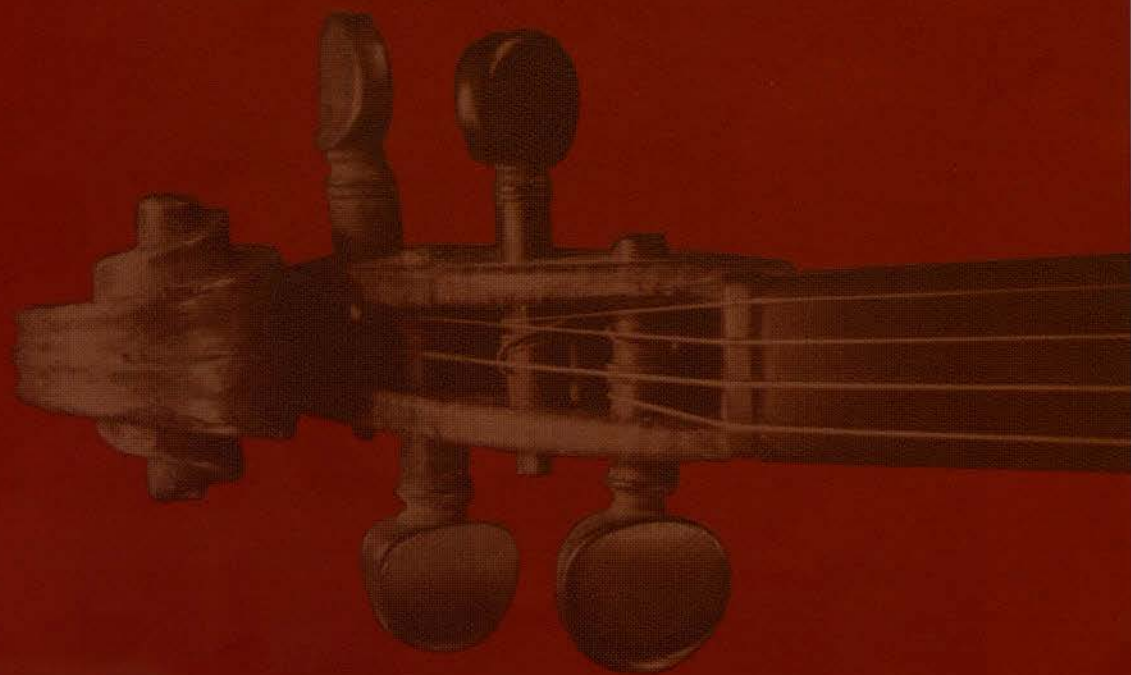
del so total, com una nova *Fonamental* en Quarta. Ja que la quarta (Si^b) entra en la disposició general d'aquesta campaneria (projectada per a Montserrat), es pot valorar com un factor de fusió vingut a bona hora.

El mateix perit va donar el resultat següent de les proves de ressonància d'algunes concomitants un cop colpejada aquesta campana amb el batall:

Concomitants	Ressonància
<i>Dotzena</i>	22 segons
<i>Tercera</i>	65 segons
<i>Primera</i>	95 segons
<i>Octava inferior</i>	4 minuts

La campaneria

Un cop obtinguda l'afinació de la campana, cal pensar en el conjunt de campanes o *campaneria* que ha d'anar al cloquer, pis del campanar per a les campanes. El campaner fonedor, quan ha de fondre una campaneria nova o n'ha de completar una d'existent, ha de planejar l'afinació no solament de cada campana sinó de tot el conjunt, i també, com a ideal, la dels campanars veïns on n'hi ha més d'un. El campanar, amb les campanes al cloquer, és com un gran instrument musical. La seva construcció i la se-

SESSIONS AL FOYER

"En ocasió de *D. Q.*"

Octubre 2000 dia 11
El mite de Don Quixot a la música

"En ocasió de *Die Frau ohne Schatten*"

Novembre 2000 dia 3
Música "degenerada"

Recital Rossini

Novembre 2000 dia 6
Àries i duos de Gioacchino Rossini

"En ocasió d'*Un ballo in maschera*"

Desembre 2000 dies 11 i 15
Eugene Scribe i l'òpera

"En ocasió de *Die Zauberflöte*"

Gener 2001 dia 8
Música i maçoneria

Marató Giuseppe Verdi

Gener 2001 dia 27
Commemoració del centenari de la mort de Giuseppe Verdi

"En ocasió d'*I Puritani*"

Febrer 2001 dia 14
Els altres *I Puritani* de Bellini

"En ocasió de *Samson et Dalila*"

Març 2001 dia 29
Música de cambra de Camille Saint-Saëns

"En ocasió de *Billy Budd*"

Abril 2001 dies 21 i 23
Canticles de Benjamin Britten

"En ocasió d'*Aida*"

Maig 2001 dia 23
L'orientalisme a la música

"En ocasió de *Giulio Cesare*"

Juliol 2001 dia 1
Àries alternatives de *Giulio Cesare*

SESSIONS "GOLFES"

"Sessió Kurt Weill"

Octubre 2000 dies 19 i 20

"The Music of Leonard Bernstein"

Juny 2001 dies 7 i 9

PROGRAMACIÓ INFANTIL

La serva padrona

de Giovanni Battista Pergolesi
Novembre 2000 dies 11, 12, 18, 19, 25 i 26

La petita flauta màgica

de Wolfgang Amadeus Mozart
Març 2001 dies 10, 11, 17, 18, 24 i 25
Abril 2001 dies 7 i 8

Venda d'entrades les 24 hores

www.serviticket.com

 ServiCaixa

O bé al telèfon 902 33 22 11

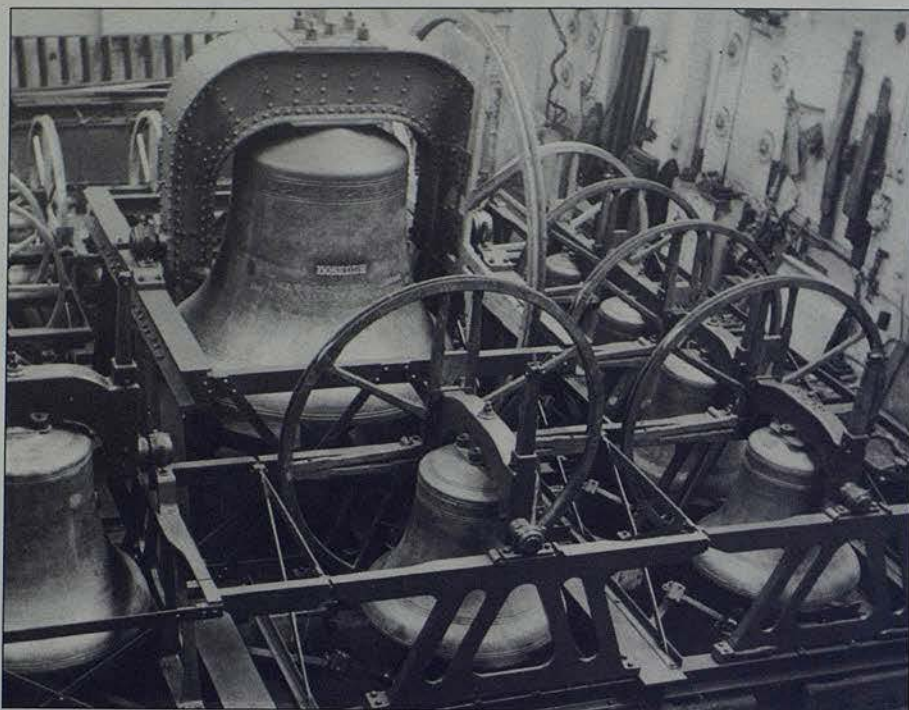
Telèfon d'informació

93 485 99 13

www.liceubarcelona.com

Gran Teatre del Liceu

Peal de quinze campanes. Bordó central Hosanna (campana major). Fa² de 7.500 kg., de l'Abadia de Buckfast (Anglaterra)

va situació són importants per a la sonoritat: elevació del pis de les campanes en el campanar, col·locació de les campanes dintre el cloquer amb persianes acústiques o deflectors,³ o als finestrals, o en una espadanya. Amb la col·locació dintre el campanar la sonoritat és anivellada. Amb deflectors, la sonoritat és dirigida. Sense deflectors la sonoritat és escampada i clara. Als finestrals, és diferent segons d'on s'escolti. En alguns llocs, a causa de la situació dels edificis prop del campanar, tot i els inconvenients acústics inherents, es prefereix que estiguin als finestrals, sense persianes, i veure'n el moviment.

La suspensió i el moviment de les campanes al campanar varia segons els països. El sistema més generalitzat i el més sonor és el del jou recte sense contrapès, jou equipat amb fusta o amb ferro (amb un aïllament de fusta entre la campana i el jou), amb balanceig a mitja volta en ritme igual, mentre, en brandar la campana, el batall la colpeix brevíssimament a banda i banda del llavi superior, tot deixant-la sola per ressonar amb netedat. El funcionament és manual, generalment amb cordes. També pot fer-se elèctricament, amb motors de breus arrencades invertides que deixen brandar la campana al ritme del seu propi pes.

Amb el temps, a alguns països, com Catalunya, la dificultat de moure manualment les campanes pesants va ocasionar la introducció del contrapès o tremuja, gran peça de fusta (a voltes reforçada amb ferro i fins i tot amb pedra), ben adossada al capçal de les campanes. Manualment es fan pujar amb traça fins que són col·locades a seure de boca enlaire sense donar la volta. Aleshores, a cada estirada manual, la campana fa una volta inversa fins a tornar a asseure's de boca amunt, tot produint, per la caiguda

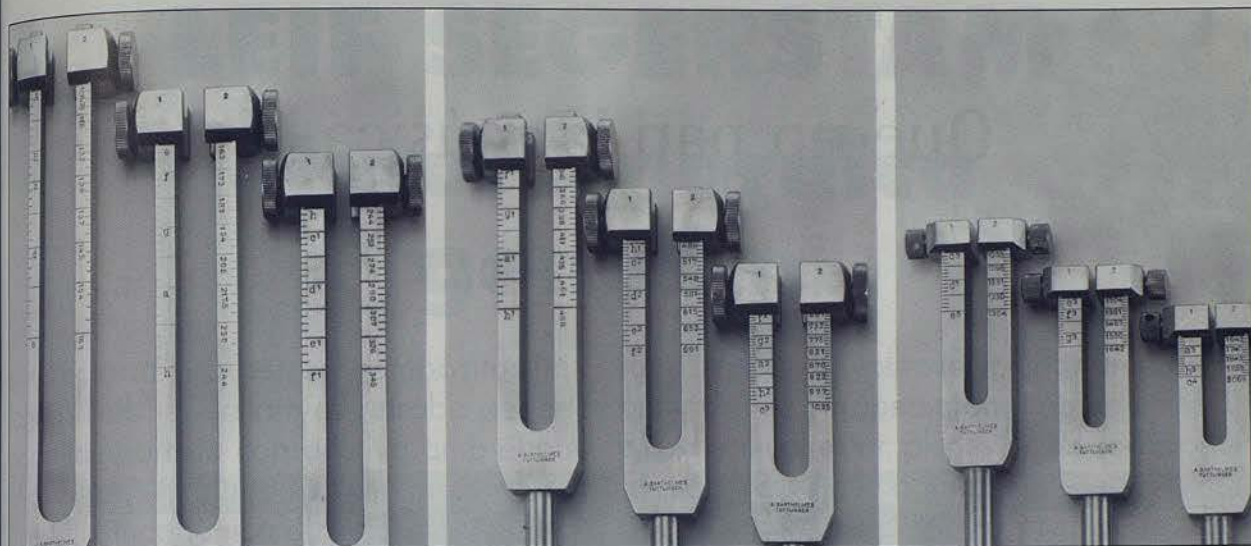
del batall, un sol toc vigorós. En moure's, el batall la colpeix a la part baixa del llavi, on, en detriment de la plena ressonància, fàcilment hi rebota fins a quedar-s'hi aturat. Aquest sistema també es practica sense tremuja però amb jou corbat per equilibrar el moviment de la campana en el seu eix. Seria bo de poder-lo electrificar. Un sistema semblant, ben elaborat, es practica a Anglaterra, on amb campanes afinades el cèlebre *Peal* ha adquirit un gran nivell musical.

Cal parlar dels repics i tritlleigs de campanes quietes. Els campaners catalans tradicionals (els qui les toquen) han creat, amb habilitat, gran varietat de tocs rítmics de llenguatge comunicatiu. Amb l'electrificació del funcionament de les campanes, aquest sistema i el d'asseure-les de boca enlaire tendeixen a desaparèixer. Potser amb l'enginy de l'ordinador es podrien programar volteigs, repics i tritlleigs variats, creadors d'un llenguatge musical rítmic i comunicatiu.⁴

Encara hi ha el sistema de rotació completa de les campanes, amb tremuja o amb jou corbat sense tremuja, en què fan voltes continuades en la mateixa direcció sense asseure-les de boca enlaire. Amb els batalls ordinaris, aquest sistema de dues batallades i una pausa pot portar al trencament de les campanes si no es volten amb batalls adequats (¿potser hauria de ser només 1 % del pes de la campana?). És un sistema fàcil d'electrificar i usual a Espanya.

Les campanes quietes també poden ser tocades amb martells, sistema que culmina en el *carilló*.

A Espanya, les campanes de moltes tones (boredons) acostumen a estar quietes. Es fan sonar estirant el batall o accionant un martell. El mateix cal dir de les esglésies orientals i de Rússia, país on hi

Col·lecció de nou diapasons de precisió construïts per la casa Arno Barthelmes & Co., de Tutlingen, Alemanya

ha campanes molt grans.

Relació melòdica de la campaneria

El nombre i el volum de les campanes és variable segons la capacitat del cloquer i les possibilitats econòmiques. És millor que no siguin menys de tres, amb graus seguits de tons i semitons, amb algun salt de tercera menor o major segons la modalitat del conjunt, no amb salts buits de quarta (llevat de les dues campanes greus d'una campaneria pesant) o de quinta. No és recomanable una campaneria amb semitò a la part baixa; pot resultar trista.

No cal que en tots els tocs sonin sempre totes les campanes. S'han de saber triar conjunts variats amb algunes de les campanes que es tenen. Els conjunts amb la campana més gran es poden reservar per a les festes. Per a festes menors, amb la mitjana. Per als dies ordinaris, amb les petites.

Les campanes de Montserrat (n'hi falten dues) tenen la gradació següent, començant per les més baixes:

Notes de les campanes:	Afinació de la Fonamental (segons l'Octava superior)
Fa ²	+1
La ²	-2,5
Do ³	+0
Re ³	-2
Mi ³	+0
Fa ³	
Sol ³	-2
La ³	-2
Si ^{b3}	
Do ⁴	+0

De les campaneries d'esglésies de Catalunya foses

els últims anys, i afinades, n'esmentaré només algunes. De la foneria Guixà de Monistrol de Montserrat: parròquies de Martorell, Castelló d'Empúries, monestir de Santa Maria de Jerusalem a Barcelona, i catedral de la mateixa ciutat. De la casa Bachert (Alemanya): parròquies d'Abraham a Barcelona, Ripoll, Santa Maria d'Igualada, Balaguer, monestir de Poblet, santuari de Montferri. De la casa Paccard (França): les parròquies de Sant Bartomeu de la Sénia (Montsià), Sant Pere de Ribes i Tàrraga.

Seria interessant conèixer la trajectòria musical de les campanes de Catalunya. Per saber-ho caldria analitzar-ne les històriques. Sembla que en els contractes de campanes no s'exigia tant o gens la nota musical però sí el pes, i que, tot i demanant-ne el pes, no es mirava gaire la correspondència musical entre les *Fonamentals* d'una campaneria.

Per l'anàlisi se sabia quina tradició musical ha tingut a Catalunya l'art campaner.⁵

NOTES

1. O també un aparell electrònic.
2. Haig d'agrair al Sr. Jaume Casals i Guixà, campaner fonedor de Monistrol de Montserrat, la informació sobre la correspondència de les concomitants amb les anelles sonores de la campana.
3. VILARRUBIAS I CODINA, Gaspar: *El llenguatge únic i entranyable de les campanes*, a "Catalunya Cristiana", any XXI, núm. 1050, 4 de novembre 1999, pàg. 20-21.
4. LLOP I BAYO, Francesc: *Els tocs de campanes catalans: una espècie cultural en via d'extinció*, a "Catalunya Cristiana", any XXI, núm. 1072, 6 d'abril 2000, pàg. 20-21.
5. Publicacions sobre el tema campaner amb àmplia bibliografia: WALTER, Karl: *Glockenkunde*. Regensburg, 1913, 988 pàg., 29 il·lustracions. - ELLERHORST, Winfred: *Handbuch der Glockenkunde*. Weingarten, 1957, 248 pàg., 40 il·lustracions. - KRAMER, Kurt: *Glocken in Geschichte und Gegenwart*, Badenia Verlag. Karlsruhe, 1986, amb moltes il·lustracions.

Que no pari la música.

CATALUNYA

RÀDIO

LEIF SEGERSTAM

Natura nòrdica genuïna

El director d'orquestra i compositor finlandès Leif Segerstam es retroba per segona temporada consecutiva amb el públic català, en aquesta ocasió dirigint l'Orquestra Filharmònica d'Hèlsinki en el cicle Palau 100. Ell és un músic integral que a més d'una brillant carrera com a direc-

tor d'orquestra, vol revolucionar la tradició compositiva europea creant obres simfòniques sense director, plenes de les seves pautes sonores. Heus aquí un artista inquiet i potent, amb una filosofia pròpia de l'art que l'agermana directament amb la natura abrupta d'Escandinàvia.

FOTO: EVA GUILLAMET

Per MÒNICA PAGÈS I SANTACANA

D'antuvi plantejem una qüestió elemental i, de fet, poc menys que obligada.

-Com van ser els seus inicis en el món de la música?

-A la meua família tots eren músics. Vaig començar a aprendre a tocar un instrument de ben petit. Als tres anys, quan començava a aprendre l'abecedari, em van co-

mençar a ensenyar les notes, però en totes les claus. El meu pare i la meua mare eren professors de música en una escola i allí es va formar un conjunt de vent que em va permetre arribar a tocar tot aquest tipus d'instruments: tuba, trompeta, trompa... El fet de saber les notes en totes les claus em permetia fer qualsevol portament. En aquells primers anys vaig aprendre a tocar el piano, el violí i molts instruments de vent, com ja he dit. Poc temps

després vaig començar a tocar la viola en una orquestra de joves, en la qual vaig arribar a concertino.

-Enmig d'aquests començaments tan rics en l'aprenentatge musical, vostè es devia introduir en la composició i en la direcció d'orquestra com un fet natural.

-Sí, és clar. Vaig començar a escriure també molt aviat. Però no va ser fins al 1960, en què va morir el meu mestre de composició, el professor Fuchs, que vaig es-

criure la meua primera obra. En aquell any em trobava com a concertino de l'Orquestra Filharmònica d'Hèlsinki, i, per tant, ja tenia bastant d'ofici en el camp simfònic i em vaig veure prou segur com per introduir-me en la direcció d'orquestra. El 1963 vaig guanyar una beca per estudiar a la Juilliard School of Music. El segon any d'estar allí tenia problemes de diners i em vaig poder continuar pagant els estudis sent professor auxiliar, i va ser així com vaig obtenir el títol en direcció d'orquestra després de tres anys d'arribar als Estats Units. Llavors vaig decidir tornar a Finlàndia i vaig aconseguir la plaça de director del Teatre de l'Òpera Finlandesa. Vaig tenir l'oportunitat de dirigir Brigitte Nielsen a la meua primera Turandot i el meu primer Tristany i Isolda. Vaig poder fer totes les grans òperes. A partir d'aquí va començar la meua carrera internacional: dirigint a Berlín, al Metropolitan, Covent

Garden, Festival de Salzburg, Teatro Colón, etc., amb Pavarotti, Carreras i tants altres grans cantants. Després d'aquests anys dirigint òpera, em va interessar entrar en la direcció simfònica i vaig aconseguir el càrrec de director titular de l'Orquestra de la Ràdio de Viena, del 1975 al 1982, anys en què també dirigia l'Orquestra de la Ràdio d'Hèlsinki. En els vuitanta vaig dirigir molt a Alemanya i vaig fer molts enregistraments: les simfonies de Mahler, de Sibelius, molta música escandinava. En els noranta vaig dirigir habitualment a Estocolm i a Copenhaguen, a més d'Hèlsinki. Però el 2001 tornaré

a ser el director titular de l'Òpera d'Hèlsinki perquè podré tenir més temps per compondre.

-¿Vol dir que la composició és actualment la seva activitat preferent?

-Com ja li he dit abans, vaig començar a compondre molt jove. He escrit moltíssimes obres, moltes inspirades en la natura nòrdica: poemes simfònics que anomeno "bouquet de flors", 12 composicions que duen cadascuna el nom d'un mes de l'any, peces per

Imatge física que correspon a les fisonomies dels contes de güelfs i fades perduts entre les falgues d'un bosc humit de Suècia, de Dinamarca, de Noruega o de Finlàndia, té una corpulència robusta, rodona, forta, d'un artista amb l'aparença d'un home de l'Europa protestant del segle passat. La seva rotunditat també es troba en la seva veu contundent sense arribar a ser autoritària. És un home que bull entre idees musicals submergides en un pensament únic que se l'endú envers el cosmos més transcendent. Un home marcat, sens dubte, pel geni nòrdic, un punt híbrid entre la potència arrogant i sensible de Rússia i el naturalisme racional dels països bàltics. La seva música és la traducció del seu esperit i de la seva paraula.

a diferents instruments, 25 simfonies... Des del 1993 estic escrivint obres per a gran orquestra sense director.

-Sembla una gran contradicció veint d'un director amb una carrera tan extensa com la seva...

-Segurament. El meu sistema té com a base que el pentagrama ofereix certes indicacions i referències perquè els músics sàpi-guen com seguir la interpretació de l'obra sense el director. De fet, no he inventat res, aquesta és l'autèntica tècnica primitiva. Una línia melòdica que marca l'expressivitat de l'obra i la resta a partir de les indicacions del pentagrama. Pretenc facilitar al mà-

xim la lectura i que tot tingui un sentit gairebé matemàtic.

-¿Pensa que les seves obres són fàcilment acceptades?

-Les meves obres s'han tocat per tot el món: als Estats Units, tot Europa... Estic content de l'èxit que han tingut.

-Què vol reflectir en les seves obres? Per què les titula amb noms que fan referència a la natura i al temps?

-La meua música vol fer una revolució, però seguint la tradició de l'esperit nòrdic, on les temperatures són extremes i on la llum també és extrema. Aquests fenòmens, combinats amb la personalitat humana, crea persones molt fortes, i això és que el vull que se senti en la meua música.

-Com l'influència la referència dels compositors escandinaus en la història de la música europea, com Grieg o Sibelius?

-Sibelius estava molt sol. La seva música és molt rica, perquè la seva vida era molt rica d'una manera introvertida, solitària, molt per-

sonal. Jo sóc l'únic que componc amb aquest sistema, i molta gent es pensa que sóc boig. "Com es pot tocar una obra simfònica sense director?", diuen. Però no ho entenen. No saben que es basa en una lògica totalment natural. No hi cap la improvisació, tot està assenyalat, marcat. Jo concreto fins i tot el temps que han d'estar tocant els músics, la durada de la línia sonora, quinze, vint o trenta segons, i el moment exacte en què han de començar a tocar, si s'han d'esperar tres segons, o cinc abans de la primera nota. L'entorn sonor t'indica el que has de fer, com ho fa la natura.

-¿Sempre pren la natura com a

FOTO: E. GUILLAMET

mirall de la seva obra?

-Com una manera d'explicar-la. Les meves simfonies les anomeno "pensaments simfònics". Són reflexos musicals dels meus pensaments.

-Ha compost també amb el sistema tradicional...

-Sí, entre els seixanta i els setanta... He arribat a escriure vint-i-vuit quartets de corda. És per això que he arribat a aquest punt de la creació musical.

-La seva producció és admirable en els nostres dies...

-Componc sobretot durant els estius i ho faig sense cap condicionament, amb llibertat total. Només guanyo diners dirigint, per això no necessito guanyar-me la vida amb les meves obres.

-Què és per a vostè la música?

-La música no és un so. Música és el perquè un so sona d'una manera determinada en el moment en què sona. Aquest principi és

"Música no és un so. Música és el perquè un so sona d'una manera determinada en el moment en què sona"

que el vull transmetre en les meves indicacions. Sóc un ésser viu: sento alguna cosa, experimento alguna cosa, veig alguna cosa... Vull expressar aquesta "cosa", encara que no la sàpiga verbalitzar. L'atrapo en les indicacions del pentagrama. La música és aquesta motivació. Arribar a una sensació lògica de la música.

-I de quina manera ho tradueix en indicacions en el pentagrama?

-En la creativitat no existeix el temps. És en el moment en què es transmet aquesta creativitat que es pot fraccionar en el temps. Però si penses en el temps quan estàs creant, estàs anant en contra de l'obra mateixa. El temps és la mort, la pausa, l'stop. Però és l'única mesura que permet traduir aquesta creativitat.

-¿Té algun llibre escrit sobre la seva filosofia de la música?

-No. Però tinc un programa de televisió que es diu Leif show, a Hèlsinki. És un programa de debat, però no només parlem de música; també parlem de filosofia, de l'existència, de la vida en general. La vida és com una partitura que hem d'enriquir constantment. El més interessant és pensar en la probabilitat, en el dret a escollir, en el que pot succeir, en la decisió que es pren en aquesta continuïtat del temps. La matèria orgànica es basa en aquesta complexitat, en aquesta lògica misteriosa. L'únic estímul és tocar amb aquesta sensació, provocar la probabilitat.

L'Òpera de Berlín arriba al Palau amb Puccini, Wagner i Strauss

Palau 100. Orquestra de l'Òpera de Berlín. Dir.: Christian Thielemann. Wagner, Puccini, Strauss. Palau de la Música Catalana. 13 d'octubre de 2000 (21 h).

Després de la programació de la Filharmònica de Viena, la temporada Palau 100 continua celebrant els seus primers deu anys de trajectòria, i ho fa amb un concert que ja *a priori* cal qualificar com un gran esdeveniment musical per a la ciutat. La presència al Palau de l'Orquestra de l'Òpera de Berlín dirigida pel seu titular, Christian Thielemann, permetrà escoltar una de les formacions amb més protagonisme en el panorama musical alemany.

La Deutsche Oper Berlin va ser fundada l'any 1912 com una institució de la burgesia que s'enfrontava al Teatre Reial Unter den Linden. En una primera etapa, directors com Nikisch, Richard Strauss o Eugen d'Albert van posar-se al capdavant de l'Orquestra. L'any 1925 el teatre va a passar a anomenar-se Städtische Oper (any en què, i fins al 1929, Bruno Walter n'assumia el càrrec de di-

Christian Thielemann

rector musical). Vuit anys després prengué el nom de Deutsche Oper Berlin. Fritz Busch, Max von Schillings i Wilhelm Furtwängler van succeir posteriorment Bruno Walter. L'any 1943 el Teatre va ser destruït pels bombardeigs i la institució va passar a mans del Theater des Westens. L'any 1961 es va inaugurar la nova seu i ja va prendre el seu nom definitiu: Deutsche Oper Berlin. Karajan,

Maazel —entre 1965 i 1971—, Böhm, Abbado, Barenboim, Mehta i Sinopoli han dirigit una formació que des de l'any 1997 té Christian Thielemann com a director titular.

Aquest director berlinès nascut l'any 1959, ja des dels divuit anys va ocupar llocs destacats de director a Berlín, Karlsruhe i Hannover. Amb només vint anys va ser assistent de Karajan als festivals de Berlín i Salzburg i posteriorment de Barenboim a Berlín, París i Bayreuth. L'any 1985 va ser nomenat director principal de la Deutsche Oper am Rhein de Düsseldorf i entre els anys 1988 i 1992 director general de música a Nuremberg. Ha actuat al Japó, als principals teatres operístics dels Estats Units, i durant aquest any 2000 també al Festival de Bayreuth (*Mestres cantaires*) i al Covent Garden (*Cavaller de la rosa*). Thielemann, a més de la seva trajectòria com a director d'òpera, ha realitzat nombrosos concerts simfònics al capdavant d'orquestres com les filharmòniques de Berlín, Munic, Nova York, Concertgebouw d'Amsterdam, Philharmonic de Londres, Gewandhaus de Leipzig o London Symphony, entre d'altres. ● Lluís Trullén

Els hereus de Sibelius

Palau 100. Orquestra Filharmònica d'Hèlsinki. Polytechnical University Choir. Johanna Rusanen, mezzosoprano. Esa Ruuttunen, baríton. Dir.: Leif Segerstam. *Finlàndia*, *Kullervo*, poemes simfònics de Sibelius. Palau de la Música Catalana. 17 d'octubre de 2000 (21 h).

La història de l'Orquestra Filharmònica d'Hèlsinki resulta pràcticament indestruïble del nom de Jean Sibelius, compositor que va estrenar entre els anys 1892 i 1923 la major part de les seves obres al capdavant de la que a més esdevé la primera orquestra simfònica professional dels països escandinaus. Fundada l'any 1882, l'Orquestra Filharmònica d'Hèlsinki ha tingut entre altres directors Pavo Berglund, Ulf Söderblom o Sergiu Comissiona. Des de la tardor de 1995 el càrrec de director titular l'ocupa Leif Segerstam. Entre les seves activitats concertístiques, la majoria dutes a terme a Hèlsinki, cal destacar les nombroses gires per Europa i també concerts als Estats Units i al Japó. En el seu repertori destaca, per sobre

de tot, el llegat simfònic de músics escandinaus, amb Sibelius com a figura cabdal, autor del qual l'Orquestra ha fet l'enregistrament de la integral simfònica. Des de l'any 1995 l'Orquestra ha tingut un impuls decisiu amb la figura de Segerstam, director format a Hèlsinki i entre els anys 1952 i 1963 a la Juilliard School de Nova York.

Aquest director, que posseeix un repertori summament eclèctic, ha dirigit en teatres tan destacats com el Metropolitan, La Scala, a les òperes de Colònia, Hamburg i a la Finnish National Opera, on la temporada 1997-98 va dirigir l'*Anell wagnerià*. A més de la seva tasca com a professor des de l'any 1997 a l'Acadèmia Sibelius d'Hèlsinki, Segerstam ha ocupat càrrecs de gran rellevància: titular de l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Austríaca entre 1975 i 1982, de la

Finnish Radio Symphony entre 1977 i 1987, de la Danish National Radio Symphony des de 1988 fins al 1995, any en què passà a dirigir l'Orquestra Filharmònica d'Hèlsinki. A més, a partir d'aquell mateix any 1995 ha esdevingut director de la Royal Opera d'Estocolm. Però a més, Segerstam també destaca en el camp de la composició: 33 simfonies, 10 concerts per a violí, 4 per a piano, 28 quartets de corda, i una amplíssima producció per a música de cambra i vocal configuren el seu catàleg d'obres. Ara al Palau ens oferirà la celebèrrima obra *Finlàndia* de Sibelius a més del poema simfònic *Kullervo*, basat en una narració èpica de Kalevala, i que estrenada el 22 d'abril de 1892 pel mateix compositor, es va deixar d'interpretar per voluntat expressa de Sibelius. L'any 1958, un any després de la mort del compositor, *Kullervo* va tornar als escenaris amb un grandíssim èxit que ara podem rememorar amb la interpretació de l'Orquestra d'Hèlsinki, Segerstam, el Polytechnical University Choir i les veus de la mezzosoprano Johanna Rusanen i del baríton Esa Ruuttunen. ● LL.T.

Kaplan i Armstrong interpreten "música degenerada"

Temporada OBC. Mark Kaplan, violí. Karan Armstrong, soprano Dir.: Lawrence Foster. *Obertura per a una òpera* de Schreker. *Concert per a violí i orquestra* de Berg. *El nou Orpheus, per a veu, violí i orquestra op. 15* de Weill. *Mathis der Maler*, simfonia de Hindemith. L'Auditori. 4 i 5 de novembre de 2000 (19 h i 11 h, respectivament).

Amb un programa que porta per títol "Wien und Berlin", la temporada OBC ens presenta un concert integrat per obres de quatre compositors de l'anomenada "música degenerada", la música perseguida pel règim nazi. Schreker -acomiatat del seu càrrec de director de l'Escola Superior de Música de Berlín-, Weill -que va haver d'exiliar-se als Estats Units-, i Hindemith i Berg, dues de les personalitats més rellevants de la història de la música del segle xx. Per oferir aquest concert l'Orquestra ha convidat Mark Kaplan, un dels violinistes més destacats de la seva generació, que inicià la seva carrera europea substituint Pinchas Zukerman a Colònia, amb gran èxit de públic i de crítica. Seguiren concerts a Londres, Berlín, París, Viena, Milà i Rotterdam. El 1980 actuà amb la Filharmònica de Berlín. En substitució de Menuhin, fou convidat a una sèrie de concerts a Israel. El 1985 estrenà

a Europa el *Concert per a violí* de Marc Neikrug. Des d'aleshores ha actuat amb les principals orquestres europees i americanes i ha ofert recitals a Itàlia, Alemanya, Bèlgica, Holanda, Portugal, República Txeca i Eslovaca, Anglaterra, els EUA, Hong Kong i Singapur, i ha actuat com a solista amb orquestres com, entre d'altres, les simfòniques de Birmingham, Vancouver i Praga, Santa Cecília de Roma, RAI de Torí, Filharmònica de l'ORTF de París, Orquestra de Frankfurt i Orquestra de Cambra de Colònia. L'any 1997 va enregistrar amb l'OBC el *Concert núm. 2* de Bartók i la primera gravació mundial del de Dohnányi, que s'afegeix a la seva producció discogràfica integrada pel *Primer concert* de Paganini, del *Concert per a violí* de Wieniawski i d'una bona part de l'obra de Sarasate. L'Orquestra ha convidat, així mateix, la prestigiosa soprano americana Karan Armstrong.

La trajectòria professional d'a-

questa artista es remunta a l'any 1966, en què va obtenir els primers contractes al Metropolitan de Nova York i Los Angeles. Convidada regularment pels teatres d'òpera americans, ha estat membre de la New York City Opera, on ha cantat *Tosca*, *La fanciulla del West* i *La bella Helena*, entre d'altres. Va debutar al Festival de Munic l'any 1976 i interpretà Salome. Després ha cantat aquest paper a l'Òpera del Rin, al Japó, amb la companyia de l'Òpera de Viena, i en altres importants escenaris europeus. El seu debut a Bayreuth va produir-se l'any 1979 interpretant el rol d'Elsa de *Lohengrin*, en una producció de Götz Friedrich. És convidada regularment a Viena, Stuttgart, Berlín i París. El seu repertori és molt extens: Cassandra (*Les Troyens*), Kundry (*Parsifal*), Sieglinde (*Die Walküre*), La Mariscala (*Der Rosenkavalier*), Alice Ford (*Falstaff*), Marie (*Wozzeck*), Lulu (*Die Frau ohne Schatten*), etc. Cultiva també el repertori contemporani: *Lou Salome* de Sinopoli, *Jesu Hochzeit* de von Elinem, *Un re in ascolto* de Berio i *Montsegur* de Landowski, entre d'altres. El 1985 va ser nomenada Kammersängerin d'Stuttgart. El seu debut a Barcelona va tenir lloc al Liceu l'any 1994 interpretant el paper d'Ursula del *Mathis der Maler*. ● LL.T.

Yung Wook Yoo, un jove coreà destacat amb l'OBC

Temporada OBC. Yung Wook Yoo, piano. Dir.: Philippe Jordan. *Sinfonia núm. 2 Anàbasi* (estrena) de Rodríguez Picó. *Concert per a piano i orquestra núm. 1 op. 11* de Chopin. *Sinfonia núm. 3 op. 56 "Escocesa"* de Mendelssohn. L'Auditori. 28 i 29 d'octubre de 2000 (19 h i 11 h, respectivament).

El quart programa de la temporada de concerts de l'OBC permetrà escoltar a l'Auditori el pianista coreà Yung Wook Yoo, nascut el 1977 a Seül. La trajectòria d'aquest pianista, guardonat amb el primer premi del Concurs Internacional de Piano de Santander l'any 1998, remunta a l'any 1988, en què després d'haver iniciat els seus estudis musicals a la seva ciutat natal va fer el seu primer recital amb composicions pròpies. L'èxit del concert va reportar a Wook Yoo diverses ajudes per ampliar la seva formació i traslladar-se als Estats Units, on el 1991 ingressà al Juilliard Pre-College, amb Katheri-

ne Parker, i posteriorment amb el professor Martin Canin. En l'actualitat estudia a la Juilliard School amb el tutelatge de Jérôme Lowenthal. Ha guanyat diversos concursos, tant nacionals com internacionals, entre els quals el Kosciuszko Chopin Competition (EUA) i Montreal International Music Competition. Ha fet recitals a Corea i ha actuat com a solista amb diverses orquestres coreanes, incloent-hi la Filharmònica de Seül. Però l'impuls definitiu d'aquest pianista coreà arriba l'any 1998 amb l'obtenció del gran premi i la medalla d'or del XIII Concurs Internacional de Piano Paloma O'Shea, per unanimitat del jurat, que li va com-

portar importants gires de concerts i recitals arreu del món. Així, ha actuat en festivals a Espanya, Alemanya, França, Itàlia, Portugal i el Japó. Ha actuat amb l'Orchestre National de Lille, Orchestre National de France, Orquestra Simfònica de Sant Petersburg, Orquestra Ciutat de Màlaga, Orquestra Simfònica Nacional de la República Dominicana, Orquestra Simfònica de Tenerife i amb directors com Pinchas Steinberg, Jesús López-Cobos i Víctor Pablo, entre d'altres. Durant aquest any 2000 les seves actuacions inclouen el debut al Wigmore Hall (Londres), a la Sala Unesco (París), al Palau de la Música Catalana i a l'Auditori de Barcelona amb l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, i també a l'Auditorio Nacional de Madrid, amb l'Orquestra Nacional d'Espanya i Rafael Frühbeck de Burgos com a director. A més a més, enregistrarà el seu primer disc per a la discogràfica Naxos. ● LL.T.

Una orquestra que mira al futur

Palau 100. UBS Verbier Festival Youth Orchestra. Vadim Repin, violí. Dir.: Paavo Järvi. Kodály, Paganini, Wagner. Palau de la Música Catalana. 31 d'octubre de 2000 (21 h).

El mes de juny d'enguany debutava una nova orquestra simfònica, una formació amb unes característiques i particularitats, però, que van fer que la temporada Palau 100 no dubtés a programar-la en el seu cicle de concerts. James Levine, director artístic del Metropolitan i titular de la Filharmònica de Munic, és també el conseller artístic d'aquesta UBS Verbier Festival Youth Orchestra. Integrada per 106 músics, d'unes edats compreses entre els 17 i els 29 anys, l'orquestra ha sorgit després d'una sèrie de proves a les quals han aspirat 900 músics procedents de 29 països. Després de la selecció, l'orquestra va oferir el seu debut com a orquestra permanent del Verbier Festival & Academy, essent dirigida per Foster, Järvi, Mehta, Temirkanov i col·laborant amb solistes de la vàlua de Hvorostovski, Kovacevich, Repin, Kennedy o Thibaudet. Gràcies a l'ajut de l'empresa de serveis financers UBS, l'orquestra inicia una trajectòria, primer com a orquestra permanent de l'esmentat festival, i posteriorment en una gira, en què a més de Barcelona, portarà l'orquestra a nou ciutats europees més, entre les quals Madrid, Milà, Berlín, Roma, Londres i París. El proper any l'orquestra oferirà una gira als Estats Units i a Europa i ja l'any 2002 té noves actuacions a l'Orient Llunyà i a Europa.

L'orquestra, doncs, debutarà al Palau i ho farà amb direcció de l'estonià Paavo Järvi, futur director titular de la Cincinnati Symphony --càrrec que ocuparà a partir del proper any--, i acompanyarà Vadim Repin --que recentment va actuar al Palau tot oferint obres de Bach-- en l'espectacular *Concert la Campanella* de Paganini. ● LL.T.

L'OBC estrena una simfonia de Rodríguez-Picó

Per F. TAVERNA-BECH

L'estrena de la *Segona Simfonia*, "Anàbasi" de Jesús Rodríguez-Picó iniciarà el programa del quart concert de la present temporada simfònica de la nostra orquestra. Les altres obres que figuren en el programa són ben conegudes: la *Simfonia escocesa* de Mendelssohn i el *Concert núm. 1 per a piano i orquestra* de Chopin. D'alguna manera, hauríem de dir que l'interès del programa es concentra en la nova partitura de Rodríguez-Picó, un dels primers compositors que es va inscriure en l'Associació Catalana de Compositors. Va formar-se al Conservatori Superior Municipal de Música, on obtingué el títol de professor superior de clarinet, la tècnica del qual perfeccionà amb el prestigiós clarinetista Michel Lethiec. Ja en el camp professional, a més de compositor ha treballat en diversos conjunts instrumentals especialitzats en la música d'avantguarda, com són el Solars Vortices i el Grup Instrumental Català, activitats que alternà amb l'ensenyament al Conservatori Professional de Badalona i l'Escola Zeleste, i també ha exercit com a comentarista musical. Durant uns anys va ocupar el càrrec de director general de Música del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

Podem dir, doncs, que Jesús Rodríguez-Picó és un home profundament interessat en la música i l'ha conreada des de molt diverses òptiques, però tanmateix es pot afirmar que és en el camp de la composició que la seva personalitat està més definida. Així, tot i estant fortament compromès en els plantejaments de l'avantguardisme, Rodríguez-Picó sembla mantenir una posició més aviat eclèctica en l'assumpció de les noves idees creatives, ja que en darrera instància, malgrat acceptar-les, sembla qüestionar-les quant a la seva veritable capacitat comunicativa. D'alguna manera, en les

obres de Rodríguez-Picó no trobem la sorpresa o bé l'ensurt per una troballa absolutament especulativa, ni tampoc l'exposició o la citació més aviat epigonal del que ja resulta pura acadèmia en l'avantguardisme d'uns pocs anys enrere. I és que en el cas de Rodríguez-Picó el que infon vida a la música no és altra cosa que l'intent d'establir una comunicació afectiva amb els seus coetanis, sense rebutjar, però, i fins i tot donant suport als qui malden per revolucionar el món dels sons...

La *Simfonia núm. 2*, escrita el 1993, porta el subtítol d'*Anàbasi* i consta de dos moviments: "I) *Fondation de la ville. Pierre et bronze*" i "II) *Des celebrations de fêtes en plein air...*". *Anàbasi* significa, en grec: marxa vers l'interior; aquest terme també és el que dona nom a una crònica escrita per l'historiador Xenofont, en la qual narra amb més caràcter notarial que poètic les vicissituds de l'exèrcit grec de mercenaris en l'intent d'envair Mesopotàmia (Pèrsia) i la posterior retirada a les ordres del propi Xenofont a les costes del Mar Negre, després de la mort del seu cabdill Ciri, el jove que resultà mort en la batalla de Cubana (401 aC) i en la qual també van ésser assassinats els cabdills de l'exèrcit hel·lènic. Xenofont, que ni era militar ni polític, va assumir el comandament de les tropes mercenàries i en *Anàbasi*, amb prosa objectiva i detallista, alhora que una certa manca de sentit de la veritable història, intenta justificar les seves accions i decisions, d'aquí que hi ha un procés d'interiorització que si més no argumenta el títol de la crònica... I és en aquest sentit d'anàlisi interna que Rodríguez-Picó ens proposa l'audició de la seva *Segona Simfonia*.

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Yung Wook Yoo, piano. Dir.: Philippe Jordan. Rodríguez-Picó, Chopin, Mendelssohn. L'Auditori. 28 i 29 d'octubre de 2000 (19 h i 11 h, respectivament).

AUDITORIS DE CATALUNYA

Teatre Principal d'Olot

Nom: Teatre Principal d'Olot.

Adreça: Passeig d'en Blay, 5.
17800 Olot. Tel.: 972 279138. Fax:
972 267351. E-mail: impolot@olot-gi.es

Any de construcció: 1875.

Arquitecte: Martí Sureda.

Arquitectes darrera reforma:
Llorenç Panella i Josep Lluís Guimart, el 1992.

Propietat: pública municipal.

Gestió/gerència: Tena Busquets (municipal).

Aforament: 544 localitats (286 a platea i 258 als pisos).

Capacitat d'ubicació d'intèrprets: escenari, 8,50 x 15,60 m; fossat orquestra: 16,60 x 3,75 m.

Funcionalitat i/o polivalència: teatre, dansa, concerts, cinema, congressos.

Temporada estable: la temporada estable va d'octubre a juny. S'hi organitzen dos espectacles de teatre professional al mes, un concert de música moderna i un concert de música clàssica, i un espectacle de dansa cada trimestre. També s'hi organitzen diversos actes de la festa major, a primers de setembre. A l'estiu, el diumenge a la tarda, amb el nom de Cua de Drac, els espectacles tenen lloc al Parc Municipal; són concerts de música clàssica oferts per professionals i alumnes avantatjats de l'escola de música.

Per MONTSERRAT PUIG

Olot és una ciutat amb una gran tradició popular i, per això, durant tot l'any s'hi organitzen actes de música, teatre i dansa, diferenciats segons l'època. Tena Busquets, responsable artística del Teatre Principal d'Olot, ens introdueix en aquesta dinàmica parlant de l'activitat musical durant la festa major. "També té molta tradició el Fòrum de Teatre, on també tenen cabuda les arts plàstiques i la música experimental. El Fòrum és

FOTO: BOADA CALLIS

un concurs de teatre."

-¿La temporada estable quins mesos comprèn?

-D'octubre a juny. Pel que fa a la música clàssica, estem treballant amb l'Associació d'Amics de la Música d'Olot, fundada el segle passat, i són ells, persones experimentades i amb una gran afició a la música, els qui fan les propostes. De fet, fan la programació. De vegades preferim saltar una actuació per poder contractar una formació de més qualitat. També programen concerts de jazz, un o dos al trimestre. D'altra banda, de vegades penso que som poca gent als concerts, però les mateixes persones de l'Orquestra de Cambra Teatre Lliure ens hi van tranquil·litzar quan ens van visitar. També hem comptat amb les actuacions d'An-

na Ricci i Miquel Farré. El que sí tenim és un públic fidel i molt conxedor de la música.

L'any passat es va constituir l'ens Músics Associats, que aplega músics de jazz, música moderna i pop-rock, els quals també intervenen en la programació musical del teatre.

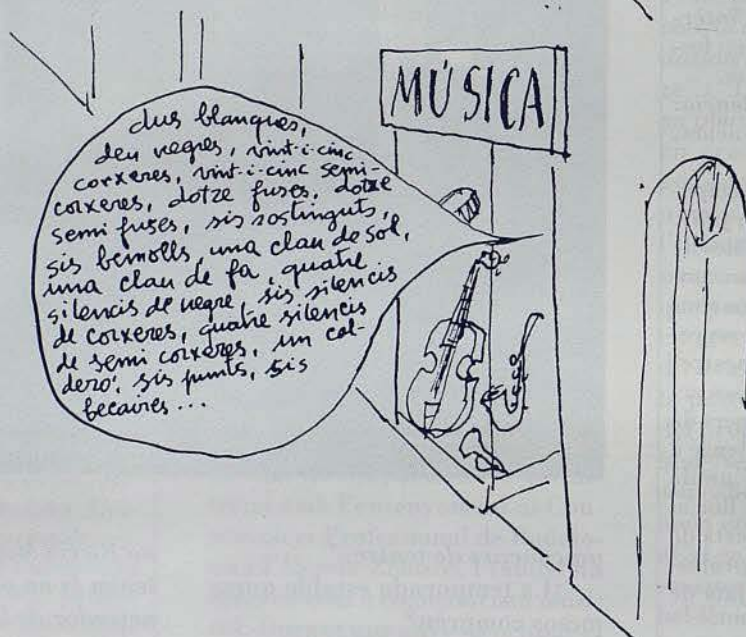
-¿Les condicions materials del Teatre Principal d'Olot són adequades per a la música clàssica?

-En principi sí. Des de les obres de la reforma del 1992 està molt bé. L'estudi de l'acústica el va fer Higiní Arau, el mateix que s'ha ocupat de l'acústica del Liceu. Per a formacions de cambra, el teatre és ideal. Ens falta, però, la petxina o campana, que aniria bé per a les formacions més grans. Però, en principi, el resultat és satisfactori.

catunya música

192

revista musical catalana

cesc

música

temporada

2000
2001

dansa

**Orquestra Filharmònica
de Brabant**
Dijous 19 d'octubre

Lluís i M. Lourdes Pérez-Molina
duo de pianos
Dijous 23 de novembre

La dama de piques de P. I. Txaiovski
Companyia d'Òpera-Teatre Hèlikon de Moscou
Dijous 14 de desembre

Orquestra de la Ràdio de Colònia
Dijous 25 de gener

Cor Madrigal i Orq. Nal. de Cambra d'Andorra
Dijous 22 de febrer

Holland Wind Players
Dijous 22 de març

Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu
Carles Cosías, tenor
Ofelia Sala, soprano
Dijous 26 d'abril

Orquestra Vivaldi de Moscou
Dijous 24 de maig

Ballet de Zaragoza
El Trencanous
Dissabte 28 i diumenge 29 d'octubre

Àngels Margarit / Cia. Mudances
Dissabte 18 i diumenge 19 de novembre

Compañía Nacional de Danza - 2
Dissabte 20 i diumenge 21 de gener

Ballet Cristina Hoyos
Diumenge 4 de febrer

Ballet Clàssic de Sant Petersburg
La bella dorment
Diumenge 18 de març

Ballet Nacional d'Holanda
Dissabte 21 d'abril

caixaterrassa

per més informació d'abonaments i localitats al Centre Cultural
de Terrassa, Plaça d'Ègara, 340, 08221 Terrassa, tel. 93 780 4122
o a totes les oficines de Caixa Terrassa.

Per telèfon i amb targeta de crèdit
al núm. 93 780 4122

centre cultural
fundació caixaterrassa

BARCELONA (BARCELONÈS)

1 OCTUBRE	18 h	CCCB	Trio Picasso. Evelyne Dubourg, piano. Evgueni Syrkin, violí. Manuel Stacey, violoncel. Beethoven, Turina, Juon.
2 OCTUBRE	20,30 h	Liceu	<i>D.Q. Don Quijote en Barcelona</i> , de Turina. Dir.: Josep Pons.
3 OCTUBRE	20,30 h	Liceu	<i>D.Q. Don Quijote en Barcelona</i> , de Turina. Dir.: Josep Pons.
4 OCTUBRE	19 h	Palau	Lluís Rodríguez Salvà, piano. Enric Martínez-Castignani, baríton. Josep Surinyac, piano. Rakhmaninov, Liszt, Schumann, Rossini. (El Primer Palau).
	20,30 h	Liceu	<i>D.Q. Don Quijote en Barcelona</i> , de Turina. Dir.: Josep Pons.
5 OCTUBRE	20,30 h	Liceu	<i>D.Q. Don Quijote en Barcelona</i> , de Turina. Dir.: Josep Pons.
6 OCTUBRE	20,30 h	Liceu	<i>D.Q. Don Quijote en Barcelona</i> , de Turina. Dir.: Josep Pons.
	21 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Arcadi Volodos, piano. Dir.: Lawrence Foster. Rimski-Kórsakov, Rakhmaninov, Stravinski.
7 OCTUBRE	18 h	Liceu	<i>D.Q. Don Quijote en Barcelona</i> , de Turina. Dir.: Josep Pons.
	19 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (Segona audició).
8 OCTUBRE	11 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (Tercera audició).
	17 h	Liceu	<i>D.Q. Don Quijote en Barcelona</i> , de Turina. Dir.: Josep Pons.
9 OCTUBRE	20,30 h	Liceu	Recital Montserrat Caballé, soprano. Manuel Burgueras, piano. Vaccai, Rossini, Mercadante, Donizetti, Mayr, Bizet, Gounod, Massenet.
	21 h	Palau	Barbara Hendricks, soprano. Brahms, Wolf, Strauss. (Criterium Musica).
	21 h	Monestir Pedralbes	Vicenç Prats, flauta. Maria Lluïsa Cortada, clavicèmbal. Bach. (Euroconcert. Concert pels abonats).
10 OCTUBRE	20 30 h	Liceu	<i>D.Q. Don Quijote en Barcelona</i> , de Turina. Dir.: Josep Pons.
	21 h	Monestir Pedralbes	Vicenç Prats, flauta. Maria Lluïsa Cortada, clavicèmbal. Bach. (Euroconcert. Concert pels abonats).
11 OCTUBRE	19 h	Palau	Orquestra Simfònica del Vallès. Cristina Casale, piano. Tomás Hernández, violí. Svetlana Tovstukha, violoncel. Dir.: Alfons Reverté Casas. Chopin, Wieniaswski, Txaikovski. (El Primer Palau).
13 OCTUBRE	21 h	Palau	Deutsche Oper Berlin. Dir. titular: Christian Thielemann. Wagner, Puccini, Strauss. (Palau 100).
	21 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Angel Jesús García, violí. Dir.: Lawrence Foster. Txaikovski.
14 OCTUBRE	19 h	Palau	Orquestra Simfònica del Vallès. Cor Montserrat. Coral Belles Arts. Ala Voronkova, violí. Dir.: Salvador Brotons. Serra, Montsalvatge, Ferrer, Mussorgski. (Concerts Simfònics al Palau).
	19 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (Segona audició).
15 OCTUBRE	11 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (Tercera audició).
	22 h	Palau	Gran Aplec de Tardor de Barcelona. Concert de cloenda.
17 OCTUBRE	21 h	Palau	Helsinki Philharmonic Orchestra. Polytechnical University Choir. Johanna Rusanen, mezzosoprano. Esa Ruuttunen, baríton. Dir. titular: Leif Segerstam. <i>Kullervo op. 7, poema simfònic</i> de Sibelius. (Palau 100).
	21 h	Auditori	Orquestra Filharmònica Nacional d'Hongria. Dezso Ranki, piano. Dir.: Zoltan Kocsis. Bartók. (Ibercamera).
18 OCTUBRE	19 h	Palau	Quartet de saxòfons Afrodísax. Emilio González Sanz, piano. Charles, Françaix, Weill, Iturralde, Haydn, Montsalvatge, Franck. (El Primer Palau).
	20 h	Catedral	Maria Nacy, orgue. Bach. (L'Orgue de la Catedral de Barcelona. Euroconcert).
	20, 30 h	Palau Robert	Quartet Toldrà. Sergi Vicente, guitarra. Boccherini, Falla, Soler. (Música amb Gràcia).
20 OCTUBRE	21 h	Palau	Lluís Claret, violoncel. Bach. (Euroconcert).
	21 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Antoni Ros Marbà. Beethoven, Mendelssohn, Serra, Txaikovski.
21 OCTUBRE	19 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (Segona audició).
22 OCTUBRE	18 h	Palau	Coral Lo Llobregat de les Flors. Dir.: Carles Grèbol.
22 OCTUBRE	18 h	CCCB	Orquestra de Cambra Catalana. Zolt G. Tottzer, violoncel. Dir.: Joan Pàmies. Grieg, Offenbach, Hindemith, Dvorák, Janáček.
25 OCTUBRE	19 h	Palau	Orquestra de Cambra Conçal Comellas. José Luís Larraburu, oboè. Cristina Badià, arpa. Felipe Rodríguez, violí. Kiev Portella, piano. Dir.: Joan Lluís Moraleda. Mozart, Haydn, Dittersdorf. (El Primer Palau).
	21 h	Palau	Apollon Stijung. Música brasilera.

28 OCTUBRE	19 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Yung Wook Yoo, piano. Dir.: Philippe Jordan. Rodríguez Picó, Chopin, Mendelssohn.
29 OCTUBRE	11 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (Segona audició).
30 OCTUBRE	20 h	Liceu	<i>Die Frau ohne Schatten</i> , d'Strauss. Dir.: Peter Schneider.
31 OCTUBRE	21 h	Palau	UBS Verbier Festival Youth Orchestra. Vadim Repin, violí. Dir.: Paavo Järvi. Kodály, Paganini, Bartók. (Palau 100).
4 NOVENBRE	19 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Mark Kaplan, violí. Karan Armstrong, soprano. Dir.: Lawrence Foster. Schreker, Berg, Weill, Hindemith.
	20,30 h	Auditori (Pol.)	Quartet Brodsky. Xostakóvitx. (Auditori XXI).
5 NOVENBRE	11 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (Segona audició).
	18 h	Palau	Orfeó Català (patrocinat per Fundació Caixa Penedès). Solistes vocals. Dir.: Josep Vila. Música coral a cappella, Vivaldi.
	20,30 h	Auditori (Pol.)	Quartet Brodsky. Xostakóvitx. (Auditori XXI).
6 NOVENBRE	21 h	Palau	Bach Collegium Leipzig. Ludwig Güttler, trompeta i direcció. Finger, Telemann, Vivaldi, anònims s. XVIII, J. Ch. Bach, Gabrielli. (Euroconcert).
7 NOVENBRE	20 h	Auditori	Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra. Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (patrocinat per Fundació Caixa Catalunya). Maria Espada, soprano. Jordi Doménech, contratenor. Josep Benet, tenor. Pau Bordas, baix. Dir.: Jordi Casas. <i>Magnificat BWV 243</i> , de Bach.
8 NOVENBRE	20,30 h	Palau Robert	Quartet Toldrà. Haydn, Beethoven, Dvorák, Puccini, Gounod, Schubert, Toldrà. (Música amb Gràcia).
9 NOVENBRE	20,30 h	Auditori	Duo de pianos Christian Zacharias/Marie-Luise Hinrichs. Soler, Ravel, Scarlatti. (Auditori XXI).
10 NOVENBRE	21 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Polifònica de Puig-Reig (dir.: R. Noguera). Albert Guinovart, piano. Michael Haas, narrador. Schönberg, Toch, Gold, Kaper, Waxman, Korngold.
11 NOVENBRE	19 h	Palau	Orquestra Simfònica del Vallès. Judith Borràs, soprano. Vicenç Sardinero, baríton. Dir.: Manuel Valdivieso. <i>Fragments de Rigoletto, La traviata i Aida</i> . (Concerts Simfònics al Palau).
	19 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Polifònica de Puig-Reig (dir.: R. Noguera). (Segona audició).
12 NOVENBRE	11 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Polifònica de Puig-Reig (dir.: R. Noguera). (Tercera audició).
13 NOVENBRE	21 h	Palau	Minnesota Orchestra. Peter Serkin, piano. Dir. titular: Eiji Oue. Foss, Mozart, Beethoven. (Palau 100).
17 NOVENBRE	21 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Alba Ventura, piano. Dir.: Antoni Ros Marbà. Pedrell, Prokófiev, Schumann.
	22,30 h	Palau	Raimon.
18 NOVENBRE	19 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (Segona audició).
	20,30 h	Auditori (Pol.)	Quartet Brodsky. Xostakóvitx. (Auditori XXI).
	22,30 h	Palau	Raimon.
19 NOVENBRE	11 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (Tercera audició).
	20,30 h	Auditori (Pol.)	Quartet Brodsky. Xostakóvitx. (Auditori XXI).
	22,30 h	Palau	Raimon.

CALELLA (MARESME)

8 OCTUBRE	18 h	Fàbrica Llobet-Gurí	Cobla Mediterrània. Orfeó Català (patrocinat per Fundació Caixa Penedès, dir.: Josep Vila). Dir.: Jesús Ventura. Repertori tradicional.
-----------	------	---------------------	---

CAPELLADES (ANOIA)

28 OCTUBRE	21 h	Paper de Música	Alex Ramírez Gama, piano. Mozart, Schumann, Franck, Falla.
------------	------	-----------------	--

LLEIDA (SEGRIÀ)

20 OCTUBRE	21 h	Auditori E. Granados	Orquestra Simfònica de Brabant. Rosario Andino, piano. Dir.: Shlomo Mintz. Beethoven, Chopin, Liszt, Xostakóvitx. (X Festival Enric Granados).
26 OCTUBRE	21 h	Auditori E. Granados	Axivil Criollo. Noemí Mazoy, soprano. César Carazo, tenor. Carlos Gallifa i Inés López, violins. Manuel Rodríguez, flauta. José Selva, clarinet. Pedro Estevan, percussió. Juan Ruiz, contrabaix. Felipe Sánchez, guitarra, arranjaments i direcció. Havaneres i contradanses del segle XIX. (X Festival Enric Granados).
4 NOVENBRE	21 h	Auditori E. Granados	Orquestra Simfònica de Galícia. Manuel Barrueco, guitarra. Dir.: Víctor Pablo Pérez. Ponce, Chueca. (X Festival Enric Granados).

16 NOVEMBRE 21 h Auditori E. Granados Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Alba Ventura, piano. Dir.: Antoni Ros Marbà. Pedrell, Prokófiev, Schumann.

REUS (BAIX CAMP)

7 OCTUBRE	22 h	Teatre Fortuny	Esbart Dansaire de Rubí. (Commemoració del 75è aniversari del l'Esbart Dansaire de l'Orfeo Reussenc).
14 OCTUBRE	22 h	Teatre Fortuny	Esbart Dansaire de Mollet. (Commemoració del 75è aniversari del l'Esbart Dansaire de l'Orfeo Reussenc).
21 OCTUBRE	22 h	Teatre Fortuny	Esbart Dansaire de l'Orfeo Reussenc. (Commemoració del 75è aniversari del l'Esbart Dansaire de l'Orfeo Reussenc).
28 OCTUBRE	22 h	Teatre Fortuny	Orquestra Simfònica Nacional de Letònia. Misha Keylin, violí. Dir.: Terje Mikkelsen. Bernstein, Sibelius, Txaiovski.
7 NOVEMBRE	22 h	Teatre Fortuny	Ballet Flamenco de Antonio Canales. <i>La cenicienta</i> .
14 NOVEMBRE	21 h	Teatre Fortuny	<i>Il trovatore</i> , de Verdi. Dir.: Manuel Valdivieso. (Òpera a Catalunya).

RIPOLLET (VALLES OCCIDENTAL)

6 OCTUBRE	22 h	Teatre Mercat Vell	Mastretta. <i>Luna de Miel</i> . Música electrònica.
3 NOVEMBRE	22 h	Teatre Mercat Vell	Zentral Cafè.

SABADELL (VALLES OCCIDENTAL)

1 NOVEMBRE	18 h	La Faràndula	<i>Il trovatore</i> , de Verdi. (Òpera a Catalunya).
3 NOVEMBRE	21 h	La Faràndula	<i>Il trovatore</i> , de Verdi. (Òpera a Catalunya).
5 NOVEMBRE	18 h	La Faràndula	<i>Il trovatore</i> , de Verdi. (Òpera a Catalunya).

SANT CUGAT DEL VALLES (VALLES OCCIDENTAL)

28 OCTUBRE	23 h	Clàssic	Jorge Martorell, saxo. Joan Joan, piano. Desenclos, Maurici, Naulais, Piazzolla, Iturralde.
-------------------	------	---------	---

TERRASSA (VALLES OCCIDENTAL)

19 OCTUBRE	21 h	Centre Cultural	Orquestra Simfònica de Brabant. Rosario Andino, piano. Dir.: Shlomo Mintz. Beethoven, Chopin, Liszt, Xostakóvitx. (Fundació Caixa Terrassa).
28 OCTUBRE	21 h	Centre Cultural	Ballet de Zaragoza. <i>El trencaous</i> (Txaiovski). (Fundació Caixa Terrassa).
29 OCTUBRE	18 h	Centre Cultural	Ballet de Zaragoza. <i>El trencaous</i> (Txaiovski). (Fundació Caixa Terrassa).
18 NOVEMBRE	21 h	Centre Cultural	Companyia Mudances. Dir.: Àngels Margarit. <i>L'edat de la paciència/00</i> . (Fundació Caixa Terrassa).
19 NOVEMBRE	18 h	Centre Cultural	Companyia Mudances. Dir.: Àngels Margarit. <i>L'edat de la paciència/00</i> . (Fundació Caixa Terrassa).

catalunya música / revista musical catalana

CATALUNYA MÚSICA / REVISTA MUSICAL CATALANA
C/ Sant Fancesc de Paula, 2 - 08003 Barcelona

Butlleta de domiciliació bancària

Senyors, els agrairé que amb càrrec al meu compte/libreta atenguin els rebuts que els presentarà CONSORCI DEL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA, pel pagament de la meua subscripció a "CATALUNYA MÚSICA/REVISTA MUSICAL CATALANA".

Nº Entitat Nº Agència Dígit control Nº Compte

Titular Banc/Caixa Agència
Adreça agència Població Signatura

Cal omplir les dades correctament

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms Professió
Carrer Telèfon
Població Dte. Província
Desitjo subscriure'm a partir del número ☐ Faré efectiu l'import mitjançant
amb la quota anual de 4.200 ptes. ☐ taló bancari adjunt.
semestral de 2.350 ☐ domiciliació bancària. Per a subscripcions a l'estranger, consulteu el preu.

l'art necessita

una mà que el creï...

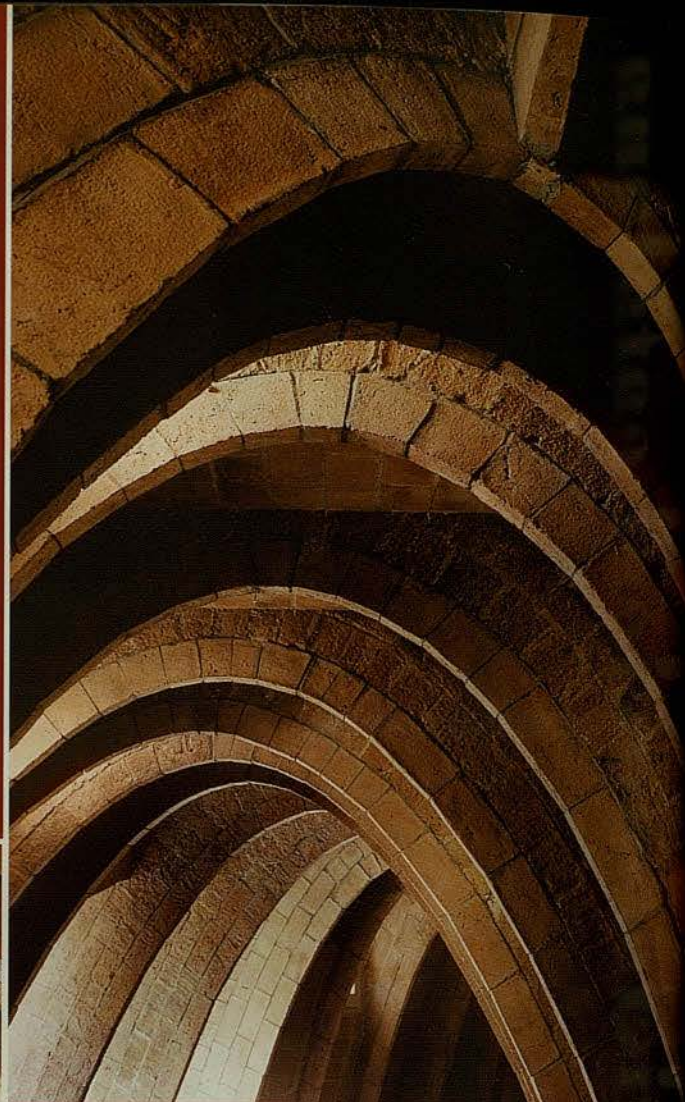
...i una altra que li doni suport.

Banco
Santander Central Hispano

Espai Gaudí

El Pis de La Pedrera

Veure, viure i entendre l'arquitectura de Antoni Gaudí

Centre Cultural Caixa Catalunya
Espai Gaudí. La Pedrera.
Provença 261-265. 08008 Barcelona.

Horari:
Tots els dies de la setmana,
de 10 a 20 h

Informació:
Telf.: +34 93 484 5530
Fax: +34 93 484 8840
<http://www.caixacat.es/cccc/>

Centre Cultural CAIXA CATALUNYA

Catalunya musical